مجموعه‌ای از اشعار و
اخبار و منشآت
جنگ نظم
فارسی
سده ۱۳ و ۱۴

[illegible]

٦١
٧٠٩٨
٧٥٧٠
١
ج ١١ -
٦١

کتاب مجموعه در اشعار و اخبار و حکایات و غیره

بسم الله خیر الاسماء

الحمد لله [illegible] والحمد والمدح تبارک [illegible] تحسین [illegible] محمود
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1

آیات و احادیث موقوفه در جناب امیرالمؤمنین علی علیه السلام وارد شده

آیات القرآن فی سورة الحمد بسم الله الرحمن الرحیم. الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین. یا بنی اسرائیل
اذکروا نعمتی التی انعمت علیکم وانی فضلتکم علی العالمین. ان اول بیت وضع للناس للذی ببکة مبارکا وهدی للعالمین. فیه آیات
بینات مقام ابراهیم ومن دخله کان آمنا ولله علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلا ومن کفر فان الله
غنی عن العالمین. واذ قال موسی لقومه یا قوم اذکروا نعمة الله علیکم اذ جعل فیکم انبیاء وجعلکم ملوکا وآتاکم ما لم یؤت احدا من
العالمین. اولئک الذین هدی الله فبهداهم اقتده قل لا اسئلکم علیه اجرا ان هو الا ذکری للعالمین. وما ارسلناک الا رحمة
للعالمین. وما اسئلکم علیه من اجر ان اجری الا علی رب العالمین. فلما اتیها نودی من شاطئ الوادی الایمن فی البقعة
المبارکة من الشجرة ان یا موسی انی انا الله رب العالمین. فانجیناه واصحاب السفینة وجعلناها آیة للعالمین. قل ائنکم
لتکفرون بالذی خلق الارض فی یومین وتجعلون له اندادا ذلک رب العالمین. ولقد اخترناهم علی علم علی العالمین.
ولقد آتینا بنی اسرائیل الکتاب والحکم والنبوة ورزقناهم من الطیبات وفضلناهم علی العالمین. وما تشاؤون الا ان یشاء الله
رب العالمین. یوم یقوم الناس لرب العالمین. انا نحن نحیی الموتی ونکتب ما قدموا وآثارهم وکل شیء احصیناه فی
امام مبین. تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیکون للعالمین نذیرا. [illegible] ورحمة فی الهدی. ومن [illegible]
ورحمة فی الحق. انما ولیکم الله ورسوله والذین آمنوا الذین یقیمون الصلوة ویؤتون الزکاة وهم راکعون. ومن
یتول الله ورسوله والذین آمنوا فان حزب الله هم الغالبون. ان الذین آمنوا وهاجروا وجاهدوا باموالهم وانفسهم
فی سبیل الله والذین آووا ونصروا اولئک بعضهم اولیاء بعض والذین آمنوا ولم یهاجروا ما لکم من ولایتهم من شیء
حتی یهاجروا وان استنصروکم فی الدین فعلیکم النصر الا علی قوم بینکم وبینهم میثاق والله بما تعملون بصیر. وسیری الله
عملکم ورسوله والمؤمنون ثم تردون الی عالم الغیب والشهادة فینبئکم بما کنتم تعملون. والذین اتخذوا مسجدا ضرارا
وکفرا وتفریقا بین المؤمنین وارصادا لمن حارب الله ورسوله من قبل ولیحلفن ان اردنا الا الحسنی والله یشهد

إنهم لكاذبون . لا تقم فيه أبداً لمسجد أسس على التقوى من أول يوم أحق أن تقوم فيه فيه رجال يحبون أن يتطهروا
والله يحب المطهرين . أفمن أسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان خير أم من أسس بنيانه على شفا جرف هار
فانهار به في نار جهنم والله لا يهدي القوم الظالمين . الر تلك آيات الكتاب الحكيم . أكان للناس
عجباً أن أوحينا إلى رجل منهم أن أنذر الناس وبشر الذين آمنوا أن لهم قدم صدق عند ربهم قال الكافرون
إن هذا لساحر مبين . إن ربكم الله الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام ثم استوى على العرش يدبر
الأمر ما من شفيع إلا من بعد إذنه ذلكم الله ربكم فاعبدوه أفلا تذكرون . إليه مرجعكم جميعاً وعد الله حقاً إنه يبدأ
الخلق ثم يعيده ليجزي الذين آمنوا وعملوا الصالحات بالقسط والذين كفروا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا
يكفرون . إن الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحياة الدنيا واطمأنوا بها والذين هم عن آياتنا غافلون . أولئك
مأواهم النار بما كانوا يكسبون . الر كتاب أحكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير . ألا تعبدوا إلا الله إنني
لكم منه نذير وبشير . وأن استغفروا ربكم ثم توبوا إليه يمتعكم متاعاً حسناً إلى أجل مسمى ويؤت كل ذي
فضل فضله وإن تولوا فإني أخاف عليكم عذاب يوم كبير . ولا تقف ما ليس لك به علم إن السمع والبصر
والفؤاد كل أولئك كان عنه مسؤولا . وننزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين إلا
خساراً . فأرسلنا فيهم رسولاً منهم أن اعبدوا الله ما لكم من إله غيره أفلا تتقون . تبارك الذي نزل الفرقان على عبده
ليكون للعالمين نذيراً . ألم تر إلى ربك كيف مد الظل ولو شاء لجعله ساكناً ثم جعلنا الشمس عليه دليلاً . وهو الذي
أرسل الرياح بشراً بين يدي رحمته وأنزلنا من السماء ماء طهوراً . وهو الذي خلق من الماء بشراً فجعله نسباً وصهراً
وكان ربك قديراً . وما أرسلناك إلا مبشراً ونذيراً . الم أحسب الناس أن يتركوا أن يقولوا آمنا وهم
لا يفتنون . ولا تجادلوا أهل الكتاب إلا بالتي هي أحسن . والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وإن

إن الله

لمع المحسنين . فانظر إلى آثار رحمة الله كيف يحيي الأرض بعد موتها إن ذلك لمحيي الموتى وهو على كل شيء قدير
النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم وأزواجه أمهاتهم وأولو الأرحام بعضهم أولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين والمهاجرين
إلا أن تفعلوا إلى أوليائكم معروفاً كان ذلك في الكتاب مسطوراً . إن الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في
الدنيا والآخرة وأعد لهم عذاباً مهيناً . وجعلنا بينهم وبين القرى التي باركنا فيها قرى ظاهرة وقدرنا فيها السير سيروا
فيها ليالي وأياماً آمنين . فقالوا ربنا باعد بين أسفارنا وظلموا أنفسهم فجعلناهم أحاديث ومزقناهم كل ممزق
إن في ذلك لآيات لكل صبار شكور . وما أرسلناك إلا كافة للناس بشيراً ونذيراً ولكن أكثر الناس لا يعلمون
إنا نحن نحيي الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء أحصيناه في إمام مبين . والذين اجتنبوا الطاغوت أن يعبدوها وأنابوا
إلى الله لهم البشرى فبشر عباد . الذين يستمعون القول فيتبعون أحسنه أولئك الذين هداهم الله وأولئك هم أولو
الألباب . وما قدروا الله حق قدره والأرض جميعاً قبضته يوم القيامة والسماوات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى
عما يشركون . ونفخ في الصور فصعق من في السماوات ومن في الأرض إلا من شاء الله ثم نفخ فيه أخرى فإذا هم
قيام ينظرون . وأشرقت الأرض بنور ربها ووضع الكتاب وجيء بالنبيين والشهداء وقضي بينهم
بالحق وهم لا يظلمون . إليه يرد علم الساعة وما تخرج من ثمرات من أكمامها وما تحمل من أنثى ولا تضع إلا بعلمه ويوم
يناديهم أين شركائي قالوا آذناك ما منا من شهيد . سنريهم آياتنا في الآفاق وفي أنفسهم حتى يتبين لهم أنه الحق
أولم يكف بربك أنه على كل شيء شهيد . قل لا أسألكم عليه أجراً إلا المودة في القربى . بل قالوا إنا وجدنا آباءنا
على أمة وإنا على آثارهم مهتدون . وكذلك ما أرسلنا من قبلك في قرية من نذير إلا قال مترفوها إنا وجدنا آباءنا
على أمة وإنا على آثارهم مقتدون . الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك فيه بأمره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
وسخر لكم ما في السماوات وما في الأرض جميعاً منه إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون . إن الذين يبايعونك
إنما يبايعون الله يد الله فوق أيديهم فمن نكث فإنما ينكث على نفسه ومن أوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه أجراً

عظيما . هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا . وما ينطق عن
الهوى ان هو الا وحي يوحى . ما كذب الفؤاد ما رأى . وما لهم به من علم ان يتبعون الا الظن وان الظن لا
يغني من الحق شيئا . وما امرنا الا واحدة كلمح بالبصر . يعرف المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والاقدام .
فضرب بينهم بسور له باب باطنه فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب . لا يستوي اصحاب النار واصحاب الجنة
اصحاب الجنة هم الفائزون . هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون
هو الذي بعث في الاميين رسولا منهم . واذا رأيتهم تعجبك اجسامهم وان يقولوا تسمع لقولهم كانهم خشب مسندة .
كل نفس بما كسبت رهينة . وما تشاءون الا ان يشاء الله ان الله كان عليما حكيما . وكل شيء احصيناه
كتابا . وما تشاءون الا ان يشاء الله رب العالمين . كتاب مرقوم يشهده المقربون .

آيات مناسبة للقلم

واستعينوا بالصبر والصلوة وانها لكبيرة الا على الخاشعين . وما من دابة في الارض ولا طائر يطير بجناحيه الا امم امثالكم
انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم آياته زادتهم ايمانا وعلى ربهم يتوكلون .
الفتنة اشد من القتل . لنا اعمالنا ولكم اعمالكم . وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى . واعلموا انما اموالكم
واولادكم فتنة . لئن شكرتم لازيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي لشديد . واعبد ربك حتى يأتيك اليقين .
قل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا . انا اكثر منك مالا واعز نفرا . انا نحن نزلنا الذكر ا
لو كان فيهما آلهة الا الله لفسدتا . ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا على المريض حرج . والشعراء يتبعهم
الغاوون . ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة وكذلك يفعلون . لله الامر
من قبل ومن بعد . يا ايها الانسان ما غرك بربك الكريم . ان مع العسر يسرا . ان الانسان لفي خسر . ما ترى في
خلق الرحمن من تفاوت . وما لي لا اعبد الذي فطرني واليه ترجعون . كلوا واشربوا ولا تسرفوا . ديگران

دیگر آن

ديگر آنكه والله خير الماكرين . من كان في هذه اعمى فهو في الآخرة اعمى واضل سبيلا . وللآخرة خير لك من الاولى . في قلوبهم
مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب اليم . ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموات بل احياء ولكن لا تشعرون .
يا ايها الناس كلوا مما في الارض حلالا طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين . وانفقوا في سبيل الله ولا تلقوا
بايديكم الى التهلكة واحسنوا ان الله يحب المحسنين . الشيطان يعدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء والله يعدكم مغفرة منه وفضلا
والله واسع عليم . ان في خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار لآيات لاولي الالباب . لا يغرنك
تقلب الذين كفروا في البلاد . متاع قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد . من يطع الرسول فقد اطاع الله ومن تولى فما ارسلناك
عليهم حفيظا . لا يحب الله الجهر بالسوء من القول الا من ظلم وكان الله سميعا عليما . يا اهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم
على فترة من الرسل ان تقولوا ما جاءنا من بشير ولا نذير فقد جاءكم بشير ونذير والله على كل شيء قدير . والمؤمنون يجاهدون
في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم . انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم
عن ذكر الله وعن الصلوة فهل انتم منتهون . قل سيروا في الارض ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين . ان الله
فالق الحب والنوى يخرج الحي من الميت ومخرج الميت من الحي ذلكم الله فانى تؤفكون . افغير الله ابتغي حكما وهو الذي انزل
اليكم الكتاب مفصلا والذين آتيناهم الكتاب يعلمون انه منزل من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين . واذا جاءتهم
آية قالوا لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما اوتي رسل الله الله اعلم حيث يجعل رسالته سيصيب الذين اجرموا صغار عند الله وعذاب
شديد بما كانوا يمكرون . فمن يرد الله ان يهديه يشرح صدره للاسلام ومن يرد ان يضله يجعل صدره ضيقا حرجا كانما يصعد
في السماء كذلك يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون . قل تعالوا اتل ما حرم ربكم عليكم . افأمنوا
مكر الله فلا يأمن مكر الله الا القوم الخاسرون . ولله الاسماء الحسنى فادعوه بها وذروا الذين يلحدون في اسمائه سيجزون
ما كانوا يعملون . ولقد ذرأنا لجهنم كثيرا من الجن والانس لهم قلوب لا يفقهون بها ولهم اعين لا يبصرون بها ولهم آذان لا
يسمعون بها اولئك كالانعام بل هم اضل اولئك هم الغافلون . قل لا املك لنفسي نفعا ولا ضرا الا ما شاء الله ولو كنت

اعلم الغيب لاستكثرت من الخير وما مسني السوء ان انا الا نذير وبشير لقوم يؤمنون · واعلموا ان الله يحول بين
المرء وقلبه وانه اليه تحشرون · وما كان صلاتهم عند البيت الا مكاء وتصدية فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ·
ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة وان الله لسميع عليم · ذلك بان الله لم يك مغيرا نعمة انعمها على
قوم حتى يغيروا ما بانفسهم وان الله سميع عليم · يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا آباءكم واخوانكم اولياء ان استحبوا الكفر
على الايمان ومن يتولهم منكم فاولئك هم الظالمون · ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وانزل جنودا لم تروها
وعذب الذين كفروا وذلك جزاء الكافرين · هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره
المشركون · وجاهدوا باموالكم وانفسكم في سبيل الله · يا ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم ومأواهم جهنم
وبئس المصير · اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا ليعبدوا الها واحدا
لا اله الا هو سبحانه عما يشركون · يريدون ان يطفئوا نور الله بافواههم ويأبى الله الا ان يتم نوره ولو كره
الكافرون · وعد الله المنافقين والمنافقات والكفار نار جهنم خالدين فيها هي حسبهم ولعنهم الله ولهم عذاب مقيم ·
الم يعلموا ان الله يعلم سرهم ونجواهم وان الله علام الغيوب · ولا تعجبك اموالهم واولادهم انما يريد الله ان
يعذبهم بها في الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون · يحلفون لكم لترضوا عنهم فان ترضوا عنهم فان الله لا يرضى عن
القوم الفاسقين · وما كان المؤمنون لينفروا كافة فلولا نفر من كل فرقة منهم طائفة ليتفقهوا في الدين ولينذروا
قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم يحذرون · الا ان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون · الذين آمنوا وكانوا
يتقون لهم البشرى في الحيوة الدنيا وفي الآخرة · قل انظروا ماذا في السموات والارض وما تغني الآيات والنذر
عن قوم لا يؤمنون · لا يكلف الله نفسا الا وسعها · وما امروا الا ليعبدوا الله مخلصين له الدين حنفاء ويقيموا الصلوة
ويؤتوا الزكوة وذلك دين القيمة · ان الذين كفروا من اهل الكتاب والمشركين في نار جهنم خالدين فيها اولئك
هم شر البرية · ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات اولئك هم خير البرية · يوم تبلى السرائر · فما له من

قوة

قوة ولا ناصر · ان الحسنات يذهبن السيئات ذلك ذكرى للذاكرين · وما كان ربك ليهلك القرى بظلم
واهلها مصلحون · وكذبوا بآياتنا كذابا · وكل شيء احصيناه كتابا · فذوقوا فلن نزيدكم الا عذابا · يوم يقوم الروح
والملائكة صفا لا يتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا · يوم يتذكر الانسان ما سعى وبرزت الجحيم لمن يرى · فاما
من طغى وآثر الحيوة الدنيا · فان الجحيم هي المأوى · واما من خاف مقام ربه ونهى النفس عن الهوى · فان الجنة هي المأوى
وما ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم ربي ان ربي غفور رحيم · يمحو الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب ·
ما تسبق من امة اجلها وما يستأخرون · وان من شيء الا عندنا خزائنه وما ننزله الا بقدر معلوم · وسخر لكم الليل
والنهار والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره ان في ذلك لآيات لقوم يعقلون · وما ارسلنا من قبلك الا رجالا
نوحي اليهم فاسألوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون · فلا تضربوا لله الامثال ان الله يعلم وانتم لا تعلمون · ويوم نبعث في كل
امة شهيدا عليهم من انفسهم وجئنا بك شهيدا على هؤلاء · ونزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى ورحمة وبشرى
للمسلمين · سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذي باركنا حوله لنريه من آياتنا انه هو السميع البصير ·
ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا كبيرا · من اهتدى فانما يهتدي
لنفسه ومن ضل فانما يضل عليها ولا تزر وازرة وزر اخرى وما كنا معذبين حتى نبعث رسولا · ان المبذرين كانوا
اخوان الشياطين وكان الشيطان لربه كفورا · ويسألونك عن الروح قل الروح من امر ربي · وما اوتيتم من العلم الا قليلا
· ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء · ومن يشرك بالله فقد افترى اثما عظيما · قال اني
عبد الله آتاني الكتاب وجعلني نبيا · اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون · لقد انزلنا اليكم كتابا فيه ذكركم افلا
تعقلون · لا يسأل عما يفعل وهم يسألون · ونضع الموازين القسط ليوم القيمة فلا تظلم نفس شيئا · وان كان مثقال
حبة من خردل اتينا بها وكفى بنا حاسبين · قد افلح المؤمنون · الذين هم في صلاتهم خاشعون · والذين هم عن اللغو معرضون
والذين هم للزكوة فاعلون · والذين هم لفروجهم حافظون · والذين هم لاماناتهم وعهدهم راعون · افحسبتم انما خلقناكم عبثا
وانكم الينا لا ترجعون · ان الذين يرمون المحصنات الغافلات المؤمنات لعنوا في الدنيا والآخرة ولهم عذاب عظيم

والذين كفروا اعمالهم كسراب بقيعة يحسبه الظمآن ماء حتى اذا جاءه لم يجده شيئا . اذا دعوا الى الله ورسوله
ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون . الذي له ملك السموات والارض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك
وخلق كل شيء فقدره تقديرا . لا يملكون لانفسهم ضرا ولا نفعا . ولا يملكون موتا ولا حياة ولا نشورا . هو الذي جعل
لكم الليل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا . وهو الذي خلق من الماء بشرا فجعله نسبا وصهرا وكان ربك قديرا .
وما من غائبة في السماء والارض الا في كتاب مبين . وترى الجبال تحسبها جامدة وهي تمر مر السحاب صنع
الله الذي اتقن كل شيء انه خبير بما تفعلون . احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا وهم لا يفتنون . وان تكذبوا
فقد كذب امم من قبلكم وما على الرسول الا البلاغ المبين . اتل ما اوحي اليك من الكتاب واقم الصلاة ان
الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله اكبر والله يعلم ما تصنعون . ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن .
وما هذه الحياة الدنيا الا لهو ولعب وان الدار الآخرة لهي الحيوان لو كانوا يعلمون . والذين جاهدوا فينا لنهدينهم
سبلنا وان الله لمع المحسنين . فاقم وجهك للدين حنيفا فطرت الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله . ذلك
الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون . كل حزب بما لديهم فرحون . فآت ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل
ذلك خير للذين يريدون وجه الله واولئك هم المفلحون . فانظر الى آثار رحمت الله كيف يحيي الارض بعد موتها
ان ذلك لمحيي الموتى وهو على كل شيء قدير . ان الله عنده علم الساعة وينزل الغيث ويعلم ما في الارحام
وما تدري نفس ماذا تكسب غدا . وما تدري نفس بأي ارض تموت ان الله عليم خبير . قل يتوفاكم ملك
الموت الذي وكل بكم ثم الى ربكم ترجعون . النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم وازواجه امهاتهم . ومن يعص الله ورسوله
فقد ضل ضلالا مبينا . يا ايها النبي انا ارسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا . وداعيا الى الله باذنه وسراجا منيرا .
وبشر المؤمنين بان لهم من الله فضلا كبيرا . ذلك جزيناهم بما كفروا وهل نجازي الا الكفور . وجعلنا بينهم وبين القرى
التي باركنا فيها قرى ظاهرة وقدرنا فيها السير سيروا فيها ليالي واياما آمنين . وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا
ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون . والله الذي ارسل الرياح فتثير سحابا فسقناه الى بلد ميت فاحيينا به الارض

بعد

بعد موتها كذلك النشور . فأتوا بكتابكم ان كنتم صادقين . سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين .
والحمد لله رب العالمين . قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت ام كنت من العالين . الذين
يستمعون القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هداهم الله واولئك هم اولوا الالباب . ومن يضلل الله فما له
من هاد . يا داود انا جعلناك خليفة في الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك عن سبيل الله ان الذين
يضلون عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب . الله يتوفى الانفس حين موتها . وقال ربكم ادعوني
استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين . سنريهم آياتنا في الآفاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم
انه الحق . قل لا اسألكم عليه اجرا الا المودة في القربى . وجزاء سيئة سيئة مثلها فمن عفا واصلح فاجره على الله انه لا
يحب الظالمين . من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها ثم الى ربكم ترجعون . وحمله وفصاله ثلاثون شهرا . ذلك بان
الله مولى الذين آمنوا وان الكافرين لا مولى لهم . انا فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر . انا
ارسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا . هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا . اشداء
على الكفار رحماء بينهم . ان اكرمكم عند الله اتقاكم ان الله عليم خبير . القيا في جهنم كل كفار عنيد . فالمقسمات امرا .
وفي انفسكم افلا تبصرون . وفي السماء رزقكم وما توعدون . واما ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه
هو السميع العليم . ومن آياته الليل والنهار والشمس والقمر لا تسجدوا للشمس ولا للقمر واسجدوا لله الذي خلقهن ان كنتم اياه
تعبدون . الله لطيف بعباده يرزق من يشاء وهو القوي العزيز . وذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين . وما خلقت الجن
والانس الا ليعبدون . ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين . واصبر لحكم ربك فانك باعيننا . وسبح بحمد
ربك حين تقوم . وان الظن لا يغني من الحق شيئا . وما امرنا الا واحدة كلمح بالبصر . هو الاول والآخر
والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم . هو الذي ينزل على عبده آيات بينات ليخرجكم من الظلمات الى النور
وان الله بكم لرؤوف رحيم . لئلا يعلم اهل الكتاب الا يقدرون على شيء من فضل الله وان الفضل بيد الله يؤتيه من
يشاء والله ذو الفضل العظيم . يا ايها الذين آمنوا لم تقولون ما لا تفعلون . سيجعل الله بعد عسر يسرا . يا ايها النبي

لم

جاهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس المصير • ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت • ألا يعلم من خلق وهو اللطيف
الخبير • ولا تطع كل حلاف مهين • هماز مشاء بنميم • مناع للخير معتد أثيم • إن الإنسان خلق هلوعا • إذا مسه
الشر جزوعا • وإذا مسه الخير منوعا • قال رب إني دعوت قومي ليلا ونهارا فلم يزدهم دعائي إلا فرارا • هل أتى على الإنسان
حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا • إنا هديناه السبيل إما شاكرا وإما كفورا • واذكر اسم ربك بكرة وأصيلا • ما تدري
نفس ماذا تكسب غدا • ويل يومئذ للمكذبين • فبأي حديث بعده يؤمنون • ادعوني أستجب لكم [illegible]
والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا • إنا عرضنا الأمانة على السماوات والأرض والجبال فأبين أن يحملنها وأشفقن منها وحملها الإنسان
إنه كان ظلوما جهولا • هو الله الخالق البارئ المصور له الأسماء الحسنى يسبح له ما في السماوات والأرض وهو العزيز الحكيم •
لعمرك إنهم لفي سكرتهم يعمهون • وقيل يا أرض ابلعي ماءك ويا سماء أقلعي وغيض الماء وقضي الأمر واستوت على الجودي وقيل
بعدا للقوم الظالمين • وهو الذي يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته حتى إذا أقلت سحابا ثقالا سقناه لبلد ميت فأنزلنا به الماء
فأخرجنا به من كل الثمرات كذلك نخرج الموتى لعلكم تذكرون • ولا تعجل بالقرآن من قبل أن يقضى إليك وحيه •
وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة إلا يعلمها
ولا حبة في ظلمات الأرض ولا رطب ولا يابس إلا [illegible]

تمت کتاب [illegible]
سنه ١٢٧٣

[illegible]

باب الألف والهمزة از کتاب غرر و درر

از احادیث علی بن ابی طالب علیه السلام

الدنيا أمد • الآخرة أبد • الكذب خيانة • الإنصاف راحة • العلم جلالة • الجهالة ضلالة • الدنيا سوق الخسران • الجنة دار
الأمان • الحازم عدة [illegible] • [illegible] • الزهد أساس اليقين • الصدق رأس الدين • [illegible] طلب الكمال • [illegible]
بطلب المال • التقوى أقوى أساس • الصبر أدفع البأس • الحزن [illegible] • [illegible] • المقر بالذنب تائب
المغرور بالحق غائب • [illegible] • [illegible] • الكريم إذا وعد وفى وإذا توعد عفا • العلم أهدى
إلى الحق • [illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible] غريب في بلده [illegible]
[illegible] • المؤمن [illegible] • [illegible] • الحسود [illegible]
البخيل أبدا ذليل • الحسد [illegible] • [illegible] • العقل والعلم مقرونان في قرن لا يفترقان • الدين والعلم أخوان توأمان
ورفيقان لا يفترقان • التقي إذا سكت فكر وإذا نطق ذكر وإذا نظر اعتبر • الداعي بلا عمل كالقوس بلا وتر • المؤمن [illegible]
نفسه • [illegible] • الدنيا سجن المؤمن والموت تحفته والجنة مأواه • الدنيا جنة الكافر والموت مشخصه
والنار موعده • المال لا ينفع صاحبه في الدنيا ويضعه في الآخرة • الألف اللينة • أحسن زينتك • [illegible] • أحسن [illegible]
إليك واعف عمن جنى عليك • [illegible] • [illegible] • انظر إلى الدنيا نظر الزاهد المفارق • ولا تنظر
إليها نظر العاشق الوامق • احذروا التفريط فإنه يوجب الملامة • احذروا اللجاجة [illegible] • احذر كل قول وفعل يؤدي إلى
فساد الآخرة والدين • احذر الهزل واللعب وكثرة الضحك والمزاح والترهات • بلفظ إياك • إياك والغضب
فأوله جنون وآخره ندم • إياك وطاعة الهوى فإنه يقود إلى كل محنة • إياك والملق فإن الملق ليس من خلائق الإيمان
إياك ومودة الأحمق فإنه يضرك من حيث يرى أنه ينفعك ويسوؤك وهو يرى أنه يسرك • إياكم وغلبة الشهوات
على قلوبكم فإن بداياتها ملكة ونهاياتها هلكة • إياك أن [illegible] • [illegible] • [illegible] • [illegible]
ظلمكم • أفضل [illegible] • [illegible] • [illegible] • أفضل الملوك [illegible] • أفضل المعرفة
معرفة الإنسان نفسه • أعظم [illegible] • أعقل الناس محسن خائف • أجهل الناس [illegible]

أفضل الجهاد مجاهدة المرء نفسه . ثمرة الأدب [illegible] . أهنأ العيش اطّراح الكلف . أحسن الشيم شرف الهمم
أفضل الكرم إتمام النعم . أحمق الناس من ظنّ أنه أعقل الناس . أفضل الناس من شغلته معايبه عن عيوب الناس . أعقل
الناس من كان بعيبه بصيرا . وعن غيره ضريرا . إنّ أحسن العدل [illegible] . إنّ أحسن [illegible] الأخلاق
إنّ مثل الدنيا والآخرة كرجل له امرأتان إذا أرضى إحداهما أسخط الأخرى . إنّ المؤمن يرى يقينه في عمله وإنّ
المنافق يرى شكّه في عمله . إنّ لله ملكا ينادي في كل يوم يا أهل الدنيا لِدوا للموت وابنوا للخراب واجمعوا للذهاب
إنّ أفضل الناس عند الله من أحيا عقله وأمات شهوته . وأتعب نفسه لصلاح آخرته . إنّ الدنيا دار فناء وعناء وغِيَر وعِبَر
ويكمل [illegible] . إنّ الدنيا كالحيّة لين مسّها قاتل سمّها . إنّ الدنيا والآخرة عدوّان متفاوتان وسبيلان
مختلفان فمن أحبّ الدنيا وتولّاها . أبغض الآخرة وعاداها وهما بمنزلة المشرق والمغرب وماش بينهما كلما
قرب من واحد بعد من الآخر وهما بعدُ ضرّتان . إنّ الليل والنهار يعملان فيك فاعمل فيهما ويأخذان منك
فخذ منهما . **بالمخفف** إن أحببت سلامة نفسك وستر معايبك فأقلل كلامك وأكثر صمتك يتوفّر فكرك
إن نظروا اعتبروا . إن عرضوا لم يلهوا . إن ذُكّروا ذكروا . إن سكتوا فكّروا . **بلفظ أنا** أنا قسيم النار وخازن
الجنان وصاحب الحوض وصاحب الأعراف وليس منّا أهل البيت إمام إلا وهو عارف بأهل ولايته . أنا
شاهد لكم وحجيج يوم القيامة عليكم . أنا داعيكم إلى طاعة ربّكم ومرشدكم إلى فرائض دينكم ودليلكم إلى ما ينجيكم . أنا داعي
[illegible] لأهل الأرض كما أنّ النجوم [illegible] لأهل السماء . أنا خليفة رسول الله فيكم ومقيمكم على حدود دينكم وداعيكم إلى جنّة
المأوى . **بلفظ إنّي** إنّي لعلى بيّنة من ربّي وبصيرة من ديني ويقين من أمري . إنّي لعلى يقين من ربّي وغير شبهة في ديني
إنّي ما [illegible] . إنّي لعلى جادّة الحق وإنّهم لعلى مزلّة الباطل . إنّي طلّقت الدنيا ثلاثا لا رجعة
فيها ولقيت [illegible] . **بلفظ إنّكم** إنّكم إنما خلقتم للآخرة لا للدنيا وللبقاء لا للفناء . إنّكم إن رغبتم إلى الله أغناكم
وأكرمكم . وإن رغبتم إلى الناس [illegible] . إنّكم في زمان القائل فيه بالحق قليل واللسان فيه عن الصدق كليل
واللازم فيه للحق ذليل . أهله معتكفون على العصيان مصطلحون على الإدهان فتاهم عارم وشيخهم آثم وعالمهم منافق

وقاريهم

وقاريهم مماذق . لا يعظّم صغيرهم كبيرهم . ولا يعول غنيّهم فقيرهم . إنّكم ستعرضون على سبّي والبراءة منّي فسبّوني
وإيّاكم والبراءة منّي . **بلفظ إنّما** إنّما أهل الدنيا كلاب عاوية وسباع ضارية . إنّما الحليم من إذا أوذي صبر
وإذا ظُلم غفر . إنّما الدنيا دار ممرّ والآخرة دار مستقرّ . وإنّما الأئمّة قوّام الله على خلقه وعرفاؤه على عباده ولا يدخل
الجنّة إلا من عرفهم وعرفوه . ولا يدخل النار إلا من أنكرهم وأنكروه . **بلفظ آفة** آفة الدين [illegible] . آفة اليقين
الشكّ . آفة الملوك سوء السيرة . آفة الوزراء خبث السريرة . آفة اللبّ العجب . آفة [illegible]
بلفظ إذا إذا ظهرت الخيانات ارتفعت البركات . إذا نزل القدر بطل الحذر . إذا ملك الأراذل
هلك الأفاضل . إذا كمل العقل نقصت الشهوة . إذا أنكرت من عقلك شيئا فاقتد برأي عاقل
إذا كثر [illegible] تمّ الأمر . **حرف الباء** بالشكر تدوم النعم . بالإخلاص ترفع الأعمال . بالقناعة
يكون العزّ . بالطاعة يكون الفوز . بالحرص يكون العناء . بالعقل [illegible] كل أمر . بالجهل يثار كل شرّ . بالاحتمال
[illegible] الآجال . بادر الطاعة تسعد . بادر الخير ترشد . بادر شبابك قبل هرمك وصحّتك قبل سقمك
بئس الداء الحسد . بئس الشيمة الخرق . بئس القرين الغضب . بئس الجار [illegible] . بئس الرفيق الحسود . بئس
العشير الحقود . **حرف التاء** [illegible] تربح . توسّل بطاعة الله تنجح . تمام العلم استعماله . تمام العمل استكماله . تواضع المرء
يرفعه . تكبّر المرء يضعه . تعلّم تعلم . تقيّة المؤمن في قلبه . وتوبته في اعترافه . ترك الشهوات أفضل عبادة
وأجمل عادة . تعلّم العلم فإن كنت غنيّا زانك وإن كنت فقيرا مانك . تأدّم بالجوع . تأدّب بالقنوع
[illegible] أمرك . تجنّب [illegible] . تفكّرك يفيدك الاستبصار ويكسبك الاعتبار . تتبّع العورات
من أعظم السوءات . تواضع الشريف يدعو إلى كرامته . تكبّر الدنيّ يدعو إلى إهانته . **باب الثاء** ثمرة العلم معرفة
الله . ثمرة الإيمان الفوز عند الله . ثمرة الخوف الأمن . ثمرة [illegible] الحزن . ثمرة العقل لزوم الحق
ثمرة الأدب حسن الخلق . ثمرة الكذب المهانة في الدنيا والعذاب في الآخرة . ثلاث مهلكات طاعة
النساء وطاعة الغضب وطاعة الشهوة . ثلاث من كنّ فيه استكمل الإيمان من إذا رضي لم يخرجه رضاه إلى باطل

وإذا غضب لم يخرجه غضبه عن حق وإذا قدر لم يأخذ ما ليس له . ثواب الصبر على قدر المشقة فيه
ثروة العاقل في علمه وعمله . ثروة الجاهل في ماله وأمله . باب الجيم جد بما تجد تحمد . جد تسد . جمال
المرء ورعه . جمال العبد طاعته . جمال العيش القناعة . جمال الغني الضعة . وعلم الفقير رفعه . باب الحاء
حسن الصحبة تزيد في محبة القلوب . حسن الخلق رأس كل بر . حسن البشر سمة كل حر . حسن الخلق
يورث المحبة ويؤكد المودة . حب الدنيا رأس كل خطيئة . باب الخاء خير العلم ما نفع . خير المواعظ
ما ردع . خير المكارم الإيثار . خير الذخر صحبة الأخيار . خير الخلائق الرفق . خير الكلام الصدق . خطر الدنيا
يسير ووصلها حقير . خير كل شيء جديده . وخير الإخوان أقدمهم . باب الدال دليل عقل الرجل قوله
ودليل أصل المرء فعله . ودوام الذكر ينير القلب والفكر . ودوام الغفلة يعمي البصر . باب الذال ذكر الله نور
الإيمان . ذكر الله مطردة للشيطان . ذكر الموت يهون أسباب الدنيا . ذك عقلك بالأدب كما
تذكى النار بالحطب . باب الراء رحم الله امرأ عرف قدره ولم يتعد طوره . رحم الله عبدا راقب ذنبه
وخاف ربه . رأس الطاعة الرضا . رأس الدين مخالفة الهوى . رب داني محجاب . رب أمين وبال . رب
عالم قتله علمه . رب جاهل نجاه جهله . رأي الرجل على قدر تجربته . رزق المرء على قدر نيته . باب الزاي زكاة العلم
نشره . زكاة الجاه بذله . زكاة الصحة السعي في طاعة الله . زكاة الشجاعة الجهاد في سبيل الله . باب السين
سلاح اللئيم الحسد . سلاح الشر الحقد . سرور الله بذل التيسير . سرور الدنيا غرور ونعيمها مرور . سلوا الله
بالعفو قد . سل عن الجار قبل الدار . سلامة الدين والدنيا في مداراة الناس . سكوت قبل أن تعفه في
سكون النفس إلى الدنيا من أعظم الغرور . سكر الغفلة والغرور أبعد إفاقة من سكر الخمور . باب الشين شر الأصحاب الكفار
شر الملوك من خالف العدل . شر الأولاد العاق . شر الأخلاق الكذب والنفاق . شيئان لا يشبع منهما العلم والعقل
شيئان لا يشبعهما العلم والعقل . باب الصاد صلاح العمل بصلاح النية . صلاح البدن الحمية . صلاح
الإنسان في حبس اللسان . وبذل الإحسان . صلاح الدين حسن اليقين . صحة الدنيا بالعلماء والأمراء .
صاحب الحكماء وجالس العلماء . صحبة الأحمق من أسباب الردى . صمم الآذان خير من سماع الباطل . باب الضاد

ضلال

٨

ضلال العقل يبعد من الرشاد ويفسد المعاد . ضل من كان مقصده غير الله . ضادوا الشهوة بالقمع . ضادوا التكلم بالورع . باب الطاء
طوبى لمن صمت إلا من ذكر الله . طوبى لمن راقب ربه وخاف ذنبه . طوبى لمن سلك طريق الاستقامة بسلامة نية .
طوبى لمن أخلص لله عمله وعلمه وحبه وبغضه وأخذه وتركه وكلامه وصمته . طاعة الله تنجي . وطاعة الهوى تردي . طهروا
أنفسكم من دنس الشهوات . طاعة النساء شيمة الحمقى . باب الظاء ظن العاقل أصح من يقين الجاهل . ظلم الحق من نصر الباطل .
ظلم اليتامى والأيامى ينزل النقم ويسلب النعم أهلها . باب العين عليك بالتقى فإنه خلق الأنبياء . عليك بالسكينة فإنها
أفضل زينة . عليك بالجد وإن لم يساعد الجد . على قدر العقل تكون الطاعة . عند الإمام الأيتام أهل ولايته . عادة
الأشرار معاداة الأخيار . عجبت لمن يبني والموت حيث في طلبه . عجبت لعامر دار الفناء وتارك دار البقاء .
عجبت لمن ينسى الموت وهو يرى من يموت . عداوة العاقل خير من صداقة الجاهل . عداوة الأقارب أمر من لسع
العقارب . علم الجاهل وبال وعمله ضلال . باب الغين غاية الدين الإيمان . غاية الآمال الإقلال .
غاية اليقين الإخلاص . غاية الدنيا الفناء . غاية الآخرة البقاء . غاية الكفر الإنكار . غاية المكارم الإيثار . غش القلب
بعيد . غش الكاتب خيانة . غيرة الرجل إيمان . وغيرة المرأة عدوان . غامض الفرصة عند إمكانها فإنك غير مدركها بعد
فوتها . باب الفاء في الله رجاء العوض . في رضا الله غاية المطلوب . في كل نفس موت . في كل وقت فوت
في كل لحظة أجل . في كل وقت عمل . في تقلب الأحوال علم جواهر الرجال . فقد الولد يحرق الكبد .
فقد الإخوان من أعظم الجزع . باب القاف قرائن التعزي الثمرات . قد يعثر المتحير المبهوت . قد خاضوا أكثر الغوص
واضطروا إلى البرج ذوي الشر . قرن الحياء بالحرمان . قرن الاجتهاد بالوجدان . قرن الخوف بالحيى . قرن الحرص
بالفقر . قرن الحرص بالطمع الغم . قرين الشهوات أسير التبعات . قرين المعاصي رهين السيئات . قدر الصبر
الأقدار . قدر الصبر الظفر . باب الكاف كل عارف مهموم . كل قادر محموم . كل طامع أسير . كل حريص فقير .
كل منافق مريب . كل آت قريب . كل غالب غير الله سبحانه مغلوب . كل طالب غير الله سبحانه مطلوب . كل حي
فيها إلى الممات وفناء . كم من ذليل أعزه عقله . كم من عزيز أذله جهله . كم من نعمة سلبها ظلم . كم من دم سفكه فم . كم من نضيع

رجحه ضلفه. كم من رفيع وضعه قبح فعله. كيف يعمل للآخرة المشغول بالدنيا. كيف يستطيع الإخلاص من يغلبه الهوى
كثرة الوفاق نفاق. كثرة الخلاف شقاق. كثرة الحرص يشقي صاحبه ويذل جانبه. كثرة المزاح يذهب البهاء ويوجب
الشحناء. كثرة السفه يوجب الشنآن ويجلب البغضاء. كثرة البذل آية المتنبل. كثرة الهزل آية الجهل.
كن مقلدا في أمر دينك. وجاهدا في أمر دنياك. كما تدين تدان. كما تعين تعان. كما ترحم ترحم. كما
تتواضع تعظم. كما ترجو تخف. كما تشتهي تعف. كما أن الجسم والظل لا يفترقان. كذلك الدين
والدين لا يفترقان. كما أن الشمس والليل لا يجتمعان. كذلك حب الله وحب الدنيا لا يجتمعان. كف العقار
كف الأذى. كفر النعمة مزيلها وشكرها مستديمها. باب اللام لكل هم فرج. لكل ضيق مخرج. لكل أجل
كتاب. لكل حسنة ثواب. لكل قول جواب. لكل حي داء. لكل علة دواء. لكل حي موت.
لكل شيء فوت. لكل شيء بذر وبذر الشر الشره. لكل شيء بذر وبذر العداوة المزاح. ليس للمتوكل
عناء. ليس لحريص غنى. ليس للحكمة الحرص جبر على الأبرار. ليس في الغدر ورائحته. لذة الكرام في الإطعام. لذة
اللئام في الطعام. لا يعلم الإنسان حق القناعة والولاية. باب الميم من آمن أمن. من أيقن أحسن. من أسلم سلم
من عرف ألف. من عقل عف. من قل ذل. من جار ذل. من سأل علم. من تكبر حقر
من تواضع رفع. من توكل كفي. من قنع غني. من أطاع ربه ملك. من أطاع هواه هلك. من
عاش مات. من مات فات. من تقرب إليه تكرم. من عرف الله توحد. من عرف النفس تجرد
من غالب الحق غلب. من حارب الحق حرب. من جهل أمره ساء عمله. من عرف نفسه عرف ربه
من كثر ضحكه مات قلبه. من كثر شكره تضاعف نعمه. من تعصب ... من ساء نفسه
أدرك ... من نظر في العواقب سلم من النوائب. من كثر كذبه قل بهاؤه. من تخير ...

كثر

كثر. من كثر نفاقه لم يعرف وفاقه. من كثر سخطه لم يعرف رضاه. من خالط الناس قل ورعه. من ملكته
كثر صرعه. من كثر عوارفه كثرت معارفه. من لم يملك لسانه يندم. من لم يرحم لم يرحم. من لم يكن له لسانه
نيل الفوز. من أراك الله عن عيبك فهو ودودك. من ستر عيبك فهو عدوك. من أعز
بغير الله أهلكه العز. من رأى الموت بعين يقينه رآه قريبا. من رأى الموت بعين أمله رآه بعيدا. من قل حياؤه
قل ورعه. من قل ورعه مات قلبه. من مات قلبه دخل النار. من زاد ورعه نقص إثمه. من ترك الشر فتحت عليه
أبواب الخير. من أيقن بالآخرة أعرض عن الدنيا. من توكل على الله كفي واستغنى. من انقطع إلى غير الله شقي وتعنى
من كثر إطراؤه قل حسنه. من كثر حرصه طال همه. من لزم الطاعة زال فقره. من قال الحكمة صغا ... من أكثر في
ذات الله الحمد. من تدبر ... من تفكر في آلاء الله وفق. من تفكر في ذات الله تزندق. من
أكثر من ذكر الموت نجا من خداع الدنيا. من ركب الباطل زل قدمه. من أظهر فقره أذل قدره. من وقف عند قدره
أكرمه الناس. من تعدى حده أهانه الناس. من شاور ذوي العقول استضاء بأنوار العقول. من أنس بالله استوحش
من نفسه. من غني عن التجارب عمي عن العواقب. من أطاع أمره أطاع ربه. من عدل عن واضح المسالك
سلك سبل المهالك. من لم يعرف الخير من الشر فهو من البهائم. من غلب عليه غضبه وشهوته فهو في حيز البهائم
من لا دين له لا نجاة له. من حفر بئرا لأخيه وقع فيه. من هتك حجاب غيره انكشف عورات بيته. من طلب الناس ...
... في عنقه. من نسي الله سبحانه أنساه نفسه وأعمى قلبه. من ذكر الله سبحانه أحيا قلبه ونور عقله ولبه. من صبر
على طاعة الله وعن معاصيه فهو المجاهد الصبور. من اعتمد على الآراء ... من عرف الله ... من شغف بالأمور
من ادعى من العلم غايته فقد أظهر من جهله نهايته. من نصر الحق غنم. من نصر الباطل ندم. من طلب ...
بالعهد. ما ندم من استشار. ما ضل من استشار. كل معمول عليه ... كل مذنب ... ما أحسن
من ساء ... ما هلك من عرف قدره. ما عقل من عدا طوره. ما أحسن الحلم. ما أحسن الكرم ...
ما زنى عفيف. ما جهاد أفضل من جهاد النفس. ما زاد في الدنيا نقص في الآخرة. ما نقص في الدنيا زاد في الآخرة.

ما أقرب الراحة من التعب . ما أصعب الحرص للتعب . ما أقرب النعيم من البؤس . ما أقرب
السعود من النحوس . ما أصدق المرء على نفسه وأكذبه على غيره . ما أكثر الإخوان عند الجفان
وأقلهم عند حادثات الزمان . ما ولدتم فللتراب . وما بنيتم فللخراب . ما أصدق المرء على نفسه
وأكذبه على غيره . ما رفع امرءا كهمته . ولا وضعه كشهوته . ملاك الأمر العقل . ملاك السياسة العدل
. ملاك العلم نشره . ملاك الخير ستره . ملاك الدين حسن الأعمال . ملاك الإسلام صدق اللسان
. مع الورع يثمر العمل . مع العجل يكثر الزلل . مدارسة العلم لذة العلماء . مجاهدة النفس شيمة النبلاء
. مرارة اليأس خير من التضرع إلى الناس . مداومة الوحدة أسلم من خلطة الناس . موت الأب قاصمة الظهر
. موت الولد صدع في الكبد . موت الأخ قص الجناح واليد . موت الزوجة حزن ساعة . من ورثه الكرام
المشفق نظر . من وزرة الأهل المشفق خطر **باب النون** نعم الدليل الحق . نعم الرفيق الرفق . نعم
السجية السخاء . نعم الكفة الوفاء . نعم الزاد حسن العمل . نعم الرداء الحلم . نعم الوسيلة الطاعة . نعم الكفة القناعة .
. نزول القدر يسبق الحذر . نزول القدر يعمي البصر . نحن دعاة الحق وأئمة الخلق وألسنة الصدق . من أطاعنا ملك
ومن عصانا هلك . نحن باب حطة وهو باب السلام من دخله سلم ونجا . ومن تخلف عنه هلك . نحن النمرقة
الوسطى بها يلحق التالي وإليها يرجع الغالي . نحن أمناء الله على عباده ومقيمو الحق في بلاده وبنا ينجو الموالي وبنا يهلك
المعادي . نحن شجرة النبوة ومحط الرسالة ومختلف الملائكة وينابيع الحكمة ومعادن العلم ناصرنا ومحبنا ينتظر الرحمة وعدونا
ومبغضنا ينتظر السطوة . نحن الشعار والأصحاب والسدنة والأبواب **باب الواو** ولا تؤتى البيوت إلا من أبوابها .
ومن أتاها من غير أبوابها كان سارقا لا تعدوه العقوبة . وعد الكريم نقد وتعجيل . وعد اللئيم تسويف وتعليل . ويل
لمن تمادى في جهله . وطوبى لمن عقل واهتدى . وقى نفسك نارا وقودها الناس والحجارة . وفد الجنة أبرار
متقون . وفد النار أشرار فاسقون . وارد الجنة مخلد في النعيم . وارد النار مخلد في الشقاء **باب الهاء**
هدي من حسن الديانة . هدي من أخلص إيمانه . هدي من أطاع ربه وخاف ذنبه . هلك من لم يعرف قدره

باب اللام لا يحمدن أحد إلا ربه . لا يخافن أحد إلا ذنبه . لا يلوم لائم إلا نفسه . لا تأس على ما فات . لا تفرح بما هو آت
. لا تخف إلا ذنبك . لا ترج إلا ربك . لا تثقن بعهد من لا دين له . لا تمتحن ود من لا وفاء له . لا تلبث
من لا يعينك على دينه . لا تنظر إلى من قال وانظر إلى ما قال . لا تفن عمرك في الملاهي . لا تصرف مالك في المعاصي . لا راحة
لحسود . لا مودة لحقود . لا حياء لكذاب . لا وفاء لمرتاب . لا حياء وكبر مع النفس . لا عون أفضل من الصبر . لا خلق أقبح
من الكبر . لا خير في عزم بلا حزم . لا خير في عمل بلا علم . لا عز أعز من الطاعة . لا غنى أغنى من القناعة . لا إيمان لمن لا أمانة له .
لا دين لمن لا عهد له . لا عقل لمن لا أدب له . لا عمل لمن لا نية له . لا نية لمن لا علم له . لا علم لمن لا بصيرة له . لا خير
لمن لا حزم له . لا عهد لمن لا وفاء له **باب الياء** ينبغي للعاقل أن لا يكون في كل حال من طاعة ربه ومجاهدة نفسه . ينبغي
لمن عرف الله أن لا يكون قلبه بين رجائه وخوفه . ينبغي للعاقل أن يغتنم الآخرة ويهجر دار الدنيا . يسير الرياء
شرك . يسير العمل بركة . يا أيها الناس ازهدوا في الدنيا فإن عيشها قصير وخيرها يسير . يا أيها الناس إن أعلم من تكلم
[illegible]
[illegible]
[illegible] **والحكاية عن أبي عبد الله** إن الله عز وجل خلق ساعات في الليل وخلق ساعات في النهار
فيهن نفحة فأول ساعات النهار حين تكون الشمس في هذا الجانب من المشرق بمقدارها في العصر في المغرب إلى
الصلاة الأولى وأول ساعات الليل في الثلث الباقي من الليل إلى طلوع الفجر الصادق **الحكاية** عن أبي عبد الله أنه قال
المستبد كفر ومن عبد الاسم مع المعنى فقد أشرك ومن عبد المعنى بإيقاع الاسم فهو مؤمن **الحكاية** نحن عن لسان وللأئمة آل الطهر
[illegible]

[illegible]

مثالی از رسم الخط محمد

نوروزنامه که مرحوم میرزا رضی برادر فتحعلی خان ملک الشعرا مرقوم نموده است و اسم خسروی را شعرا درین درج کرده که
چون بخشایش رسم دیوان فطرت نام ها مطلع کلیات سلطنت شهریاری دیگر حافظ اعیان صحف کمال این
روز فیروز جمال آرایش هر دلدار دلربای و ماه رخ حجاب روح افزای معدلت زیب صفحات ایام عالم
امکان چهر هر دلبر کوه هزار ردیف گاهی بر اوراق حال جمال لؤلؤ آرایش و در ازای عارف
کبری رضوان جایگاه مجلس نسخه منتخب ضمیر خورشید نظیر و نقش عنوان خط آسمانی تر فرموده ام هر یک
از رعنایان حضرت اعلی و ماه جمال ترک دلدار عشق پرست امکان ناطقه است در کلش مدح و دعا گوید و طوطی
شیرین مقال نفس در شکرستان ذات گرامی که سرابیه بوستان زرنگار شکوفه دارد
دار شهد خوار فرش شیرین سرسبز کامل ساغر است از صهبای نکهت غیبت خسروی ظل دولت ایشان
از فیروزه ایاغ الطاف خسروانه فردوس در هر حال کام ناز کامل و هر یکی شرط الدهر
منصور کرده . شاه اسمعیل صدر کامل ما مجلسی عشق یاران . همت و ساحت دستگاه عالی
و از دولت که معروف است اسمعیل ملک الشعرا دکه دار که ته معذرت میرزا صاحب الله علیهما خان دارد
المحسنین کامل روز الله اسم است که از مالک الحق بی زواید ارادت کوشش پرستش الله ... جاوید
در چشم رضا معطر کرده ما بحال است آن انس دلدار را بخش نظیر . دل عارف ما در هر حال
و هر نظیر است ودر این آفات عاشق فرخی مقرر است نقش قصه دلکش نوروز و دلیل است در سیار
مه به شیبه همان معصوم . و در حقیقت هر یک از آن قبیله آن مرتبه کوشش و شعرا رسالت ملک را
مایه ثبات روی و اقامت بود . چار رکن با اعیان است ایام با جمع آن ما . و ختم کلام فرمان

بعد

باسلامت نظم مطابق فال و در شرح جهه خسروی را از صفت نه کس از کسب حسن خود . و به این فضل با معتقد را
در صحبت اقلیم رزم علی الخصوص حرام خصال از هر جهت . و از تصحیح آن حوران بهشت در وجه ذکر
و از خیار خواند موافق هر یک آفتاب و رخ قبل از نوع حسن به آن و محفلی در سپهر آرزوی
دعوت عشق در کسب تر کار آن خلعت عشرت افزای . لطف کریمش جمع نیکی عاشق عنصری
و مهر انور سالی هر جنس رونق بخش و ثبات و روان انوری . و از لطف عروضی در نظام تقطیع بحر باشد
خفیف . و در ادبیه قافیه و سجع سلمان خیال خلیل بحرت ردیف . له الحمد بما هو
اهل و صلوات لایق و جواب لایقه بود . و در سابقه هرچه نه آن که بر حضرت که در جمله ده
هزار سال مرتبی اضافه ثبات و در المحسنین کامل شیخ شهر دار رزاق تخفیف عمر و روزگار
آن الله دار رعایا موقوف دارند و همه اهالی الکلایت و عموم رعایت در عیش اوقات خود را
دراز ده هزار جای بهای دولت و ذات قدسی صفات شاهنشاهی مصروف دارند . مقرر آنکه
عالیان عمل خصلت نیک ما عمال و ترجمه و عیان و از اهالی کامل مصدر حکم مطاع از کسی زود عرض
و علم و در کمال آیین در آرام بهای ذوات اشرف قیام و اقران باشد . ما کمال رعایای ان
عرض دلکش باشد تعریف اهالی مستوفیان عظام شرح فال خسته ماتی رد و در وفا زاده در معرفت
در اشته تغییر معرفی دارند و در شهر ... باشد

حکم ملک‌الشعرا که پناه و رفیع جاه مجدت و کرامت عزت و نبالت همراه زبده الخوانین العظام میرزا سلیمان حاکم ... بشمول مرحمت خاطر ... مخصوص و سرافراز بوده بداند عریضه ... آیت ... مراتب بندگی و دعاگوئی ... بود و ... حضور مبارک ... الحکم ... ممالک آرای خسروی معروض و معلوم و موجب ... خاطر همایون درباره ... که ... حضور ... از ... عواطف خصوصیت ... مبارک ... در رعایت رعیت و نظام امور ... اهتمام تمام وجه کمال مصروف داشته ... معروض دارد ...

[illegible]

حکم چون نظام امور ... بهمواره ... از جمله ... در ... نظام ... اهتمام ... در نظام ... و ... و از ... تحریر ...

[illegible]

[illegible]

مهر

اگر چون منظور نظر رحمت اثر همایونی و پیشنهاد رای ... مبارک ... اعلیحضرت [illegible]

و درازه حضرت ... [illegible]

[illegible]

شهامت و ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اگر چون ... [illegible]

و ... [illegible]

کاروای دولت ... [illegible]

و مضامات ... [illegible]

کفایت و خدمت ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اگر چون ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عرایض عیدی

قربان خاکپای جواهرآسای مبارکت شوم بر ضمیر کرامت تخمیر [illegible] حضور مهرظهور انور

همایون محروم و مهجور نیست که لازمه [illegible] جاه‌جوی دولت‌خواه [illegible] همیشه [illegible] و رسم

جهان [illegible] اقدس همایون [illegible] روحی فداه [illegible] خود آورده [illegible] الیکم

عید سعید نوروز و جشن رفیعه فیروز سلطانی است [illegible] جان‌نثار درگاه [illegible] را

[illegible] عرض [illegible] حضور [illegible] اقدس همایون [illegible] ارزانی

[illegible] فریضه عبودیت [illegible] مذکور [illegible] عرض

[illegible] حضرت [illegible] دارد [illegible] تصدق [illegible]

[illegible] مبارکت جان‌نثار [illegible] دارد اسـ

[illegible] جان [illegible] علم [illegible] نماید

[illegible] میمنت و مبارکی عید سعید نوروز سلطانی را در ایام [illegible]

[illegible] حضور [illegible] اعلیحضرت قدرقدرت اقدس همایون [illegible] عطوفت [illegible]

[illegible] نظر [illegible] مرحمت [illegible]

[illegible] امورات [illegible] دولت [illegible]

عرض جوابی [illegible] اقدس [illegible]

[illegible]

قربان خاکپای جواهرآسای حضور [illegible] مبارکت شوم — چون در این عید سعید نوروز [illegible] و جشن رفیعه فیروز سلطانی

[illegible] روزافزون [illegible] جان‌نثاران خانه‌زاد [illegible] عبودیت [illegible]

خلوص نیت و صدق عقیدت [illegible] به قدر [illegible] رتبت [illegible]

[illegible] روزافزون خسروانه [illegible]

جان‌نثار [illegible] جلال [illegible] علیه [illegible]

در بارگاه [illegible] گشته [illegible]

[illegible] دولت [illegible] رفعت [illegible]

[illegible]

[illegible] آن [illegible]

[illegible] الدرکی [illegible]

[illegible]

[illegible] سلطنت [illegible]

[illegible]

[illegible] سلطنت [illegible] وزیر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نقلها

اگه چون نظر رعایت احوال و نفع امور دولت [illegible] ... مشمول [illegible]

منجم [illegible] ... حضرت [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... مملکت ... ایت ... [illegible]

مسح [illegible] ... دیوانی ... بر رسم استمرار در وجه او ... در قرار

فرمودیم ... همه ساله بر جمع ... دیوانی ... وجوه ... دیوانی

... [illegible] ... مصرف ... [illegible] ... دعاگویی دوام دولت

... آیت ... [illegible] ... احکام ... [illegible] ... حال و استقبال ... [illegible]

... [illegible] ... عظام و کتاب ... تحویل ... مبارک ... [illegible]

اگه چون ملاحظه احوال ... [illegible] ... دوام دولت قاهره ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

حقایق و معارف ... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... مملکت ... [illegible]

فلان ... بر رسم استمرار در وجه او ... برقرار فرمودیم ... [illegible]

... [illegible] ... دیوانی و وجوه ... دیوانی ... [illegible]

... مصرف ... [illegible] ... دعاگویی ... احکام ... حال و استقبال ... [illegible]

مسح مزبور را در وجه ... برقرار ... [illegible] ... عظام و کتاب ... [illegible]

تحویل ... مبارک ... [illegible]

[illegible]

15

اگه چون ... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

و در این ... مملکت ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

ابو ... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

اگه چون رعایت ... علمای اعلام ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

... [illegible] ... [illegible]

فرمودیم ... [illegible] ... احکام ... حال و استقبال ... [illegible]

... مزبور را ... [illegible]

نیکنامی ... حضرت ... سرداران معزز ... عظام دیوان اعلی ... ارفع اعلی [illegible]
[illegible] کرده ... در دور عهده ... بتاریخ ... هجری ۱۲۶۲

اما چون حکم ... [illegible] ... از خدمات ایران مفقود شده
[illegible] ... عنایت به نهایت ... حضرت ... روز افزون
[illegible] ... در خدمت جناب ... ستم ... تعلیم ... ثمره
[illegible] ... عالم ... حکومت ... دولت ... حسن کفایت او
[illegible] ... اعمال ... ظاهر ... [illegible]
و رعیت [illegible] ... آیات ... دولت ابد مدت ... اعتبار
[illegible] ... حال ... زوال ... ابد الآباد
بنظر الطاف ملوکانه ... از جمله ولایات معتبره ممالک ... [illegible]
فرمودیم ... الطاف ... [illegible]
حکومت ... الطاف ... دولت ابد مدت [illegible]
این خدمت ... این حکومت ... مروت و نصفت ... [illegible]
و درایت و مردم داری ... [illegible] ... مردم ... [illegible]
و درست کرداری ... ولایات ... حکومت ... [illegible]
[illegible] ... رعیت ... ولایت ... [illegible]
[illegible] ... دیوانی ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... شهر ... سنه [illegible]

[illegible]

اما چون ... [illegible] ... دولت ... [illegible]
هر یک ... از طریق صدق ارادت ... [illegible] ... دولت
[illegible] ... عنایت ... [illegible]
[illegible] ... ارادت ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
خدمت ... در اول ... این دولت ... [illegible]
و در جنب ... [illegible]
ارادت ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
فاصله ... دولت ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]

[illegible]

صورت ملحقات

عالیجاه ارجمند   از قراری که مذکور شد جیران عالیجاه علیه السلام با جمعی از پناهیان در شهر مذکور قتل بلاد و غارت دکاکین مشهد مقدسه و در دفات عوض از این اهالی بستی از جانب ایشان و خسارت کلی که وارد آمد لابد رسم حبس نشده عموم اهالی خراسان و ساده پناه جا و وارد شده روحانیان از این باب واگذار حال به سرکار رساند در حق مشار الیه نیز لطفا مبذول داشته مقدمه نگاهبانی که نشده و اینجا اگر ده شده طلب و تخلیص و ارجاع دارد موافق حساب و تصدیق که در املاک معلومات مشار الیه مباشرتی امور دیوانی که مملکت و علاقه و رعایا به اطلاعات او کمال حسن مراقبت خواهند داشت

عالیجاه ارجمند مکرم   مضمون مسطور و شرح عریضه مسطور الیکم معلوم و معلوم گردید مستحضر ارادات ملاحظات در حق ارباب مجلس مجمع اهالی عالیجاه با تمامی فرمود و ملاحظات لازمه خواهش ایشان شد کلیات و تفصیلات و مطالب تفصیل عالیجاه مشار الیه و ارادات ملاحظه گشت ... وجه لطف ایشان تمام و کمال ارشاد و ارادت که مرحمت و مساعدت ... مسطور و اتصال یکجا بنیات برکت و تعیین وجه خطرات از قبیل و قضایای وطن ریکی تقدیر و توجه ... و اول لازم مقرره ...به طریقه و کیفیات عالی بیانیه جناب ... ارسال داشته بدون ... اوقات

عالیجاه مقرب الخاقان عمدة الامرا   مضمون موجب ... دستور العمل ... کرد جناب ... کلیات حقوق ... مرحوم صدر العظم برقرار است ... قریه ... ملک ... امور و ... مضمون ... که ... ایشان ... خواهند

عالیجاه ... ،   نقود بقیه ... ورثه مرحوم میرزا کلیب ... داده اند ... مسمی به ... سال در قریه ترک ... شده اگر در باب ... محل ... و مرقوم شده ... باشد لیکن از قراری که مذکور شد ... در ... حضرت اقدس ... مکرم ... مسطور ... محرر ... دارند ... مسطور ... ملاحظه ... دور ... مسطور ... محرر ... بقیه ...

عالیجاه مقرب الخاقان ... ،   چون که زوال ورثه مرحوم میرزا کلیب ... مخصوص به قریه ترک ... است ... سال ... و در عوض ... در ... مذکور ... مبارک ... دارد ... مراجعه ... با کمال اطمینان راه ... بشه ...

عالیجاه ... عزیز   نقود که ... عالیجاه ... عزیز ... کرد ... قرار است ... حضرت ... و ... اصفهان ... مرحمت ... دولت ... ملاحظه ... در کتاب ... صورت ... مرحمت ... علاوه ... امورات ارسلوط.

مفخم قائم‌مقام زیاده لیاقت و ترتیب ... در حق ... [illegible] ... اعلیحضرت ... [illegible]

عالیجاه ... [illegible] — اعلیحضرت قدر قدرت ... جاه دین پناه روحی و روح العالمین فداه ... [illegible]

... [illegible] ... بالصداقت ... [illegible]

... [illegible] ... نهایت ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

عالیجاه محمد ... [illegible] — از قرار ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... نهایت ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... ۱۲۷۲

عالیجاه ... [illegible] ... اعلیحضرت ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... ممالک محروسه ایران ... [illegible]

... [illegible] ...

... نهایت مراقبت ... [illegible] — عالیجاه محمد ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

درین و ... [illegible] ... حضرت ... [illegible]
[illegible]
[illegible] ... سلطان ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... ۱۲۷۳ ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]

سلیمانخان

سلیمانخان ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عرضه داشت

عرضه داشت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تعزیت نامه از میرزا [illegible]

چمن کامکاری و ریاض کامرانی از دستبرد صرصر حوادث ایام دور و از کثرت نکباء نوائب اعوام و شهور

در حمای حمایت سبحانی و پناه عنایت یزدانی باد. خامه جگرخون سخن‌پیرا به تکرار حکایت زبان [illegible]

کند در قضیه هایله موحش رقم ناسور دلهای [illegible] فرسوده را تازگی بخشد و در این [illegible] تاثیر واقعه [illegible]

و ناگوار [illegible] در خمخانه درد دلهای از آزار [illegible] درجرعه نخستین تمام [illegible] تلخ [illegible] لوکوری [illegible] واده [illegible]

پس [illegible] به یکبار رخنه شرر زند و بر [illegible] افروخته اخگر به پرزد و چون [illegible] داهیه [illegible] قلم

عنقریب [illegible] پک [illegible] است و در [illegible] صعوبت [illegible] [illegible] جراحت [illegible] بالکلیه

و چون [illegible] تحصیل [illegible] به پایه حضرت [illegible] همگی [illegible] طاقت [illegible] داری [illegible] صبر [illegible]

تو انگر [illegible] با وجود صحت و سلامت ذات مقدس [illegible] اشرف اقدس همایون اعلی [illegible] اعظم عطای [illegible]

حیات جاودانی [illegible] [illegible] قریش [illegible] گزاری و سپاس داری [illegible] کلا. انه رئوف الجبار.

[illegible] در عالم [illegible] حیات [illegible] [illegible] بجای [illegible] ادای مراسم [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] دارد و اگر در تقدیم آن [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] خواهد بود [illegible] در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] الله الاعلی [illegible]

[illegible] مراسم [illegible] در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

امور [illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

در خیال [illegible] خامه قلم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] صحیفه

به [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

نردر

نه در عهد و جهان نفس الامر به مجلد چون تغییر زبان حال نایب تقریر احوال است الله چه نویسد و نه موجب تسلی

و عدل باشد آینه مقصود نمایان [illegible] و جدول [illegible] عکس [illegible] غایت ایزد متعال باد در [illegible]

مرثیه نامه میرزای [illegible] چه نویسم و در این قصه باید چگونه دماغ آزاده [illegible]

از [illegible] در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] فصاحت [illegible] روشن. [illegible] رونقه بلاغت [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] موجودات. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

حیات موجود [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] را در [illegible] خود [illegible]

میرزا رضی علیه الرحمه ... بلا رقیب غم ... لنگر باشم کمال که آید ... [illegible]

یک کار را در خصوص میرزا جعفر خط آن قرین رقعات شما جناب ... [illegible]

سؤال ... روز ... مرحوم ... جناب ... [illegible]

... عالم ... [illegible] ... تا که ... [illegible]

... هر کس ... [illegible] ... بعد از ... [illegible]

و در روز ... [illegible] ... خاک ... [illegible]

... [illegible] ... کاش ... [illegible]

نه ... حال ... [illegible]

... [illegible] ... مرحوم میرزا تقی ... وزارت ... [illegible]

میرزا عبد الغفار ... مرحوم ... میرزا ... [illegible]

و دیگر ... [illegible]

... [illegible]

... میرزا ... [illegible]

... عالم ... [illegible]

... [illegible]

این کار را ... [illegible] ... وکالت ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... مبارک ... [illegible] ... شاهزاده اعظم ... [illegible]

ورقی

در قریها ... میرزا ... مرقوم شده امروز ... [illegible]

... [illegible] ... الطاف ... [illegible]

شاهزاده را ... هزار ... [illegible] ... در خانه برادرم ... [illegible]

... [illegible] ... وقت ... [illegible]

... امور ... [illegible]

... [illegible]

... در خانه شاهزاده ... [illegible]

... بزرگ ... [illegible] ... عبد الرزاق ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... اولاد ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... آقا عبد الرزاق ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

[illegible] نور چشمی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

غنچه

غنچه عمرم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
تعزیه نامه [illegible] میرزا [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
نور چشم [illegible]
[illegible]
ان نور چشم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

سواد نامه در جواب ... [illegible] ... اکرم ... [illegible]

شرف قصد ... کالا ... اوله ... رقم حرمت ارادت ... عظمای ... کمال ... ایشان ... [illegible]

... خاص و عام ... اکثر ... نسبت ... اخلاق ... [illegible]

... عطوفت ... در غروب ... آفاق ... [illegible]

از نتیجه ... امارت ... واضح ... [illegible]

... کلام حق ... آثار ... [illegible]

... خواهد ... صفات ... فطرت ... [illegible]

... فاتحه ... مبارکه ... الله و رسوله ... الموت ... [illegible]

... اجره ... ان شاء الله ... علیهم السلام ... [illegible]

... بالحق ... در مقام تسلیم و رضا ... علیهم السلام ... [illegible]

از آنجا ... [illegible] ... اقسام مراتب ... [illegible]

... سعادت ... [illegible]

... [illegible] ... جلال ... [illegible]

... [illegible] ... رحمت ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

سفارت‌نامه در صلح‌نامه

در نهضت میرزا رضا سفیر دولت ایران بصوب دولت عثمانیه قرار روانه شدن عبدالوهاب افندی و جلال‌الدین افندی دولت علیه عثمانیه جلال‌الدین افندی را بسفارت تعیین و از راه بغداد روانه دربار سلطان صاحبقران و رضاء و برگ سپهر اشتباه گردید فرا خور گنجایش و قابلیت مورد نوازش و ملتفت گشت بسنجیده را در دار السلطنه تبریز با شرف حضور بار النور با غوغا گردید و با اتفاق جلال‌الدین افندی سفارت کشت علیه عثمانیه را با دو رات مصحوب جلال‌الدین افندی با دولت علیه [illegible] و گزارش بعرض رسانیده در باب کیفیت اقتدار ... قرین انجام و حصول گشت و چون از جانب دولت عثمانیه عبدالوهاب افندی حضار دولت شده بود از آن بعد کار سلطانیه معاودت نمود فرا خور حسن ذات و تکمیل صفات مشمول عنایات و قرین الطاف روز بازیافت عازم گشت جلال‌الدین افندی مأمور بتوجه دولت ایران بود چه او در حضر او جانب و چه گاهی در دار السلطنه تبریز و دار الخلافه طهران توقف نموده بنظم و گلزار و مکث مشغول بود که از طرف دولت عثمانیه احضار شد و از جانب دولت ایران اجازت بازگشت یافت که وزیر ملاقات احمد پاشا صدر اعظم سابق دولت علیه عثمانیه در ارزنة الروم مأمور گشته بود روانه ارزنة الروم و از آنجا ادیم عازم ... با ثبات ذات البین مشغول گشت تا اولیای دولت عثمانیه بنا بر معرفت کاری و از هنگامی که او در آنجا سنجیده مخیر شد ... گذاشته او را مورد ملامت و توبیخ داشته بود از جانب دولت علیه ایران هم ... میرزا محمد رفیع از جمله خواص بگذاری در ... قبل از این هم بسفارت بممالک فرانسه و عثمانیه رفته بود و مردی آزموده و آگاه و دانا و با کمال معاودت آراسته بسفارت دولت علیه عثمانیه تعیین و روانه گشت و در ... با ارزنة الروم اعزاز و اکرام از جانب ... و در باره او مهمانی ... بانواع نوازش دولت مشمول گشته و در آنجا متوقف و با ... و دولتین علیتین که ... از روی حکم و مصلحت ... و سفیر مزبور مراسم سفارت را کماینبغی بجای آورد ... ورحمی او بمعاودت ... قدر ...

تمام

سفارش‌نامه در میرزا ... مرحوم

نوابت ... اعلام برادر نواب که از اعزّ اولاد و خواجه ... الطاف ... بار ... مرحوم ... ایالات ... حضرت ... دولت ... تا قیام ... مملکت را ... عصر سلطان ... با ... خواهد ... سپهر ... عالم آرا حسن ذات ... و ضبط ... در ... امکان ... انهاء ... است ... اعلام برادر ... اعلام ... و ... تمجید ... امید و ارام ... عالم ... اعلام ... ملحوظ ... سال ... با ...

فیض ... قوام الاسلام ... صاحب ... فیض ... شهنشاه اعظم مالک رقاب امم ... الله ... سلطان ... ایران ... اعزاز و اکرام ... ا ...

با مناسبت جایی مرتبت بی کمال رحمت و دارد که فنا لازم و را نعمی باشد و حسن و لایقه و حسن خواهد بود بیرون ربطه
اسم را فرق باب ما هیچ عادت خواهد رسید مرتبه ربطه ایه ولادی درجات تماری و لکن کذار رعیت و ذو کرام
دلفا جر اهل سلوک با رهبر فرق با نام و طرق در طبقه اسلام روز افزون خواهد شد بمقام اظهار و اعلام کی دارات
علیه در آنچه مرحله راه گشت که خیال الهم در کار علت آن را لیست بعضی اگر با وداد با اندرون در را نعمی ارادی
با های امین ملک دارد و دیگر مرحوا امانت یا اعلام است هر کجا الله مراد الشرف اعلی العزیز عطا

سر روح ستر کمالات الکم   اگر چه لطیفه دعا کردن سبب ذرب باب در حضرات و مطالب لمعان حرص را الرجوع

به کمالات و لکن حوال بر کار لکن برای رعا اتحاد و دعا کو خواهش سوادان حرمت آله و دارت رو تعریف الله و دعا کو
لله و الله هر کار رعایه خاص جمعیت را دعایه را حامه دار فقر داده حرص از او عی الطیف حرکت ازا
مع هم فقر و ربغیه ان عالی هر روزهای کمالات است له انتقام حرص را که تحقیقه ای است الکم به براه جس
لدعاء طریقه لو کتاب و احکام معتبره شرعیه همه رجیه مره علمای اعلام و دار السلطنه تبریز و درویشان بسیار الرک
محض و معلوم شده است حتی کاتب علما بستار رایه است و ملک مرزور ملک لا ابه و جلیس اد باب رو کمالات
عمی علما است را یه سال که گذاری طریقه کرده است آثار قرار لفرر جمع کیرا از تقوای و تعبیه مع الاباب
نمیسر است ماده در سب حیرت است مجهول و مزور ملوک و الی و غیر معتبر رعیت ماده و جمهور مملکت
مزر با سمک بره نقام اذیت و ایزا ر علما است را که بر آمده لذ مع الطاهر بعضی اغراض نفسانی
تنظر می کند سوی اخلاق حرص هر الاشیمه دارت کمال الصفات سر کمالات است که له انتقام حرص و اطوار
اشقیا برابر اوره صحیح ادا و حند شاعار سر کمال اکد بر حیار را به کمالات است را جمه حرص کار امر علاج

زره

زره ولیعهد جم جناب سلطان قبیله نسبت و دولت اقلیم و بما بعامل دولت که ابراهیم هر قبیله جناب اطراف مملکت آن اطراف و جمع رجال اعراف و محقق رکاب داد و باد
نکات و موجب عبرت و علت حیرت است زحمت و رنج و آه است و در راه دولت ایمان زمره علما بازار و قبله
و محرمی خویش منظر عشوه کری شیطان فقط نه قلاده قلاده کاره نگاره مردانه پوشی ابا محمدی ای رمزی و رتباه با عالم علما نازو آواز
از شیرازی روانه اعدای ازاحش قوری پرچمان شد تیر توسن ابرو تیر غمزه دام که بار چه طاهرات ضد از اذان جنبه زاهد از کس قید و
دعا رفان نداشته نه بر کرده رکنه شوند است هزار تا جرا با خود تا جو که و بازار بازرگان کال طالب روز برزار پیش و پس
زعفران و طلس و رحمت و زر و سیم انبوه است تا نکاه طالب در دیده و بلرک از عالم و کلم و الام و نامو یخ فرخ تا دوکان نهایت
و زنا کاران تاخته تو پسر ان لغیه ی سوی ریا ای روز و روز ار و رندان و خنج انبان قطع عادت و ختم لعنت متعه چاو شده و برداز
کرش نشسته روانه کیلو شد الکمی در حجت که شه طلبه شده و رحمت صحبه جامع خانه کرده و دکان شد ساخته بنا ر انچه نه بر کمالات
و در میان زنان چو اسلام زادگان زر ماه تبدیلی و عروج جیان تحصیل کاری بر بالای صحبه جا خد و وقر اتش علیه عالیه به هر کدام ملک
تحریر و تقصیر است آورد و مکاتبه از وجه حاره اکم مرکه الصادق بنده و نامه صاحب بالک بکشته او در خیر له و حق تعرض فسور شد قرضه های ولایم
اگر محاکه یا مضاربه کار و ان جوا انجلاء اطراف آنکه از صیغه حقیقیه نقد سه انتقاد است اکر چهار ماهم از موعد یکباره رو حجت که بر منقضی خواه
زکوه اهل مال حقیقت معروف ز نهی و جواب شرم طلبه آثار و در ورود کرده آورد الطلب الاحمد و سلام فی القور موزه از رو برای تکالیف کرد و قضا
بر سری بیجا اکرچه حاصل ز بانه چوب و رو کرده و لعل برآمد طلاء اوران رفت فتنه خوانده و کتف ابرام رود و صعب بالام مرجوال کرد
حالا ندیدی و ترحم و مهمال چو اجوال تو را تمام چو آتش و جوال کیفیه العروض بره زده که نه القدر علامت نهد و ملائک رسوم کو بادوش
در سیف نهم یا با جان از پرده بر اهل سلطه یقیم هر سکلار مید شه است ترک لبه اور قیمت بر انصف ملک است در عرب الکرام
و مرد آنچه وقت را از کات رفته معذرت سیستم و دو اشقه رعو معلوم دور در به درم ار به دو رکاه دانم معروض عجز زبو الورکوم
و سمعه لالار سیاه آورده ام شه رسم و فر و رخطا سه آیه اکر می خواهم خواهم و را الطف و تحسین کلم کمر زنه اثاث و ذخیره فلان
تا جو مرد فاجر نمایاست علاقه از عدول فحش میبارم ازدزد و ملوس در ارب ربیع و زر و ش تعریف الکمول را جهارماه بر فشرده
در بازار بهلوان اطاعه و هات عجاره هم را در رد ان خطاب قوت را در اکریه مرا از اتر و از آن دستر کدام کوهر را از ابر
پناه برده و برای قرآن در اشتعل آورده ام ره و در ترازکه پیشواه قربان کنم از عیار و صوامخوان معصوم اصغر و عبا ثروتی بر سر کوی و سر باره
لکام جهور در ز وروز دیگر با زنکو شده و شبیه به ی کو بدرم ز نعمه ال نقاد و رز نفی رد را غور درم و شمشیر بهای خاک الارادم نه او رو این بیش تر
با به دو نما بر قتل که وارد آنکس زر که الله الله با سبه در گنه و باد با حوکه نه رکس و مهر القف رضا با بسیار الا و ترمیح جنبه در کوه را است

هم عریضه ایست ... [illegible] ... جانب ابوالقاسم ... محمد ... الحسینی الفراهانی

[illegible] ... اسلام ... ایران ... سلام و ایمان
سیف ... [illegible] ... تاج ... دار ...
[illegible] ... ایمان ... عشره
[illegible] ... علماء ... شکر
[illegible] ... حادثه ... عجایب
[illegible] ... تقدیم توانم کرد ... اللهم ...
[illegible] ... اکنون ... جان ...
[illegible] ... علماء ... اعلام ...
[illegible] ... سود و زیان
[illegible] ... کفر ... در جواب ...
[illegible] ... اسلام ... علامات
[illegible] ... دوران ... گردش چشم ...
[illegible] ... تا ... قریب ...
[illegible] ... ملوک ... سلوک
[illegible] ... خاطر ...
[illegible] ... ذات پاک ...
[illegible] ... حکیمان ... عقل ...
[illegible] ... دولت ... الوان ... نعمت ...

[illegible] ...

[illegible]

تا بیابی درحق لسانی است و بار رهنمونه و دوانه عرض از اغراض نیست تا من از بار زبانه فرود [illegible] (فلفعال عللی)
و در علم عروض از نو شرح داده [illegible] اگر چه اینه در جمع [illegible] است و ته بر دقی [illegible] لازم [illegible]
و غیر از فرا گرفتن حق قیمت دیده و تکلیف و هموار نمودن است هر زاده [illegible] الملوک [illegible] و دوات [illegible]
همیشه [illegible] همه در شعر [illegible] مجموع است [illegible] و کمتر [illegible] مالک [illegible]
است [illegible] در تمامی چهار مصراع باعث [illegible] است و چهار رکن [illegible] لازم است [illegible]
قرائت [illegible] از آنکه قول حق در همه جا [illegible] خواهی [illegible] در مجلس [illegible]
و هر کس [illegible] خواهم [illegible] معروض [illegible] گشته [illegible] از آن روز تا حال [illegible] مجالس [illegible]
گاه و بیگاه از فرقه طلاب [illegible] کتاب [illegible] در کار [illegible]
و اگر اینگونه اجتهاد در کار [illegible] این زبان [illegible] گروه [illegible]
تو [illegible] فراز [illegible] خواهی [illegible]
[illegible]
[illegible] رشته ام [illegible] ایمن [illegible]
در باغ [illegible] ترتیب [illegible]
[illegible] روم [illegible] وجود [illegible]
همت [illegible] دولت [illegible] جهان [illegible]
چراغ [illegible] علوم [illegible] عروض [illegible] زبان [illegible]
[illegible] جلوه [illegible] کار [illegible]
[illegible] دنیا [illegible] است [illegible]
کس [illegible] دوات [illegible]
[illegible] کار است [illegible]

راه

راه عبارت [illegible] بنده [illegible] خوانی کتب [illegible] است [illegible]
[illegible] فصاحت و [illegible] کلام [illegible] است و منطق [illegible] توجه [illegible]
قدرت [illegible] ابواب [illegible] دولت [illegible]
[illegible] هر کس [illegible] علم [illegible] اعمال [illegible] مالک [illegible]
کند [illegible] جماعت [illegible] خلاف [illegible]
[illegible] تصرف [illegible]
[illegible] در علم وجود است [illegible] ذات [illegible] صفات [illegible] الانوار [illegible]
الاطوار [illegible] انواع [illegible] علما [illegible]
[illegible] عالم [illegible] موجودات [illegible]
[illegible]
[illegible] علوم [illegible]
[illegible] طلاب [illegible]
[illegible] علوم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

حضرت شیخ نامه خوان اوز کیام سالار سوار از جانب سنی الجوانب اعلیحضرت ظل اللهی روانه فرموده کار روزگار شاهزاده حمزه میرزا
نصرت انتصار رفته • عم اکرم کامکار حشمة الدوله عزیز از جانب جهانگیر مملکت آذربایجان

در انجمن شاهرخ مرادصحکم و عدیت کارش از جناب عالی جلیله اقدس بار شاهی مستحق و مباهی بوده و بازماند از آنجاکه حکام دوران

قضا و مدبر عالم امضا فرمان فتح ابواب فتح و ظفر و رفع رایات قل اللهم مالک الملک تؤتی الملک من تشاء و تنزع

الملک ممن تشاء نزل آیت انا فتحنا لک فتحاً مبیناً فاتح حصن ادراک الفخیم و دقایق کمال ذاته و عتاب عین سابقه الطول

جلال صفاته در زمره مرحمت عظمی و مرتبت لا تعدّ و لا تحصی مفاتیح ممالک عزه بقدر و مقابل خوانین فرو گذار را

برسر خبر را تقدیر و تقریر فرمود تا الحمد رحمت و رأفت از تزئین دولت و اقبال برکات احوال جهانیان لا یطع

و طلیعه نصفت و معدلت بر عرضه جهان لا بدّ مع آید ارکان این بیت مهتمد شده و مبانی حق و اهل ملت بنیه گرد

و از این راهگذر مناهج محروس و ممالک و مسالک محفوظ لشکر منصور و کشور معمور به لطف الهی و الطاف و حمد الله که دیده

و حوله از روز ورود و جود مسعود برابر با طاهر بار در استقلال استقرار یافت و در تصرفات فرمانبری قادر شد مرتبه ابرار

او رنگ خلافت مملکت زینت عدل و زیب جهانبانی مرتبه و منت بادشاهی باد امروز و اهی با نظر ازکیه ام و بلاد

ذی روزار انتظام کشیده و خواب سرضلالت سرگردان غفلت و بطالت فرو بود و ثمره و از دربار و ولایت

ملطف عتبات و استقرار امور وسکون انشا و ... امتناع دوار با مملکت قوت ارادات و رکت رایات

ما مول و محروس گشت فرو ز طلوع آفتاب عالمتاب این دولت روزافزون خفاش طبعان تفته ال در کرانی

دور اکناف و اطراف بنشسته و در صدر عناد بوده زحمات استتار به منزل عدم کشیده شد و کافه امم

در ریاض استراحت و بلاد و دهاقین فراغ و رفاهیت خواطر و اکرده شد و در بسط متوجهات

تا مرتبه وظایف مقرر معاف و رسم آمده در ایجاد و هم و ارکاد حشم برای حفظ ثغور و رسالی جمهور دست اول

اوباش

اوباش و اشرار و هیریک از بلاد و امصار مامور و مقرر گردیده با عراقیت سمت ولایت گیلان و خود درین تازه با دو مملکت
موکّل محمد حسن خان که در نمک بحرام با جمعی غفیر و جمی کثیر از ارذل و اشرار اینزمان فتنه بر ادامه و بنای هر زگی را
گذاشته اما لاجوادی نوبت غوایت و نیطف و انواع مکاید علیه اوزایت و سطوت قهر و غضب
حضرت اقدس همایون هر دو بال شده رو گردان گردیده و در محروسه متوجه بوده رسیده رضا و قبیح صنع کرده بنا بر زرگی
گذاشته بود در استقرار دولت همایون مانور سلطنت عم اکرم کامکار سر خاندان امیر ابو بعد از حضرت آفرا
مامور و مقرر از بوده ام و اول سنگین سمت رحمه عزیز را از جانب سنی الجوانب امیر دولت با میر ارانها اعلا کنند
و اسعدلت سنا لگا از دیایم اعمال خود استغفار و استغفرالله نمودند فیها و الله با توب ولک صاعقه بار و شمشیر آبدار
آتش این فتنه را فرونشانده دود مار از روزگار ایشان بر آورد عم معزی الیه در حالی هر آینه اطراف و اکناف انسلاک را
تصرف که بود الک اطراف قلعه مشهد مقدس را مضرب خیام سپاه ظفر فرجام نمود قشون را از جانب ممنوع داشت
نمکر با ذکر و بر ایشان صلاح و دلایل تمامی کردند و نصیحت پذیرفتند و تبوح ورد و فرجه قهر ملالند و قرینه نکسته از
جواب عنف حشم نمودند و الله اعلم عم معزی الیه حسنعلیکرد را از اطراف شهر دارک صلح بورش داد و در مجمعه آنان تمامی لشکر
و باقی نهاد و شیر چاک جهان را بدبکم یورش گرفته در ساعه غلغله و حشمت افضلاب نصرت بنیاد یورش و در ان زمان اهل
شهر بر حجت عشری از عقر را ان وصف تقریر نیاید الوام و ران یکی به او کبر و دار و بار جماعت و قرار دادند
سیم و ست ار دیم و عیال حرب را از دست ادرت ورود تقاعدت نموده جو اسیر به تمام الیه برخود ارزیده
وبال مرحمت اکسیر دیده برخود نیک و خود را به نسبت کماکان اتکال جلال امام مارالیمین ابن موسی الرضا علیه و علی آبائه
و ابنائه الالف التحیه و الثنا وا آنحضرت ... اعلیحضرت همایون و حسن اهتمامات عم اکرم معزی الیه و مجاهدات
رفقا و ترقیاتی و سرهنگان و سایر سران سپاه نصرت همراه در شنبه ماه جمادی الاولی ۱۲۵۰ ابتدای سال فرخنده فال

ایت نمی خرت تحیات شهریار که [illegible] به قهار [illegible] کف [illegible] حضرت [illegible] ارتفت پاک

و فطرت تابناک حضرت [illegible] مدار نظم و قاعده و دانش [illegible] با سپاه [illegible] دولت قهر [illegible]

ظفر اثر از اهالی [illegible] رسته بمرتبه [illegible] صغیر و کبیر رجال [illegible]

اولیای دولت مقهور [illegible] ملک [illegible] دولت مغلوب [illegible] مکتوب [illegible]

سلوک و معاهد محفوظ کرده احوال اهالی [illegible] مرز و بوم [illegible] رعایت [illegible] اعتدال بود [illegible]

[illegible] واقعه [illegible] الحمد لله [illegible]

[illegible] بشارت [illegible] ممالک محروسه لازم بود [illegible]

[illegible] مامور فرمودیم [illegible]

[illegible] شهر جمادی الاولی ۱۲۶۶

[illegible]

[illegible]

از منشآت و انشای مرحوم میرزا ابوالقاسم قائم مقام

[illegible]

نقل

[illegible]

نقل

[illegible]

نقل

[illegible]

مکتوب

[illegible]

١٣٦٠

دو کلام را آنحضرت در روزها اخبر و وصول اخبر بواسطه تحریرات رفیقه تقریرات غزه [illegible]
خلاف ایه ائمه ابره کنایه و تصریح چه نگار ران بنده کان ایشان را مغلوب تجنبات می سازند و که خود
میخوانند می آغازند و چیره دارند در انجمن از این خواسته تر و خطر تر است نه این رشته سر علیها تا قلم
از سر رشته را فیر ان باشد ملکی کمکی بران شده نه انجقه بر تا حتی معلوم است و این بنده کار ضعیف را
و علوی ترخی و جوه و لذتی را ورثه به برات علی تصریح باشد کلام خاص در باب اخراج [illegible]
خس بنده اوکه ایرکی کس باد است در کفر و در انه مثال نقطه قرین خمارش در باب [illegible]

[illegible]

میمنه مرمر را تا امروز نام نبرده اند زیرا که هر که چه بنده کان ایشان کنم تا زندگی چه دار مرا تنها لازم الاکرام
و مرتبه ال مرحوم داشته حیرت اندر حیرت آمد این قصص از این شیر ایچ کاری و مشکل ایچ بازاری نشتم
ورنه که ایشی چو اکثر دستان مخبران صادق و منهیان موثق اند هر روز این مجلدات و مجموعات را به قابلیت
می نگارند و بو و این می سازند تا حصه از خود و دیگران را بر ظاهر و کفایتی آنکه روا و زنند و زمین از تازه مکالمات خود را
بمجلدات الباب عرض نموده میان خوش دارانشکه بهتر از آنکه نظر عجب نه اگر قدم ضرب کنند بهتر
در تمهید بقصت اهل باب گشته ام بود و از منصب بر ده ام ایشخود اهل در و کیل زنوکر را بر جوع خدمت امتحان باید کرد
نه بوقوع نهفت از کلی هیچ بار نه باشد خطاب هم نخبه دارد و دعای ایام شتاب می بود رجب شهر روا متوفی رحمانی ام

[illegible]

و سعادات و مخالصه بسیار بار از ارد حجه الی ... تا مجمع در آنجا ...
نکرت و نخوذ در عرق تعمیر ذات در روز تاریخ است ... در رشته ...
بوده است والله ارزد در لوازم ساده ... و اتمام ... است ... از فرط ...
و در لکش قسم ... است ... در مستور ... صنف ...
تا زنده صواب ... در جواب ... لا ادر ... بایسته ...

نزدیک است از عالم برون آید و در هر کار [illegible] از آنکه [illegible] همه تنها [illegible]

ذکر میرزا [illegible] تخلص [illegible] نامش میرزا عبدالوهاب از اجله سادات [illegible] است [illegible]

اصفهان و در بدایت سن [illegible] احوال [illegible] کمال [illegible] ادب [illegible]

فاضلی که در علوم [illegible] عرب و عجم [illegible]

دانشمند [illegible] در علم حکمت [illegible]

مباحثه حکمای [illegible]

که [illegible] نامه و دوات [illegible]

در [illegible]

[illegible]

عن [illegible]

[illegible]

[illegible] علم و عمل [illegible]

[illegible]

طالب [illegible]

اسرار [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کار [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ذکر میر [illegible]

[illegible]

مکتوب
نکات سخن و ارکام

ورشه در پیرزاد می‌سپرد طراز مجت ازنا و پیرایه جیب صاف دلها غنچه روغن نرزده و در پیرنده رقم زده چه
خیال معنی کز نما بود دشنه بود صورت انکاه دکهای ... چنانچه جوهر آیینه در زنگ
دکرت عینها بر نظر آورده جلوه داده حقایق زرف و دقایق شکرف اتیلاف ... نظر
بادرجه ... قلم و نقش انگیزی خار رقم خاطر ان عقیدت کردانیده ... نقوش درلر
وز ایش دلکش صورت ووابطه ... آیینه دلها ... برار

[illegible]

... کرده نظر ... همیشه ... بر ... عقده عقد
... عقیده ... عقد ... در عالم ... ارسال ...
است نهایت ... زهر ... علوم ...
لله الحمد ... چون ... در ... آمد
... تمام ... جهه ...

درکف

[illegible]

نقش اطوار آن را طراز ... **لله الحمد** لکه آیینه دلها ... در هر حال
صورت ... رقیب ... حضور ...
... صورت ... داده از
... هر ... دارد ... مطلوب ... خالی شود
نظر دیده وران ... صورت ... دل ارشاد ... حال احباب ... است لکر

[illegible]

[illegible]

نور ز عیش [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] . [illegible] [illegible]

چمن [illegible] بهار [illegible] . نسیم [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] . [illegible]

[illegible] . [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

نسیم [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] . [illegible] [illegible]

[illegible] . [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

معروض می‌دارد که در روز ... دل داشته ... و ... فلک ... رکاب فیروزی ... مبارک ...
برادر ... الطاف ... و ... حضور ... و ...
از ... جواب ... آداب ... رحمت و عاطفت ... حضرت ...
... خواهد ... نظر ... خواهد ...
کمال ... در حق ... خواهد ... موجب ... خوشنودی خاطر ... بوده ...
زیاده ... امیرزاده ... است ... عادت ...
مرحمت ... [illegible] قصه ... ابواب مکاتبت
و مفاوضات ... [illegible]
[illegible]

[illegible]

و رسالهٔ ثانی در مدح میرزا ابوالقاسم شیرازی نور وجود مبارکش فیض امارت و حقایق و اعیان بجای تحقیق و ازهار
و ثمرات ... بطور ربیع ... از ... غازه ... آمد بی غایه ... سنبل ... تحقیق ...
حدایق ... آمده است ... شکوفه در ... شاخ عشق ... جمال ... رنگ کمال ...
نور و ظهور وجود ... حسنی که ... از خط و خال ... عنبر ... مشک ... عنبر ... نور حق
مرکب ... از رنگ ازوست پس شکفتها و پس ... ازوست کمال ... این چه پایه جلال است
و چه پایه جمال است ... و ... در ... فاش ... نسیم ... و ...
... تعرفت ... گل ... عشق ...
... و ... نور ... الله ... آب ...
سبزه ... جوش ... مرغان ... نرگس ... خواب ... سنبل ... آب ... هزاران ...
... دیگر ... گل در گلزار ... رونق ... آب ...
از رنگ ... قوه نامیه ... جامه ... طور ... حجاب ...
جای ... بود ... جمال ... در ... عجب از ...
عیب ... عطا ... فصل ...
در عبارت ... جمال ... بار ... و ... عالم ... و حجاب ...
... خلاف ... از ... و ...
...
... شاخ ... گل ... چراغ ...
... گاه بهار ... گاه خزان ...
... و ... زمین ...
... در ... زعفران ... آرد و آب ...
و اگر ... تحقیق ...

عالم حرص ... ثمره ... المقال ... و کدام ... خیال ...
علت اعراض ...
... مبارک ...
... غرض ...
...

[illegible]

زراتِ وجود تو گرگ است [illegible] بوده‌ات ساز به دنیا زکرده همه را [illegible] از تو بر همه [illegible]
زر تو در بر [illegible] الملک [illegible] و تعزّ [illegible] از تو [illegible] در ممکنات [illegible] ذرات [illegible]
یک جرعه از جام باده محبت [illegible] در فضای بادیه شوق [illegible] هر آن جانه که عشق [illegible] عیب [illegible]
اگر نور عشق پروانه [illegible] را میان جمع [illegible] شمع زند [illegible] جای [illegible] کس [illegible]
[illegible] جوش [illegible] یا رب [illegible] قبول [illegible] از همه [illegible] دل
لکن لطف [illegible] : [illegible] جان [illegible]
[illegible] که نعمت [illegible] ربنا آتنا [illegible]
[illegible] جلوه [illegible] نور [illegible]
اجزای خاک [illegible] : [illegible] عجایب [illegible] آیت [illegible]
[illegible] جهان [illegible] همه [illegible]
[illegible] فیض وجود [illegible] وجود [illegible] کاینات [illegible]
[illegible] عارف [illegible] :
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] امام [illegible] صادق [illegible]
[illegible] :
[illegible] دولت [illegible] :
[illegible] : [illegible] جهان [illegible]
[illegible] جهان [illegible]
[illegible] :
[illegible] مسلم [illegible] اهدنا الصراط
المستقیم [illegible]
[illegible]

هزاران

هزاران قوم [illegible] کار [illegible]
خوانده [illegible] : [illegible]
صورت [illegible] : [illegible]
[illegible] : [illegible] حکمت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] : [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] : [illegible]
[illegible] حکایت شیخ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] : [illegible]
[illegible] روایت [illegible]
[illegible]

ولیکن غنیمتی دارد و کلاه فخر بر ثریا و طیب سحر دارد که در قلم مجمع شریف او به چشم حق بنده بیدار شعر آمال در شیم
مایه بهای الطوارات بعرضه بر آنچه نقش بر آنچه و کیمیه سیر در طی آئینه و در مجمع بر بهای است در حکم
ماورا نقش دارد بلطافت • گر عبارات و کوثر اول باشد شاخ ظرافت کوه فخار نشاه رسالت او به بر بود که
که بهره شیر و بر خار • ولی با آنکه چه بهی یابند • متمم دانه رگ آنکه او جان بخوردند • تو که خفقان تعلق
داری و شکر تقوی نباشد از آنکه بمسکوک دهان تو بخورشیده در هر ذوق شیئه و زهر به جان راز سرانجام
هرچه را به سیمگان خویش و شعر نگار رهزن ای کرد عصمت ها را بشه و در عصمت زند هر ایت از الم طلعت کند
دانسته کو یاد هر ایت و خلال در حق کیست بخود به هر و مر فاتح تصنیف آن بر ایت و ایمه رایت • ملک رحمت است
فاتح رحمه را سحر بیناب دانش و طالب غفران را تا بر تسلیل حوالش بهشت را که در شه تقوی خواهد دارد
عنبر جوید خویش طاعت به تو آن دارد و آن را که طرائق عرب دارد و رفیق تسلی باشد آن را هر بنده و در حضر
باشد بیم است بوذر را که اقصای تمام کوهی ایالی شد و بو جهل را اهل ارتقای آنکه راه بیران گرفت بنده بنده
بنه از راهم جز در زلت ذوق دیدار کرده او بار جوید با رکاب بگذارد جلد از نور کار و دارد غائب رساله کرد
و در راه هرت او پوید • از ایع شوم هر کار از غار رها نه ذوق کار در رواج عمر نزارد بنده بنده مملوک در حضر بادیه
ملوک و سعت عدل و رحمت آن و طراز چه رخسار و فراز قدر ملک و جناب عیسی جمال ملائک تقدیس
ممکن دارد زینب و ادب بوسیده رسم نیاز و ناز رحمت رحمت عشق حرم برابر طراز بر کرم او رو درنیغ
است الطاف و کرم قاضی جان معصومی ایمان کاتبه نه که او را حشم غایت تربیت قرب و رحمت قبول
هزار جان ما نقش در روای پاک نثار خاک راه درگاه جهان پناه بنده راه افضل مرتبت زنده و داشته
خطابت رحمت و رفیع عزت اهم را به قهر بیابیه هر رساله و اشاره نمودار بارت جان داده رحلت
پاک لطیف بر تو ده ای ضعیف اجمعه غط را ناه را قاهر مرتبت سعادت و دور وقت الذی کار الهی
همه باز عصار کرم ذات عطوف را فات و گرنه هم بنده قاهر صحبت نمود و دلیل آرایش خط رب
عزت درخور او گردش است موهبت برانه هر راکس نه غایت رنجه آن جلی جلال و دور رکاب
نجه • شکر که تمشی زنده توان گفت • که همه اجزا او دور جان • بر سر جواد عطای منعم در ره نی

بردر فیض

بر در فیض عطایش بنده و سر ما سایه لطفش که بود در همه گیتی • با یه جودش رسید و بر همه پیدا •
راه نیاز بر قرار نبه کمالش • ز بیم چه دانه کمال رتبت عشق • نقض جواز سر لیس رواکنه از لطف •
حاجت هر بنده و چه آنست و چه رنجها • اسم نکوه و حشمت قدرت امر و اهم بیرامی حشمت علامت و دوام
و اسم جوله کمال حالی • تا ابد عصام الوری • عز الملک عهده و عمل العدل لولا لطفه نقا و عز عظمه و دوام
اذا خافت الدنیا علی الناس شره معروفه عول و عینه نهر اذا غدر الدهر الخئون فعطفه امان الوری
فی الحقایق و دعا • الهی الکریم با دولت اسم و حاجت تا هم • در دولتیم و تقوی حتم و ملک بر هم آورده و نبیم لکم
بکم بر دوره و نوبش • و بعضی در حساب آورده هم تو بخود بخطر آن با ز بر الهی اسم طاعت ما انعمت
وجود نجشه بی مه توند که با اسم تو ثناء الرئیف تمجید و تبجیل

نوشته مرحوم معتمد الدوله متخلص بنشاط برای منع زراعت تریاک که از راه بزرگان نوشته اند
بر رخسار ریحان منع فلاک از جمله آن کاه و برگ ها متغمد منع آن شیع ولایت که شامل بر دریغ است
انصارت کلا از خضارت سبزه فراش باشد و پرتو ماهر از زر و دب تابش یا سبزه چشمه حیات
و بای نباتی بذ نبات بناه سر دی حنظلی در کاشته خامه ضمات خطات هزار کله باطنز نمودایت
اهالی قهر در ریان صفت و نقل برای طلعت یاقوت کران به هر آید با دلها کشته برای تعلیق صدق
ارادت نوشته اند بغار رهزره در ادا حرفان نسخ باشد و بگونه پرایش سبزه بهار افزایش اوست
با دیر این همیش خاطر مار ارایش بخواهند و از مار آلی در خط شوند و راهم بر این از خط نگاهند
علیکم بحسن الخط یعنی کاهی مشق ام فرمه باشد در دار الطباعه دار الخلافه طهران سمت نگارش یافت ۱۲۷۶

از جمله ... صورت ... [illegible]

حکم قلمی شد آنکه از روزی که بهبوب شمال اقبال سعادت اشتمال ما ... [illegible] ... غنچه ... [illegible]

... ایام ... [illegible] ... از ... [illegible] ... عنایت ... مرحمت ... [illegible]

... [illegible] ... آرزو ما روشن و منور است در

ازاره این ... [illegible] ... از جانب جناب مالک الملک ... [illegible] ... لطف ... [illegible]

واجب الوجود مطلق ... [illegible] ... و موافق آمده ... [illegible] ... لازم و در مرآت ضمیر ... [illegible]

صورت ... [illegible] ... فرموده ایم ... [illegible] ... آستان ... [illegible] ... عتبه علیه ... [illegible]

اطاعت و فرمانبری ... [illegible] ... و علاوه ... [illegible] ... حبل المتین ... [illegible]

... [illegible] ... و مخالصت ... [illegible] ... آفتاب ... [illegible]

... [illegible] ... احوال ... [illegible] ... آفتاب ... [illegible]

... [illegible] ... امارت و ایالت پناه دولت و اقبال ... [illegible]

شوکت و اجلال ... [illegible] ... حشمت ... [illegible] ... امیر الامراء العظام

... [illegible] ...

... [illegible] ... دولت علیه ... [illegible]

... [illegible] ... حکومت ... [illegible]

کمال ... [illegible] ... امور ... [illegible]

رعایا و رعایت ... [illegible] ... و آبادی ... [illegible]

... [illegible] ... لوازم ... [illegible] ... معمول ... [illegible]

... [illegible] ... و علما و ... [illegible]

... [illegible] ... اوامر و نواهی او را مطیع و منقاد باشند ... [illegible]

... [illegible] ...

[illegible]

[illegible] شیخ [illegible] جناب [illegible] مرحوم [illegible] فصل [illegible] الله [illegible] قبل از آغاز اعمال [illegible]

در [illegible] شعر و [illegible] دوم قادر بودن در خصوص [illegible] کاری دیوانه و کاری فرزانه بود [illegible]

[illegible] آن وقت که مجلس [illegible] سیم تمام [illegible] بودن [illegible]

[illegible] چهارم قادر بودن آنچه ضرورت [illegible]

ندارد و در صورت [illegible] اطاعت [illegible] قدرت [illegible]

مستطیع [illegible] اطاعت [illegible] وثوق [illegible] شیخ [illegible]

[illegible] جناب [illegible] قدس [illegible] معتبر [illegible] روایات

[illegible]

[illegible] ششم قادر بودن [illegible]

[illegible]

[illegible] جناب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اگر چه متعه دیگری باشد هشتم شوارب زدن است از جمیع و مانع از غیر باشد نهم زینت کردن [illegible] واجب است [illegible]
یا بریدن ناخن عضو [illegible] آن [illegible] دهم کمان [illegible] و دلالت بر دادن است در راه بر جان و مال چه اگر [illegible]
[illegible] یک بار از تبرک [illegible] بوی کند در صورت جنب یازدهم کمان بردن زنان است و دلالت عرض و فرج
[illegible] هر کس دیگر [illegible] هر کدام از [illegible] حال [illegible] گواه بر قسمی [illegible] است ملاک [illegible]
نماز قول [illegible] از الحال بود دوازدهم شک نمودن وقت است [illegible] شرط بوده
باشد و در [illegible] فصل در واجبات احرام دوازده است اول نیت [illegible] احرام [illegible]
[illegible] یا نیت دیگر [illegible] دویم [illegible] سیم [illegible]
احرام [illegible] چهارم تقارن [illegible]
چهار [illegible] جناب سید مرتضی [illegible]
پنجم نیت کردن [illegible] ششم [illegible] احرام [illegible]
[illegible] هفتم [illegible] احرام است [illegible]
احرام [illegible] نهم ترک کردن محرمات [illegible]
خواهر دهم [illegible] یازدهم [illegible]
[illegible] دوازدهم [illegible] احرام است [illegible]
[illegible] فصل در محرمات احرام [illegible] است اول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

جناب سید

جناب سید مرتضی [illegible] بلکه همه حیوانات این حکم را دارند چنانکه روایات
[illegible] شیخ بهاء الدین [illegible]
[illegible] جناب سید [illegible]
[illegible]
[illegible] دویم [illegible]
[illegible] سیم
[illegible]
عطر [illegible]
[illegible]
[illegible]
چهارم [illegible]
[illegible] جناب سید مرتضی [illegible]
[illegible] شیخ بهاء الدین [illegible]
[illegible] جناب سید مرتضی [illegible]
[illegible]
[illegible] شیخ بهاء الدین [illegible]
[illegible]
[illegible] جناب سید مرتضی

دربرکیتی یا لباس و در صورتیکه بچیزی بسته بود حرام است ولیکن در وقت ضرورت مثل بیماری و درد چشم بردن آن حالی جایز است
چنانکه صحیحه معاویة بن عمار دلالت بر آن میکند و ترجمه اش این است بنابر همچنانکس را زمردون لباس بریده که چشم او درد
پنجم از محرمات احرام پوشیدن چیزیست که روی پا را بپوشاند مثل چکمه یعنی از آن را که بپوشد باید که پاره کند
برکرانه و چنانکه در آن پس در بیرون خود پوشید مقولات جناب سید مرحوم عاملی مقتضی صحیحه آنکه
ظاهر او محتاج است در کرد بی داخل است و پوشیدن آنها نیز حرام است اگرچه مخالف جمهور از علما است و آنها
آنرا به شکافته روی مخصوص که آن ششم سایه انداختن است بر بالای سر در وقتیکه راه میرود بر اهلها خود جایز است
و در روز نزول که بسته سایه انداختن بر بیرون زاید و در زیر محمل نشستن آن که در زیر کرده نیز تجویز است هفتم کشتن ایشان
بلکه یا بعضی از اینها را هشتم زایل کردن موی است از بدن نهم کشتن جانورها که جانور است بر بدن خود یا سپیش
جمعه و غیرها و جایز است جانور را جابجا کردن از جانی بجای دیگر یا بر این که باید که با پایین تر بشد کشتن کاکنا
تول انداختن مباح است و بجهت دفع کنه از خود و شتر خود و کنه شتر را از خود نه از شتر تا بر انداختن جایز است دهم مجادله است
که از برای اثبات حقی و پنهان فعل باطل بیان مجادله عبارت از لا والله و بلی والله است و در این مخصوص کردن گفتن ای الله کلم
است بصورتیکه قسم بخورد ولیکن یاد کردن باشد و گفتن خود بجود یکونی بالله بلکه خطاب کند خطاب کند و گفتن از دیگری مجادلت
نیست یا نهی از گفتن آن که والله آن نکو حرام است او روایت است در جواز آن وارد شده در خطاب بسلام امام حسین
علیه السلام فرضیت بعد السلام مجادلت از آنچه شیخ بهاء الدین محمد و دروغ گفتن و دشنام دادن و بر یکدیگر در حجت دیگران حرام را
غیر از آنکه استثناء کرده است و در اینجا بیان نکردم چنانکه سایر فقها ...اند زیرا که حرام بودن آنها مخصوص صاحب احرام است
بلکه هر کسی را اجتناب از آنها لازم است هم از آنکه در احرام باشد یا نه جناب سید مرحوم فرموده و آنچه خارج بود چهارده است اول
در حجت میوه خواه کاشته شده یا خودرو باشد دوم چوب اراک که آن کشتن نخود و دروغ سیم در حجت خوردن از آن
چوب حجت شبویات چهارم هر درختی و در ملک انسان رسته باشد یعنی هر یک از این چهار را ببرد منقول و بعضی بیرون

در حجت

در حجت یا که چنگ را هم از محرمات خارج کرده اند ولیکن چون مرتب حج در بقاع الابیت امیری ماضعیف است
و در جمله محرمات احرام الکافور غسل میت است که را که در احرام مرده باشد فصل اقوی ملاک بجهت داخل شدن بحرم آنکه واجب است
و در حالیکه او در حال از آن اول آنکه پاک بودن از زه است اکبر و اصغر و در طواف واجب و در وقتی که آب ممکن نشود
تیمم کند و در طواف مستحب پاک بودن از دو حدث شرط نماز است نه شرط واجب طواف دوم زایل کردن نجاسات
از لباس و بدن و در معفو بودن نجاسات که معفو است در نماز هر گاه در بدن او دامل کوه است را بهجه بالمره قوی شک است
جناب سید مرحوم اشبه انسب و جایز است احتیاط ملاحظه جواز است سیم پوشیدن عضیه و در نماز و جامه پوشانیدن عورت است
و در زینت کمال خود چهارم ختنه است برای مرد پنجم نیت است و در آن نیت هر یک از انواع حج ام کند
ملاحظه نیت را مقارن اول جزو حجر الاسود کرده همه شیء برای او گذر و حکم نیت را دوام داشته تا همه نیت کند
اول احتیاطی است اول احتمال که در وجه اگر دو نیت بر هر یک از شوطها نظر است جناب سید مرحوم فرموده ظاهر عبارت
نیت است بر شوطها زیرا که همه آنها یک عبادت است ششم از حجر شروع کند که اول باب حج بود
هفتم واجب کردن حجر اسود است در طواف هشتم بیرون طواف بیان بیت و مقام یعنی بیت را در همه اطراف نگاه
دارد هرچند مختلف باشد در نزدیک دور نهم در صورتیکه کلهبطور متعارف بود راه رفتن نیز جایز است مثل کسی
آنکه دارو مانند آن چیز برداشته صعوبت راه بعد و برچهار یعنی باید که بعد و پنهان راه رود و لیس پس عمل کند
دور که بر داشتن کاملا چنانکه بر حیثیتی است که شوطها بر بعد و بیمی در لباس و غیره از علتی باشد مثلا که مکلف او را
بطور رکعه بیت است بر دوش خود گفته جناب سید مرحوم فرموده و بنابر اظهر اینگونه سواری جایز نیست بلکه معهود بودن
اینگونه سواری در زمان رسول علیه السلام دهم بیرون انتظار است بیرون از بیت در شادروان شود و روق راه رفتن
دست خود را بر دیوار گذاشته بلکه می باید در حال مس دست بجدار آن دست را از شادروان کشیده شده را
بر حجر یازدهم با در راه کردن شوطها چهار رکعه است در طواف واجب و آن سه شوط آخر را بگیرد از هر جمله کرده
ریاضی انطرکنه برای نماز واجب یا تشنگی از دو نیش تر برای جابجا شدن یا تنگی و غیره یا برای دخول بیت

جناب سید مرحوم فرموده‌اند که اگر طواف را به واسطهٔ خستگی و درماندگی قطع کرده باشد از همانجا که بریده است اتمام کند خواه از نصف گذشته باشد یا نه چرا که روایات در این باب مطلق است و لکن بار حج بی‌تابی و دردی یا وقوع عارضه قطع کرده باشد اگر متجاوز از نصف است اتمام از همانجا که بریده است و الا از سر گیرد و شیخ بهاءالدین رحمه الله در هر جای قطع کرده باشد است تا طواف رجوع تمام کند زیاد و کم باشد دوازدهم که زیادی و کم جهت نماز است در پشت مقام یا بر یک از دو طرف آن و در حجر و خفات نماز است در رکعت نماز طواف سنت است در هر جای مسجد الحرام بخواند فصل در احکام سعی بین صفا و مروه پس از فراغت از طواف نماز آورده است الف دوازده است اول نیت بعد سوط را که فی ملاحظه هر یک از انواع حج می‌کند و در این کم نیت صحیح است چه نیت کامل است چنانکه در طواف گفتیم و در لباس هم این است که ملکیت عبادت است دوم تعداد اول ابتدا است از اول سعی بین صفا و مروه و قصد اول آنچه نیت بحسب بدنی باشد یا تنها خود باصفا باشد اول اخیت پای در بین صفا خبر سیم از ... معلوم است که به هیچ وجه راه ندارد لایت عمدی بقیه اطاعت و به اشتغال امر عمره او نه از تقصیر ترک کرد و در تبیان ... بلکه هایی قدر کافیست که در عرف تشخیص کرد هر چه حضرت رسول صلی الله علیه و آله ... میان صفا و مروه را به راه شتر بر به اذن سیم در ... و در پیش حکم نیست تا با اتمام عمل چهارم از راه معهود که نه از مسجد و غیران پنجم تعداد اول بکار بیاید که بر صفا بر روی بر پا کرده به هر راه و پس پس نرود ششم همه سعی ما بین صفا و مروه را با بیایید که مقدار کم را زیاد آن بار نکند زیاد هفتم راه فاصله برد پیش طواف از سعی و از صفا تا مروه یک شوط است و از مروه به صفا شوط دیگر و روایت که است اگر کسی این پیش شوط را اکمال سعی حساب به نکند سعی صحیح هشتم ابتدا از صفا کرد اول نهم تمام کردن در مروه دهم ملاحظه موالات بطوری که در اطراف گفتیم و جناب سید مرحوم ملاحظه موالات در سعی رفته از نصف گذشته باشد در غیر خستگی و درماندگی نا است و لکن در ازمنه تنوع در در دو صورت باید از سر گرفت اگر از نصف گذشته باشد و اگر از نصف نگذشته باشد بنا می‌کند از جایی که قطع کرده است و تحقیق طول این است که نا گفته بموجب مخصوصه و ... دارد شرایط است در سعی یا زدهم در حالت بیطهارت ... و احوط نیست عقب ... در

در مشعر رسید و نبوده است آنها یازدهم عقب بیفتادن از روز طواف سعی دوازدهم بودن است پس از طواف فصل در بیست کوه از احکام عرفه و شرح احرام حج و مشعر و احکام آن نیز احکام احرام عمره است و بهتر مرد وقت احرام اول وقت زوال روز ترویه است و بهترین جا مقام ابراهیم یا حجر اسماعیل علیهما السلام است یا زیر ناودان پس بعد از آنکه احرام حج را که باید متوجه عرفه باشد و وجوب وقوف عرفه دوازده است الف نیت و قصد است و باید در قصد ملاحظه انواع حج را نماید عبارت از حج تمتع و قران و افراد است دوم بودن در عرفه اگر چه بر بلی که هیچ سیر نه در پیادی ... آن خواه سواره خواه پیاده در رکن متعارف اول در عرفه است سیم نزدیک اول نیت در عرفه از اول اگر چهارم و بدو و با حکم نیت است تا اتمام عمل پنجم شروع کردن وقوف است با نیت از زوال روز نهم ششم یا خور از نماز و تقصیر تا اگاه ... فرد هفتم رو به قبله و وقوف است در نهم ذی حجه الحرام هشتم ترتیب وقوف است در حال احرام حج نهم تا آخر نگه داشتن همه وقت خود را الجواب جناب سید مرحوم لا جواب بعد از نیت و بعد از حضور شما اول آنکه عمل صحیح است والله علم دهم حدود کفایت و داشتن در بین دو جزء از اجزای وقوف در وجوب است ... و در سال اول منافات ندارد و گفته وقوف عرفه هم واجب بود جناب سید مرحوم ظاهر آنست که در صورت اتمام همه وقت وقوف بسته بر تعیانی که ... وقوف را جب باشد چنانکه در جواب گفتیم و بعد از آن در پیادی وقوف مشعر که خواهد آمد یازدهم خود کفایت اگر از بعضی است بطوری که مذکور شد دوازدهم شتمای وقوف است جمع از قرآن به عمل آورده بعضی را ... وقوف روز عرفه تفصیل او را متشنع باشد فصل در واجبات وقوف مشعر الحرام دوازده است الف نیت در اینجا است ... به تعیین ... در باقی ... در دو سیر به قدر ... در بر وقوف عرفه گذشت سیم مقارن بودن نیت با وقوف چهارم دوام بودن حکم نیت تا آخر پنجم بر بودن است در همانجا ششم ابتدا اگر اول وقت از طلوع صبح که وقت ... یا وقوف کرده باید در طلوع نیت بکند هفتم با نیاز آوردن وقوف در طلوع ... هشتم

بودن وقوف در روز قربان نهم بودن وقوف در وقت اختیاری دهم بسر بردن همه اوقات بخواب یازدهم
نگاه داری از مستی و بیهوشی در جزوی از اجزای وقوف چنانکه در وقوف عرفه گذشت جناب سید مرحوم اعلی الله مقامه
در [illegible] شیخ مرحوم فرموده اند فرق ما بین خواب و بیهوشی و دیوانگی ظاهر [illegible] بلکه حق این است که در
وقوف [illegible] واجب است [illegible] است پس اگر نیت وقوف کرده تمام آن را بعمل آورده
باشد [illegible] یا دیوانه یا بیهوش شود [illegible] هر یک از این سه پیش از نیت روداده [illegible]
[illegible] باشد وقوف باطل است محقق و غیر آن در کتب خود [illegible] تصریح کرده اند [illegible]
نگاه داری از خواب در همه اوقات وقوف [illegible] بیهوشی و دیوانگی در جزوی از جزویات آن واجب است
چنانکه مصنف [illegible] رحمه [illegible] بلکه خلاف آن اولی است دوازدهم یاد کردن خدا بسیار [illegible]
بجهة آنکه خدای تعالی فرموده فاذا افضتم من عرفات فاذکروا الله عند المشعر الحرام جناب سید مرحوم اعلی الله مقامه [illegible]
و [illegible] مستحب [illegible] فصل چون آفتاب [illegible] از مشعر الحرام [illegible] بسوی منی [illegible]
[illegible] جمرات [illegible] جمره عقبه دوازده است اول
نیت [illegible] سیم
[illegible] چهارم [illegible] پنجم [illegible]
[illegible] ششم [illegible] جناب سید
مرحوم اعلی الله مقامه [illegible] شیخ مرحوم [illegible]
[illegible]
جناب امام علیه السلام [illegible] هفتم [illegible] جناب سید مرحوم [illegible]
[illegible] هشتم [illegible] نهم بودن [illegible]

ریزه

ریزه [illegible] جناب سید مرحوم اعلی الله مقامه [illegible]
[illegible] دهم بودن [illegible] جمره عقبه روز عید قربان [illegible] یازدهم [illegible]
[illegible] روز عید قربان [illegible] دوازدهم [illegible]
[illegible] فصل [illegible] صلی الله علیه و آله [illegible]
[illegible] اول [illegible] دوم [illegible] سیم [illegible]
[illegible] چهارم [illegible] پنجم [illegible]
[illegible] ششم [illegible]
[illegible] هفتم [illegible] هشتم [illegible]
[illegible] جناب شیخ احمد مرحوم فرموده اند [illegible]
[illegible] نهم [illegible]
[illegible]
دهم [illegible]
یازدهم [illegible] دوازدهم
[illegible]
[illegible] والسلام علی محمد و آله [illegible]
[illegible] الطاهرین اجمعین [illegible]
[illegible]

ثم الملخص البديع هو علم يعرف به وجوه تحسين الكلام وهي ضربان لفظي ومعنوي اما اللفظي فمنه الجناس وهو تشابه اللفظين
في الكلام والتام منه ان يتفقا في انواع الحروف وفي اعدادها وفي هيئاتها وفي ترتيبها كقول الشاعر كلكم قد اخذ الجام ولا جام لنا
ما الذي ضر مدير الجام لو جاملنا ونحو [illegible] لن تراني وبر [illegible]
ومن اللفظي رد العجز على الصدر وهو ان يجعل احد اللفظين المكررين او المتجانسين في اول الفقرة نحو تخشى الناس والله احق ان تخشاه وكقول الشاعر
سريع الى ابن العم يلطم وجهه وليس الى داعي الندى بسريع
ومن اللفظي السجع وهو تواطؤ الفاصلتين من النثر على حرف واحد في الآخر كقول الكاتب السجع في النثر كالقافية في الشعر نحو [illegible]
الاسماع بجواهر لفظه ويقرع الاسماع بزواجر وعظه نحو قول الشاعر [illegible] اگر زجمال [illegible]
ومن اللفظي الموازنة وهي تساوي الفاصلتين في الوزن دون التقفية نحو ونمارق مصفوفة وزرابي مبثوثة
ومن اللفظي القلب وهو ان يكون الكلام بحيث لو عكس كان الحاصل بعينه كقول الشاعر [illegible]
ومن اللفظي التشريع وهو بناء البيت على قافيتين يصح المعنى عند الوقوف على كل منهما [illegible]
[illegible] ومن اللفظي لزوم ما لا يلزم وهو ان يجيء قبل حرف الروي ما ليس بلازم في السجع نحو فاما اليتيم فلا تقهر واما السائل فلا تنهر
وكقول الشاعر سأشكر عمرا ان تراخت منيتي ايادي لم تمنن وان هي جلت
واما المعنوي فمنه المطابقة وتسمى الطباق والتضاد وهي الجمع بين المتضادين نحو وتحسبهم ايقاظا وهم رقود وقوله [illegible]
الطباق ضربان طباق الايجاب كما مر وطباق السلب وهو ان يجمع بين فعلي مصدر واحد مثبت ومنفي او امر ونهي نحو ولكن اكثر الناس لا يعلمون
يعلمون ظاهرا من الحياة الدنيا وقوله فلا تخشوا الناس واخشون ومن الطباق التدبيج نحو قول الشاعر تردى ثياب الموت حمرا فما اتى
لها الليل الا وهي من سندس خضر ومن الطباق المقابلة وهي ان يؤتى بمعنيين او اكثر ثم بما يقابل ذلك على الترتيب نحو فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا
نحو قول الشاعر ما احسن الدين والدنيا اذا اجتمعا واقبح الكفر والافلاس بالرجل
ومن المعنوي مراعاة النظير وهي جمع امر وما يناسبه لا بالتضاد نحو قوله [illegible]
ومن المعنوي الارصاد وهو ان يجعل قبل العجز من الفقرة او البيت ما يدل عليه نحو [illegible]

ومن المعنوي

ومن المعنوي المزاوجة وهي ان تزاوج بين معنيين في الشرط والجزاء كقوله اذا ما نهى الناهي فلج بي الهوى اصاخت الى الواشي فلج بها الهجر
ومن المعنوي العكس وهو ان تقدم جزءا في الكلام ثم تؤخر نحو عادات السادات سادات العادات
ومن المعنوي الرجوع وهو العود الى الكلام السابق بالنقض كقول الشاعر قف بالديار التي لم يعفها القدم بلى وغيرها الارواح والديم
ومن المعنوي التورية وهو ان يطلق لفظ له معنيان قريب وبعيد ويراد البعيد نحو [illegible]
ومن المعنوي الاستخدام وهو ان يراد بلفظ له معنيان احدهما ثم يراد بضميره معناه الآخر كقول الشاعر اذا نزل السماء بارض قوم رعيناه وان كانوا غضابا
ومن المعنوي اللف والنشر وهو ذكر متعدد على التفصيل او الاجمال ثم ذكر ما لكل واحد من المتعدد من غير تعيين ثقة نحو ومن رحمته جعل لكم الليل
والنهار لتسكنوا فيه ولتبتغوا من فضله ذكر الليل والنهار على التفصيل ثم ذكر ما لليل وهو السكون فيه وما للنهار وهو الابتغاء من فضل الله تعالى
ومن المعنوي الجمع وهو ان يجمع بين متعدد في حكم واحد نحو قوله تعالى المال والبنون زينة الحياة الدنيا
ومن المعنوي التفريق وهو ايقاع تباين بين امرين من نوع في المدح او غيره كقوله ما نوال الغمام وقت ربيع كنوال الامير يوم سخاء
فنوال الامير بدرة عين ونوال الغمام قطرة ماء [illegible]
ومن المعنوي التقسيم وهو ذكر متعدد ثم اضافة ما لكل اليه على التعيين كقوله ولا يقيم على ضيم يراد به الا الاذلان عير الحي والوتد
ومن المعنوي تاكيد المدح بما يشبه الذم نحو قول الشاعر ولا عيب فيهم غير ان سيوفهم بهن فلول من قراع الكتائب
ومن المعنوي تاكيد الذم بما يشبه المدح نحو فلان فاسق الا انه جاهل
ومن المعنوي الاستتباع وهو المدح بشيء على وجه يستتبع المدح بشيء آخر نحو [illegible]
ومن المعنوي الادماج وهو ان يضمن كلام سيق لمعنى معنى آخر كقوله اقلب فيه اجفاني كاني اعد بها على الدهر الذنوبا
ومن المعنوي التوجيه وهو ايراد الكلام محتملا لوجهين كقول [illegible] الهزل كقول الشاعر
اذا ما تميمي اتاك مفاخرا فقل عد عن ذا كيف اكلك للضب
ومن المعنوي تجاهل العارف وهو سوق المعلوم مساق غيره لنكتة نحو قول الشاعر ايا شجر الخابور ما لك مورقا كانك لم تجزع على ابن طريف
ومن المعنوي القول بالموجب وهو ان تقع صفة في كلام الغير كناية عن شيء فتثبت في كلامك تلك الصفة لغيره من غير تعرض لثبوته له
او نفيه عنه نحو قوله تعالى لئن رجعنا الى المدينة ليخرجن الاعز منها الاذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين

ومن المعنوی الائتلاف وهو ان یاتی باسماء الممدوح ... والاسماء الابیات الترتیب والولادة فی غیر التکلف کقوله الکریم ابن الکریم ابن الکریم

خاتمة فی سرقات الشعر وهی ... الاقسام

الاقتباس والتضمین والعقد والحل والتلمیح

الاقتباس وهو ان یضمن الکلام نظما کان او نثرا شیئا من القران او الحدیث لا علی انه منه کقول الحریری فلم یکن الا کلمح البصر او هو اقرب حتی انشد واغرب

التضمین وهو ان یضمن بیت شعر بیتا او مصراعا کان او دو مصراعا من القصیده او من القطعه او من الغزل

العقد وهو ان ینظم نثرا من قرآن او حدیث لا علی طریق الاقتباس

الحل وهو ان ینثر نظما وانما یکون مقبولا اذا کان سبکه مختارا لا یتقاصر عن سبک النظم

التلمیح وهو ان یشار فی فحوی الکلام الی قصة او شعر او حکایة وغیر ذلک کقول الشاعر فو الله ما ادری احلام نائم الممت بنا ام کان فی الرکب یوشع وهی اشارة الی قصة یوشع علیه السلام

در اوزان الات

ارزه ... است و ... فرد ل ... است . حبه ... چهار ... است و حبه ... دو شعیره و چهار ارزه باشد . طسوج ... حبه ... قیراط ... است و دوازده ارزه است و ... مثقال ... طسوج ... ارزه است . دانگ ... قیراط ... دوازده ... است دو ... مثقال ... قیراط و یک حبه ... ارزه است . درهم ... دانگ ... است و دوازده قیراط ... و چهار طسوج است و چهار ... حبه ... شعیره باشد . مثقال ... درهم ... است ... مثقال ... درهم ... است و چهار ... یک ... مثقال ... . و درهم ... درهم ... از مثقال ... است در ... مثقال ... نصف ... درهم ... مثقال است نصف ... در ... مثقال ... در ... مثقال ... است . ... مثقال ... است ... درهم ... سبع ... افزوده ... مثقال ... درهم است ... سبع ... افزودیم ... و چهار ... مثقال ... درهم است ... المرسلین

ولدیه ... دوازده گانه

اول دلیل طول عمر و بقای نفس و ... و ... کار و صحت ...
دوم دلیل مال و معاش و ... و ... و حساب و ... رزق
سیم دلیل برادر و خواهر و قوم و خویش و سفرهای نزدیک
چهارم دلیل مقام و پدر و مادر و املاک و دفینه
پنجم دلیل فرزند و سرور و کشف ... و ... کاررسانی و ...
ششم دلیل بیماری و غلام و کنیز و ... و ... و چهارپایان و ...
هفتم دلیل زن و ... و خصم و ... و دزد
هشتم دلیل خوف و خطر و مرگ و میراث و مال ... ازدواج ...
نهم دلیل سفر دور و علم و دین و ... خواب و تعبیر ان و ...
دهم دلیل جاه و مرتبه و شغل و عمل سلطان و دولت و کار ...
یازدهم دلیل امید و دوستان ... و ... و ... احکام
دوازدهم دلیل دشمنان ... و ... حبس ... و چهارپایان
سیزدهم دلیل ... و ... خانه ... اسلام ...
چهاردهم دلیل ... در طالع چهارم ... و کواه ...
پانزدهم دلیل ... و ... و ... در طالع ...
شانزدهم دلیل ... در طالع ... و ...

... دیگر ... دیگر
... دیگر ... دیگر
... دیگر ... دیگر
... دیگر ... دیگر
... دیگر ... دیگر

... گریه ... گریه
... گریه ... گریه
... گریه ... گریه
... گریه ... گریه
... گریه ... گریه
... گریه ... گریه

[illegible]

اشعار مفرده در هر معنی بر ترتیب حروف

[illegible]

باب الباء

[illegible]

باب التاء

[illegible]

[illegible]

گر کام دوست کشتن ما بی گناه کیست

[illegible] بکام دوست

[illegible]

باب الدال

تمام عمر با [illegible] بودم

[illegible]

[illegible]

در کار رفته عشق [illegible]

[illegible]

[illegible]

باب الذال

[illegible]

[illegible]

باب السین

[illegible]

چه تشنه‌ام به رخ جانان نه در عوضه محشر
چو نحیل لنگان جویش را به نیت سیر اش

باده نشه در ره وجه سوال [illegible]
با رضا [illegible] باهوش خوش [illegible]
ای نگار در رسته قافله دام امروز
هر کجا هست خدا پا بسته دارش

تحریرت اولاد فی وصف مگن
تو علی الارکان فی الوسف و الفخار

من منم عربا زنش [illegible] خیال
منحرام در نهایت الوصال
عاکس [illegible] باشد از نور الفضل
سر [illegible] از بحر الفضال
قموس الذی [illegible] چرمی کافر
هوس [illegible] بر هوا دیدیم
فراق [illegible] ابرای [illegible] نشستم
کرم از دل واز جان در [illegible]
تو چند ازکرزن زلف [illegible]

باب السین

دارم صف [illegible] علم
هر که [illegible] سیرت گوهر تحسین

زخم [illegible] از [illegible] بود
اول بر زد من [illegible] خوش نفس
کرم [illegible] جادو [illegible]
عارف [illegible] تر گشته [illegible]

باب اللام

تقصیر الله فی [illegible] اجمال
والصدق الله فی [illegible]

[illegible] دوری خورد با دل علل
[illegible] با دل یا بال
گفتگو تا چند [illegible]
[illegible] قیل و قال

باب المیم

[illegible] از قوام [illegible]
[illegible] جوانی و زجوانی که نه [illegible]
مهر عالم [illegible] تو [illegible]
[illegible] بر [illegible] گشتم

رفیعی

نه عمر خضر [illegible] نه ملک اسکندر
[illegible] بر سر دنیا [illegible] درویش

فردا [illegible] خاک
[illegible] بوی [illegible]
خیالت [illegible] جان فردا غم
[illegible] در [illegible] با دل ریش

[illegible] عشق
[illegible] که کار [illegible]
[illegible] غضب و [illegible]
جان [illegible] در [illegible]
برداشتن از [illegible]
[illegible] از عشق [illegible]
قموس الذی [illegible] فرعون [illegible]
[illegible] غم عشق [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
زلف [illegible] عمر دراز [illegible]
[illegible] عمر دراز [illegible]

رفیعی [illegible] باده [illegible] عشق
[illegible] شب دراز [illegible]

[illegible] دلداری عشق
دلدار [illegible] قرار [illegible]
[illegible] که [illegible] زبان [illegible]
[illegible] کیمیای [illegible]

[illegible] کس [illegible]
[illegible] عاشقان [illegible]

[illegible] زدل [illegible] جهان
[illegible] عالم [illegible]
[illegible] آب [illegible]
[illegible] ازدرم [illegible]
[illegible] کرده [illegible] دلبر [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] فقط [illegible] نه
[illegible] گرد [illegible] دلبر [illegible]
[illegible] [illegible]

هر که [illegible] کس [illegible]
[illegible] نشستم
[illegible] دم [illegible]
[illegible] دوره [illegible]

باب النون

[illegible] که زخم [illegible]
[illegible] زخمی [illegible]

از فراق [illegible] بیخ
[illegible] خواری [illegible]
[illegible] تجربه [illegible]
[illegible]

باب الهاء

ای [illegible] بود تو بوده
بود در [illegible] تو بوده همه

[illegible] از [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible]
خیال [illegible] دیده [illegible]

باب الواو

[illegible]
[illegible] ازدرد

از [illegible] [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] دل [illegible]
[illegible] کمان [illegible]
[illegible]
آهنگ [illegible]

الحمد [illegible] لعل [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] درگاه
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بوکار [illegible]

باب الیا

[illegible]

ای ... [illegible]

باب الیا

نی در پناه لطف تو خواهم که کنم
گرداند بار کس [illegible]

دلا صحبت اهل قوم آمده ایم
آمده گشت [illegible]

از بس که غم تو خوار و زاری کردم
بحری طبیع هر دم [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

نی بنده ام چه در [illegible]
[illegible]

عجب دانم و عزت [illegible]
از اضطرابت قسمت [illegible]

هر که [illegible] نظر بود [illegible]
[illegible] روزگار جوانی

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

خم زلف تو دام کفر و دین است ... ز کارستان او یک شمه این است

در صفت قامت [illegible]

خرامان قامت است آن یا قیامت
که گوید چمن سرو روان است
سرو بالا [illegible] سحر [illegible]
[illegible]

[illegible] گلم [illegible] سیمین [illegible]
کافور [illegible] سیمین تو [illegible]

[illegible]

در صفت چشم [illegible]

[illegible] چشم [illegible]
[illegible]

[illegible] چشم [illegible]

در صفت زلف

[illegible] زلفش [illegible]
[illegible]

در صفت دهان

[illegible]

مگر شیر و پلنگی ای دل ای دل
بمو دایم بجنگی ای دل ای دل
اگر دستم فتی خونت بریجم
بوینم تا چه رنگی ای دل ای دل

زدوشت خوارم خو عسم زردیا
نافم خو کمان تا نم زردیا
زنجرای ملال پا ... نی
کیاهم نا امیدی هم زردیا

تبه یارب ... مرد یا
الگر ... کشش هرگز ... یا
بنه کرمای تخته برگ ...
خرش ... هرگز ... یا

دلت ای ... برمانوجی
عجب ... لگر ... نوجی
بو زنم تا بسوزانم دلت را
دراوز ... چو ... نوجی

فلک در قصد آزارم چرا یه
گلم چون نیستی خارم چرا یه
تو که باری ز دوشم برنداری
میان بار سر بارم چرا یه

رباعیات بابا طاهر همدانی

ضیایا بر لب یاسم بر لب یاسم
با این بخانانا برکه یا نشسم
بهم ازرور برابن ... داته آیم
تدکم ازرور برانه داکه یا بشسم

لکوآیه بهارشه و نوورزم
دکانایه ... کرازم
بادردیه داری بر دلم نه
بمیرم یا ... یا بحب جم

دو زلفانت بره تار ربابم
چه سیوایر ز این حال خرابم
ته که با من سر یاری نداری
چرا هر نیمه شب آیی بخوابم

بته اشکم ز مژگان تر آیه
بته کل ... برسر آیه
بته در کنج تنها ... روز
نشینم تا حیاتم بر سر آیه

دلی دیدم ... خرم نی بو
غمی دیدم که هرگز کم نی بو
خطی دیدم ... از خوبان عالم
به یار ... هم دم نی بو

لکوچشم بوجی موترخواسم
دگرچشم ... موته خواسم
گلها ... بریچیه ... کلک
... همرگ ... بو ... ترخواسم

... سبعم ... اشکم ... زرین با
... حسین با
همه شب ... وکرم همه روز
زته تا مو ... روزم ... با

بهار آیه ... با
... ... با
... نیارم ... با
... ... با

نگارینا دل و جانم ته دیری
همه پیدا و پنهانم ته دیری
نمیدانم که این درد از که دارم
همی دانم که درمانم ته دیری

بوته دلها بره تا ... نیاسیم
... نیاسیم
... ... آتش
... ... نیاسیم

نگارینا نسیم از ته ایان
دل ... از ته ایال
... ورک و ورستان
... از ته ایان

دلا دارم که ... نی بو
... نی بو
... ... بار
... نی بو

... با
... سر با
... ... دات
... ... تر با

... آتشین با
... ... با
... ... دارم
... با

دلم ... دیچی
... آتش ... دیچی
... چوب تر با
... خونابه ریچی

... ...
... ... نشستن
... ... نه ... بستم
... ... نه ... ...

... ... تاب ...
... ... تاب ...
... ...
... ...

... ... بابا
... ... ربابا
... ... بابا
... ... چرا با

... دلبری ... دلبری ...
... دلبر ... ...
... ... آینه ...
... ... دلبر ... ...

... ... با
... ... با
... ...
... ... با

... ... از ته ... ...
... ... ته ... ...
... ...
... ... ته ... ...

... ... پروانه ...
... ... دیوانه ...
همه ... ...
... ... دیوانه ...

هزاران ... ...
هزاران ... ...
هزاران ... ...
همی ... ...

نسیمی ... ... آید
... ... آید
... ...
سحر ... ... آید

بلابل ... ... با
که ... ... با
... ... دیده با
چه داستی دلم ... با

... ...
... ...
... ...
... ...

[illegible]

به یکدم ... تا کی
اگر ... و بیم غم تا کی
اگر ... دولت ... تا این
جهان ... در عالم تا کی

همه ... بی
مدامم درد هجرانش زیاده
... که ازرد تا قیامت
... قیامت ... بی

غم عشق تو که در هر ...
... که ... آید

خوشا آنان که الله یارشان بی
که حمد و قل هو الله کارشان بی
خوشا آنان که دایم در نمازند
بهشت جاودان بازارشان بی

... روز ... یار آفرین
... از صحبت ... مزیدی
... اوست ... دیدار ...
... دیدار ...

گلستان گر ... از ...
... از که ...
... نرگس ...
... عالم ... از که ...

... زلف ... داری
... آینه داری
... تا زلفانی
... داری

... یار ... با
... با
... با ... منزل
خوشا آنان که ... با

نه کت ... علم ...
... خرابات
...
...

نه که ... چرا ...
نه که یارم ... چرا ...
نه مرحم ... بدا ...
... ریشم چرا ...

دلدار ... با
... فلک با
... بوستان ...
... با

... با
... با
...
... با

دلم از دست تو ...
... زینه
... دارم
... دارد ...

... با ... ستم
... گرفتار ... ستم
...
... قلتم

... نبودی
نه ... نبودی
... چشمه ... لب جوی
... چشم ... رودی

حکایات و اشعار

قال الصفدي جماعة رزقوا السعادة ولم يأت بعدهم من يماثلهم في الثلاثة . وابو ذر رضي الله عنه في الصدق
الفضيل في العبادة . ومالك في العلم . الجنيد في التصوف . ابو الفرج الكرخي في الكذب . ابو معشر في النجوم .
ابو نواس في المطايبات والهزل . معاوية في الحلم . الوليد في شرب الخمر . ابن بواب في الكتابة .
ابن الجوزي في الوعظ . شعبة في الحفظ . ابن سينا في الفلسفة . الصفير الكرخي في المجلس . ابو العلاء المعري في اللغة
مزيد في البخل . الطولاني في التطفل . محي الدين عربي في علوم التصوف حكاية لما مات ليلى اتى المجنون
الى الحي وسال عن قبرها ولم يهده اليه فاخذ يشم تراب كل القبر يمر حتى شم تراب قبرها فعرفه وانشد يقول اذا
ارادوا ليخفوا قبرها عن محبها . فطيب تراب القبر دل على القبر . ثم لا زال يكرر البيت حتى مات ودفن الى جنب قبرها
رواية قال الشيخ العارف مجد الدين البغدادي رايت النبي صلعم في المنام فقلت له ما تقول في حق ابن سينا فقال الله
وهو رجل اراد ان يصل الى الله تعالى بلا واسطتي فحجبته بيدي هكذا فسقط في النار حكاية سأل اعرابي حكيما كيف مات اخيك
فلان بن فلان فقال مات فقال الاعرابي وما سببه فقال حياته حكاية تعجب المامون من الحكماء حيث رجحت
فقال لو قدرت لصلبت نفسي حكاية اراد انه ان التمس امرأة بعد امرأته فقال ومن تعلم انه
ليس امرأة تطلقها وتزوجت رجلا فلم قال الا فقال من امرأة غيرها حكاية قيل للحجاج البصري
من لا تقطع في الحرب فقال قد صنوا فقال اولئك قوم ان اخذوا ... الصلوة والزكوة علم بها
رواية جلس كسرى للمظالم فتقدم اليه رجل قصير وجعل يقول انا مظلوم وجعل لا يسمعه فقال الوزير انصف الرجل

فقال

فقال ان القصير لا يظلمه احد فقال اصلح الله الملك ان الذي ظلمني اقصر مني حكاية كان في عزم الحجاج قتل رجل
فهرب واستخفى ثم جاء اليه بعد ايام وقال ايها الامير انا فلان الهارب فقال الحجاج كيف جئت
قال اصلح الله الامير اني درت حتى ليس الا ان تقتلني فاردت ان تكون قتلة واحدة فعفى عنه واجازه رواية
قال بعض العارفين ابوك آدم خرج من الجنة بذنب واحد وانت تريد دخولها مع هذه الذنوب رواية
الراغب في المحاضرات ان عمر بن قرة اهدا اليه شيئا في التشييع ثم بعث فدعى اسمه فقال
عمر فضربوه ضربا شديدا فقال السيد عمر بن عمر ان فضربوه فقالوا هذا اثر في الاول فانه عمر في قرة ان عمر
فهو احق بالضرب فضربوه ثانيه من الاول رواية قيل لبعض الصوفية بالتصوف فقال الاعراض عن الاعراض
رواية قولهم فلان لا يعرف هره من بره اي كرهه فمن بره رواية وقولهم فلان مغرب في شكره ما خوذ العرب
من حيث تنقج دلاله ذكره حكاية قال بعض الحكماء ينبغي للعالم ان يقودوا الجهال فانهم يكتبون احسن ما يسمعون
ويحفظون احسن ما يكتبون ويقولون احسن ما يحفظون حكاية راى يهودي رجلا من المسلمين في ابهى زي واحسنه
واليهودي في حال رثة رث الحال فقال اليس قال رسولكم الدنيا سجن المؤمن وجنة الكافر فقال المؤمن نعم قال
اليهود هذا حالي وهذا حالك فقال له اخطأت يا اخا اليهود لو رأيت ما اعد الله من الثواب وما لم
من العقاب لعلمت انك في الجنة وانا في السجن رواية عبر سقراط الحكيم برجل يجر ثوبا فقال له
فقال له سقراط الى اين ترفع نفسك فانظر قومك رواية نقل من كلام بعض الحكماء
للدل ترك المال بعد موتا لذلك اذا حضر من ان يحتاج في حياته الى احد رواية قال لبعض العارفين كيف حالك
فقال وجه ما لا اشتهي واشتهي ما لا اجد رواية من كلام بعض الحكماء كل شيء يحتاج الى العقل والعقل يحتاج الى التجارب

حکایة کان عمر بن عبد العزیز واقفا مع سلیمان بن عبد الملک ایام خلافة سلیمان فجاء رعد ففزع به سلیمان
ووضع صدره علی مقدم رحله فقال له عمر هذا صوت رحمته فکیف صوت عذابه حکایة قال بعض الزهاد انک
اذا قیل لک هل تخاف الله فاسکت لانک ان قلت لا فقد کفرت وان قلت نعم فقد کذبت روایة
مر عبد الله بن مبارک برجل واقف بین مزبلة ومقبرة فقال له یا هذا انک واقف بین کنزین من کنوز
الدنیا کنز الاموال وکنز الرجال حکایة کان فی جبل لبنان رجل من العباد منزویا عن الناس فی غار
فی ذلک الجبل وکان یصوم النهار ویاتیه کل لیلة رغیف یفطر علی نصفه ویتسحر بالنصف الآخر وکان علی ذلک الحال
مدة طویلة لا ینزل من الجبل فاتفق ان انقطع عنه الرغیف لیلة من اللیالی فاشتد جوعه وقل هجوعه فصلی العشائین وبات
فی تلک اللیلة فی انتظار شیء یدفع به الجوع فلم یتیسر له شیء وکان فی اسفل ذلک الجبل قریة سکانها نصاری فعند
ما اصبح العابد نزل الیهم واستطعم شیخا منهم فاعطاه رغیفین من خبز الشعیر فاخذهما وتوجه الی الجبل وکان فی دار ذلک
الشیخ النصرانی کلب مهزول فلحق العابد ونبح علیه وتعلق باذیاله فالقی الیه العابد رغیفا من ذینک الرغیفین لیشتغل به
عنه فاکل الکلب ذلک الرغیف ولحق العابد مرة اخری واخذ فی النباح والهریر فالقی الیه العابد الرغیف الآخر فاکله
ولحقه تارة ثالثة واشتد هریره وتشبث باذیاله ومزقها فقال العابد سبحان الله انی لم ار کلبا اقل حیاء منک ان
صاحبک لم یعطنی الا رغیفین وقد اخذتهما منی فما تطلب بهریرک وتمزیق ثیابی فانطق الله تعالی الکلب فقال
لست انا قلیل الحیاء اعلم انی ربیت فی دار ذلک النصرانی احرس غنمه واحفظ داره واقنع بما یدفعه
الیّ من خبز او عظام وربما نسینی فابقی ایاما لا آکل شیئا بل ربما یمضی علینا ایام لا یجد هو لنفسه شیئا ولنا
ومع ذلک لم افارق داره منذ عرفت نفسی ولا توجهت الی باب غیره بل کان دابی انه ان حصل شیء

شکرت

شکرت وان لم یحصل صبرت واما انت فلم یعطک الرغیف الا لیلة واحدة ثم لم تصبر ولا کان لک تحمل حتی توجهت
من باب رزاق العباد الی باب نصرانی وطویت کشحک عن الحبیب وصالحت عدوه المریب فقل ایهما اقل حیاء انا
ام انت فلما سمع العابد ذلک ضرب بیدیه علی راسه وخر مغشیا علیه ومات حکایة لابی الحسن الخراز
مات جاره فکتب الیه بعض اصحابه . مات جارک الذی تقت لهم . مضی وقته فات فیه ما فاتنا .
من مات فی عزه استراح ومن . فکتب مثل الذی بها تا . فاجابه الخراز کم من جاهل . رآنی
استی له طلب رزقه . فقال لا صبرت نفسی . وکل ما شئت متی . فعلمت ما جاری بعیش ابن تعق
روایة لما دنا موت الشبلی قال بعض الحاضرین وهو محتضر ایها الشیخ قل لا اله الا الله فانشد الشبلی وقال
ان بیتا انت ساکنه . غیر محتاج الی السراج قیل نزل لی من متعة الموت فموته موت فجأة وان کان مع حب فراق
حکایة وقتی پادشاهی از گوشه مرکز شنید کسی می گفت از در درگاه و ... پادشاه رم جوزد پادشاه گفت ای زاهد
بکشید ... دیگر به نظر است بیچاره دست از جان شسته و ... گفت ... پادشاه رم خورد
... پادشاه برگ ... کدام ... کس ... پادشاه را خوش آمد ... وازین برگ او درگذشت
حکایة وقتی پادشاهی بود در نهایت ظلم و جبر ... بردن ... بیچاره ... را ... کار
داد ... روز و شب ... در ... داده بودند ... حاکم ... کرد ... بردن
رفت و پس از ... روزگار ... در کوچه و بازار ... و جهانی
عطای ... پادشاه ... دست برگشت ... خواهد ... ملک ...
آورده و ... پادشاه ... حال رعیت ... حال ...
اکبر ... حکایت ... روزی ... پادشاه ...

و ابجد خیال [illegible] بصحرا رفتم ناگاه روباهی لنگ دیدم که روباه در صحرا افتاده و توانائی [illegible]

از بهر روباه گرفته خواست در زدن لنگ [illegible] یکی از [illegible] اینجا از جهت روباه [illegible]

خورده و باز گشت و در [illegible] متوجه بودم [illegible] بلکه زد و باز [illegible]

و [illegible] باب بود [illegible] گشت [illegible] آگاه بودم [illegible]

و مکافات عمل را [illegible] مکافات اعمال خود [illegible]

حکایت در تاریخ [illegible] دولت [illegible] در [illegible]

بر [illegible] و دو سردار و چهار [illegible] بود و [illegible]

[illegible] بزرگ [illegible] در [illegible] بوقت [illegible]

[illegible] که [illegible] و در [illegible]

[illegible] در [illegible]

حکایت [illegible] قدرت و قوت [illegible] دولت [illegible]

[illegible] دولت [illegible] سال [illegible]

[illegible] جمال [illegible]

[illegible] حکایت [illegible]

[illegible] بزرگ [illegible]

[illegible] دولت [illegible]

بسرش آمد

بسرش آمد عملی [illegible] گفت [illegible] هر روز [illegible] کل [illegible]

[illegible] تمام [illegible] و هر روز

[illegible] خود [illegible]

[illegible] حکایت [illegible]

حکایت دیگر در [illegible] زاده [illegible] مقام [illegible]

[illegible] روایت [illegible]

[illegible] اتفاقا [illegible]

[illegible] دهقان [illegible] خواست [illegible]

[illegible] حکایت [illegible]

[illegible] حکایت [illegible] روایت [illegible]

[illegible] دهقان [illegible]

[illegible] دهقان [illegible]

[illegible] خود [illegible]

[illegible] دهقان گفت [illegible] عجب [illegible]

[illegible] بضاعت [illegible]

[illegible] دهقان [illegible]

از کار خود [illegible] دهقان [illegible] خواب [illegible] دهقان [illegible]

و درسوار زن درویشی را بر کار رفته [illegible] بود و در [illegible] آوردم درویش بیچاره [illegible]
و خویش روان گشت [illegible] در صفت خود [illegible] در [illegible] خبر داری
[illegible] کلنگ را [illegible] تا خبر [illegible]
حکایت کوه [illegible] یک اعرابی در کار [illegible] زراعت داشت و هر روز [illegible] ارزد از [illegible]
[illegible] لک لک [illegible] الفت [illegible]
[illegible] لک لک [illegible] کلنگ [illegible]
کلنگ [illegible] لک لک [illegible]
و با زور قوت [illegible] خیال [illegible]
کر [illegible] لک لک [illegible] کلنگ بیچاره [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عبرت [illegible]
[illegible] زراعت [illegible]
[illegible] زراعت [illegible] وارث [illegible]
برده [illegible] زراعت خود [illegible] ادم [illegible]
گفت [illegible]
برادر [illegible] نمود [illegible] گفت [illegible]

نزد [illegible] حکایت کوه [illegible] پیرزالی [illegible] جوانه [illegible]
و آن [illegible] جوانان [illegible] با [illegible]
[illegible] روز [illegible]
[illegible]
[illegible] بخیلی [illegible]
[illegible]
[illegible] جوانی در خواب [illegible]
[illegible] صورت جوانان [illegible] مصرع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بیت
[illegible] الغرض [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

دعا بارها یا کنیزی خمار باز چار رکعت و گفت ای مادر رگ که دیگر که چه لکو خوشا یا دگرم با زنقره شخ گفت
واین دستها را شه هم قول خود آورد حکایت میان مرغی حیالی در مرغزاری دام نهاده و بانیه جمعی آمده
صید کرد ناگاه در آن هوا حمامه ای گشت و در آن شیخ نزدیک آمده دید مردی طالب علم است و کتب دیگر
دور در حیالی گشت و اقسام دام گیرد و در مرغزار این زنها که در دام زده و دام را پاره کند و بر وی
این کار گفته و بیان نماید یک مرغ بر و تا ملک نیم الله گشت را موقوف میدارم حیالی گفت بایستم و کتا
ام مرغ است هر کدام پای بر دارم یکی بر می آرد از هر صحبت کتب تمام است مراد کیسه و هم معلوم و دو علم
گفته که در محنت و میراث آن دارم حیالی به پرسه در محبت دیگر امسال گفته در زن است و زن و مرد حیالی
لفظ را حفظ کرد و دگر حیالی خود فعل کرد و در آن روزها دام برده و هر صید کرد در بازار و قصار را الی روز
این صید که در کس الطور های آن را نمیداد و در صبح هر که بخورد گشت بر این زن ما پالتی است از تعالی
بیکش کو و دارد نعمت و نعمت ها وای جان دعا هر احوالش آمد و هزار دینار رفته ضیا داد و دار
دراین حالت به پرسید و پادشاه عقل که در فرایست شما این طور را بخشش و مسکین در خزینه زن ماند در
این راست علامه این قصه بسیار است ههزار است مصلحت اینست و از حیالی پرسید این مذکر است
یا مرغ است و در کتن و کتب اینرا آورد که نخواهد او وقتی از قوم کرد و معلوم است واجب اورا که
اول آن که صید آمد و از حیالی پرسیده این مذکر است یا مونث صیاد در جواب گفت حکایت علما را آورده
ماطر اهل عرض که مرا شد آن چنین نه مونث است نه مذکر خنثی است موقوف صیاد شاه و دیگر
دیگر زرلان گفته شم الله که پس معلوم شد که تحصیل علم انواع بار است . پادشاه صید و در عرض این صید

واینرا

واین را گفته بر او عشق که و تعلیم و تعلیم این قرار دارم است مرد را هر کسی و مکتب با موزن و خبر داشت نیز املاک
به اشغال بخورد . در هر هنر شیرازان بدست آورد و ن . حکایت است بار ده عمر که را که کتاب و مهتر زاغ
دیگر لایق است مهمان را بر راه دهد طور است آن حکایت حکایت کو و گفت روزی زاغی دید و در کنار جنگل
خرامان خرامان میگردد و همه رفتار زاغ پای گرفته آمد و لبر و رفتار کبک و را او ذهن تعلیم کرفت وارس لکرد و هر
و هم روش او را میگرد و رفتار کبک دیده عجب خوش آمد تقلید او را کرد و در روش او را میکرد و بار آموختن و دیگر
آنرا کبک دیدی چرا با ما نمیگردی . گفت از جانب آمد . رفتار تو و اراده ام لکن ترا جمال
داری میکردم و بر مریزد هر آن کبک قهقهه زد گفته هر که مهمات بهمات تقصیر شد به در بار دو امر
کار و ما کار و مکان هم خورند و الا فطرت او است و کتب حکمت ما در فقه و در آن قلب بعد دو
خیال محال در پرده و داره است زاغ گفت هر کار رفتن این هنر را ایشان و ترک آوری و کار هر دو ماهر
کرده ام که نور و صورت اصل معاودت نموده و داری روش کبک را دیدم در رفتار رفتن خود را
هم فراموش کرده . آن وقت خود و در این خود را . زاغ گفت این معنی دارد تا بر او نمی خیال کتاب
کار خود را کسی ملحق کر شد که عقل که طبیعت در عقب آن است خیال را نیز و در هر رد کردن و از حکایت توضیح
حال عقل است و از ناتوانی دست که به روزی با دانش و در این خطاکاری در خطی که غلط ای علماء همیشه
شد پنهان و نگردید بار دیگر که از راه حق است و راه نمودار و جواب بیان مدتی که خطا بعد حال کتب الله در
راهی را عالی نگرد راه پای خود را از روی دانش و پس امر کرده است که کردن از نفس و حال و هر چه بر پای
نتیجه و اثر جان غیر آن حقه گوش نکند و فراموش نکند و به حال جز و ملال است که و در حال فکر است
خیال طاقت را کون که در عقل است و قول هر که در این باب نقل شده حال است مشتری

او کار دیراتمام الفلاد دورخرینه . هکوکش هوش ابد سه ایر پنه . سنج کو هر دور درکونیده غوامی .
اکه زحمت ای کرار کو هر فرامی . بود درج الحنه که درج معانی . طلود در برابر در معانی)

حکایت جوان زعفانی بود به از روزکار رنجوزده وکرم دردخانه نخشبه مال بزبان آمده دنبال آنکه
از کسی حاصل نه زنده داشت درکمال بی‌تبریزی وجمال درعین ملاحت ودرکمال کمانه روزی خود بود زن ز ابر دامنه
راه فرهاد پیش کرفت و بلکه ازان بار بابه بربست آکر در ازکنج بر آکه لبه ارفته درنزد یک فرهاد حیه بود
ودر آنجا رحمت اقامت افکنده دآرام کرفت تا خیرخواب از جواب هجوم آورده کلولش کود بر
بزانوی بانو نهاده انکه کلکون ازرد رادوباره رکشته زان کفت بر اعتنا کفت بعزیز خود نالم دکفر دار)
و صبر اکرده جوان از فرهاد مراتف کهه درترا بر بز زان کفت رفته ازنکته انچنین حکایت والله مرخودم را
بیش ذاتوی کشم و بربست دیکری نفیع شوهر را دکدی کود بیکت آن درخواب رفت در اثنای خواب شوهر
جوان بوده در غایت صبر زان رنش بره جوان فغیر بدر در آتش بود تاده بدان افت دغایی پرخورکه
وجوان کفت خابر نوم نباید بکزارد مرا ازدست این مرد ناز ورپای صاحل ملاقی بام جوان پای آکه بر
شوهر را برمی یکت زنده کم کشته و زان را اموال اسب خود کود در فشه قرار رارا رفته ابو زن خواهش لطف
حاجت کفد که مرد زن را با اوکو و زن بکار زحمت رفت تا قضا رحمت بای نماند اکا شیر برسه وزن را بخورد
و پس خود در کرانت درفت و بواره حکایت دا تمام اکو دیاس کم ابر آکه و مطلب الفلا بر اخود کرد
و شوهر زن در خواب بیداران زن خود را ترید با نام دفعان از هرجانب درجستجو بود تا بیران جشمه آمد
دیده از انش را حابور خورده دقرار بهم ارزد تا بر نماره داخصرام بیشکر با این کار آکرد دیعه اد دارد شد

اتفاقا

اتفاقا همان جوان ابراهیم دید رخود داني ماجرا زن را آن جوان آسیب مراآوردم در شوهر دیده برش جوان را
مهمان کاینه آورد دانمایه مهمان که دیگر بخواسته ودر حکایت دکاهی دادن در حقیقت برکرفت تا درزن با ما را
باعث این برام ترا که بالاکه شیر خورده لیکن این تقصیر برادر زن تا این بسر جای طاقت مقبول آنکه ویرا
درخواب کرده همراه بره برابر آکه و دوجار زشیرآن و شیر خورده الحمدلله جانب بر ما کور ادم ازرزن
تا باک تا کرفت دنبال آکه هلاکه شوهر را بغزار غیر رحمت رسانیکه و هر ار دنیا رفته للهم کم هم خواب ما رفتار

حکایت روزی جوان بعزم زیارت تزارک سفر دید . ودر راه فرهاد پیش کرفت دزدان راه در راه
قطع طریق رانت آکه مال و اسباب ازدو کرفته و عوردبا داد با دیده بموده تا خود را بخلاص تا از فرهاد
رسانیده قرار آرام کرفته بود ناکاه دیدم شخص ظاهر شد مار زحال پرسیده و تحیات رساند و تیار بخود برد یک دیات
کها نه وجان نثار بیمی آورده جوان ازو پرسید که عجب العجایب تا بعربال از چه روایت ال کمی نقل کند
روزی از ایام سفر و اراد جزیره کشتم و توقف نمود در چشمه تشنه بودم ناکاه شیری مانند سر آتشی در رسید چنگال
در زده مانند کلک کرفت و زمین نفع الهال بواز غربا را دیدم مه فاضی و طالبکه از رو شیر
زد و شیر زمین خورده و مرا هلاک بار دکفت ده ما یک لقمه ما در توده را از بزنی که زمالکم دخواهد خود شیر
خود را در چه جا در چنگ بیرد رما خواه هلاک کفت در رفت بر حکایت عرب را محو کرده به منزل خود در آکه
و با ور ما ان لقمه کهه و رحمت ماند و قرار بنای دیکر که کفت روزی نان بخوردم دکفر نان خود جزبی
با تا ماند بود دیکری صدا زد و مرا الموز بارهی شد و ما ان لقمه اخیرا با قرار آن نیاز فقیر کهم کام ما ان
لقمه بنه بر این صد شکر بار بیمی آورده **حکایت** دهقان دا جوانزاده ها برادر بمیوه جمع و مکن داشته روزی
بزرگ ادان یکی را همراه رفته از نا در دامنه ان کوه بود و جوی با ورد آمد قراری از هم طرف دوان طرف
کرده و دیا با رسید در فنا دیده یک کنه باز این صورت نقش داد نه ویرانان ارجمه

خورند بیرون میگذارد که به محوزد یا بریزد و پامال بکند و زنان هم هر چیز در منزل او بود تلف کنان روز روز
فوت میکرد برکت و میمنت از پادشاه بخیه حال در آن مدت شد که در آنجا نیز بهم نمی توان عمر کرد باید که از آنجا
رفته دلشاد و خوشحال بجزیره دیگر کنیم اطاعت کنند الله جز ممالک که در آنجا مانده و هرکس که در خانه او باشد
الصبح و آدمی باشد چرا باید کاری دیگر کردیم جلادها همه کشته و دختران را که در آنجا مانده و باقی هرکه
زنان مسموم باکره بخواهند شکارانه و هر آنکه نباید که کشته و تیمار که به راه کرد و هر جا که در آن رفت
ادم کشته و گوشت زنان میداد تا روزی که در آن روز آن نفر زنده و از آدم او آتش زد که به نفره زنان و از پایان
کان خود الانبر الفیل زنده شده و در همه یک بره زن بوده قتل ایشان را دید و زنجیر با کشته بکوه برد
زخم زده و مجروح کنند با پادشاه را خبر دهند و طباخ را جمع آوردند برای سوختن آنها را جا کشته و این زخمها زائل
مسموم جوان که در خیمه بار استعمال نمیرسید حکم پادشاه چند نفر حمال با این جزیره مامور شده مسعود از میان
جنیه که بادرنده همه آنها را گرفته باشد تا یک زن از آن قرار که جلاد شده نزد پادشاه و وزیر که خود را
و عشق میراث گفت الحمد شاه فرمود از کلام ما چه بامداد در آنجا نام نمیبرم زیرا که صد نه دختر اتفاق زنان وارد
خیال شر دارد و از اتفاق اختیار کند نه خواهد کشید و کار رسانده است. حکایت ابو القاسم نام بود در بصره
نهایت کرم و همت و دست حاتم از او حکایت بود و فضل او بسیج و وزیر مارون الرشید بود و او و بسیار از ملک
او قصر حکایت که تا پادشاه غیاث با وعاش را گفت این او را بشنیدم و قتی در جای نفر مارون الرشید از
بصره آمده و ابو القاسم را مهمان کرده و ابو القاسم او را سخت و طعام خوردن با صحبت داد در منزل آن
دید و طاووس جلوه کنان ندوره که و دبیر زنان و هال زر زنان میکرد مارون الرشید را حالت رشک و از این
انکار حیران شد بزرگان گفت طاووس کار دیدم و دو باغ مارون آنها بیاموخت و در باب حکایت دیده نظر کنم جواب اتفاق

وارد شده و مثل او را مارون در دست عمر دیده اند و همه مسکن را کرد ابو القاسم او را از خرطوم بازار مارون بدانکه
ولیس بار دیگر از آن نگفت و خبر از چشم ابو القاسم روزگار رو در انجام دیده و در کلیس با وزیره او را در آنکه فعل او مارون در آن
سوی او در کار است تا اینکه صحبت و خوش درفت و غم دکه در دست او مارون از هم انداخته شد و در بهانه برای آنها
بهر ما است خانی گفت و بکار خود بکند و وقت رفتن مارون الرشید به قتل ابو القاسم کالای برای برادر و عشق کند و از آن
ابو القاسم تنها نوشته با رکاب دخانه دیده و نوشته است بهمان طاووس و دختر مارون الرشید را از بار بر سم آنکس
قتل او شد و بچه ام ربرک بزرگ است کم است نه قاضی خبر صحبت او را ملاحظه کرد و مصلحت قتل وزیر را است هر
و جد کرد و حواله آن کرده و بغداد در حرکت کرد و حکایت ابو القاسم و مارون در حمص و مقابل این مجلس ابو القاسم ذکر کرد
و فرموده خبر عشق با داشتن این کرم بسیار انعام ملاحظه حاکم بصره کنم و حاکم حاکم را عزل و ابو القاسم منصب ملکوت
و ثانیه ما در او بعد در این خبر بصره راه به جای باوزیر خود ابو الفتح با کلمات او و دفع این شعر را ابلاغ برسد
مگر اینکه ابو القاسم را مسموم کنم حلاوه ابو القاسم را مهمان طلبید در توی طعمه او را به سم داخل کرد با وجود این
قدری بخورد دانسته سم دارد دست کشید و بیهوش افتاد و اینها خیال کردند مرده و فرش کردند و یک تقریبا
دکفن مرده کان چیز در قبضه آن کفن کرد با اینکه قبر را برداشت ابو القاسم را سم کار کرده و کالای که پدر خیر شده
بود تا آنکه ذلک حکایت رسیده و متعجب شد ابو القاسم با کسی او را ابوشیده و او را با خود دفن کرده و در این باب
میکرد تا آنکه وزیر حاکم ابو الفتح در بیرون کرد بعد این را دیده ودادرسی و این ابو القاسم است
چه لازم با او ابرا در جای خود کشیده یکجا در اندازند با در این جا تیز خلاص شده و کار روانه و تا خیمه او را به
تا و بخش ملاقات این جماعت کار برآید و گفت تا در زدن با شد و یک از ایشان مخصوص بر سر راه شده و از غضب او را کار کنم
از وقت قصر حاکم از آن را دختر خود دیدم که بود دختر را آب داده و در آنجا برد است اکنون دختر آدم زد با او

و از بهار بگیرد و در غروب بر پردهٔ ایوان بصره ای یک ارکان خود دولت و خواهم خیمه ... ابوالقاسم
کجا بود و رفتار دختر در آن نظر ... ابوالقاسم شد و ابوالقاسم نیز هوش و جمال دختر ... بر پهلو
او نیز فرستاد این ... ابوالقاسم را گفته اند ... تاجر را خیمه و وجه را فرستاده و کدام ... که ...
و این غلام زر ... فرار کرده رفته در طلب بودم تا امروز ... رسید و ابوالقاسم هم اقرار کرد که
فلاں ... دختر حاکم چه ... ابوالقاسم ...
... دختر شاه و ابوالقاسم ... قصر ... رزق روزی ...
روزی با وزیر خود ... ملک ... دختر ...
دختر نیز مطلب را ... ابوالقاسم ... از ... رسید ...
ابوالقاسم خود را ... دختر را حکم کرد ...
... دختر ... این بیکر ...
... ابوالقاسم ... در ... دختر دیگر ...
ابوالقاسم را گرفته بغداد آوردند و ... ابوالقاسم ... ابوالقاسم ...
در آنجا ... روزی ... ابوالقاسم ...
... در بصره ... ابوالقاسم ...
... ابوالقاسم ...
... حکایت ...

ماروا کم

... کوشش کردند و ماروای ... و در بصره ... کردم
... ابوالقاسم ...
حکم ... وزیر را آوردند بغداد و ... دختر ... ابوالقاسم ... وزیر ...
و ابوالقاسم ... **حکایت** ...
... بغداد ...
... **بیت**
در عشق تو ... هر لحظه ... دم ...
...
... در کوی ...
در عشق ... در هجر تحمل و توانایی ...
...
... در عشق ... در هجر تحمل و توانایی ... **بیت**
...
... دختر ... **حکایت** روزی ...
...
... حکایت ...
...
...

نهاد عشق نهد دراوئی نی در بلای عزت و از قارچه ... طاودار و زرفرود و بلاکش بیش از کار رابته تا در وقتی بر کشد
قاضی را هوس انفور رفت و دل از پادشاه جست ناگاه مرد صاحب و قاضی را نفس بطاروچشم بخرازی عشق گرد را گاه
اکنون دیده بلقه بر بوده لاف است مرجت اوی دیده بخواه پاره رانگاه کرده و جمله انبساط وزن دیده و خود را از
و در رفت کنیز ها کاه چست وارد و خبر در بلاوئی نام را در اورده زن قاضی دل وشان زیاهم کرده جمله را بروفت
تا به رقص کرد مرد صاحب و تا ر قصید و کر زن تیز رکت ر قصه ای کرد و کنیز به قرار قاضی خود را از
فهم حیله زن و مرد را که دو خواست بر قص زن عشقی کرد و آن بر قص آمیز در رقصه و بخواه را در تکلم قیس در آورده
و کنیز برای آن که امرید است وقتی هم صاحب رای دارد و بر قصیم هم جواهر خود را در البلات برده ام و هم بحرم دارد و دشته
چون نا که بسبب بر رقصیه و چون گشته نیز برای آن که بعضی و دیگر حیله زنی الهام و کار و بار زن حکایت عاشق خود [illegible]

دانه رفته دعا گی دختر کرسته نظم رفت وزدی زبر زده بوم جوانی زرین نشسته از حسن با علوم جانی
ای بی عشق و از خرج ورق میکده باده عاشقا چو برق ساقیا کسی ... [illegible] ...
بنر هابر بار جانش در نهانی بحر که دور کرد جهانی سیر اور از ... [illegible] ...
کو یا ای کوثر تا رسم داشت کار زرو دلدار آرام داشت کو ... [illegible] ...
سر و بستان دوستی بر رنگ آب حیوان ز دهان او ... [illegible] ...
چهره ماه او صاحب جمال الحق ... هزاران ... [illegible] ...
گشت در بلند پرده ... [illegible] ... غرق خشم تا فراق وصل ... [illegible] ...
عاشق از عشق ان روز حسیب دیده ... [illegible] ... بر و در وه ... [illegible] ...

همه وای را رسم بسته هر سحر عوطه خوردن از آب آبحر رفت دختر بانوی زر در کنار ره بار دلبری
بر لب سودکی تر آوردارزیر لکه برد بنفش لوز دوان افسر جهان کرا که زر ... [illegible] ... لکه بر ... [illegible] ... از حق رحمت
حق بمدرورا که جو ... [illegible] ... لکه د مهو ابرای گوش برلالاد لیلی را که زنک خو ... لکه مهری قیس را مجنون لقب
نازکرد و حت و دانا بر ایاز لکه محمود ... [illegible] ... اگر چه دلیس را دیدار دید در نهر را ... [illegible] ...
این بیگانه پنهان ... [illegible] ... در ... [illegible] ... نجلس ... [illegible] ... تا ... [illegible] ...
برین پرستش قلاده در ... [illegible] ... رفت ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
عشق با ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...

که دروغ است و انجیر نهار است محمود را این غرض اگر چه است ما را ... [illegible] عاشقان حسن ذات [illegible]

مای که این آهوی وحشی مطلق [illegible] هر گه [illegible] دوام [illegible] کرم کسی [illegible] زنگ است [illegible] از این [illegible]

لیک هر که با [illegible] کار رسد در درد عالم [illegible] را از آن [illegible] هزار از [illegible]

دختر دزد ورا [illegible] عشق [illegible] [illegible] عمر [illegible]

چار ماه کوته [illegible] [illegible] آن دزد [illegible] [illegible] کسی [illegible]

حکایت روزی با خود صحبت [illegible] جناب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] این حکایت [illegible]

[illegible] جمال [illegible] روضه [illegible] یکی [illegible] صورت [illegible] در [illegible]

[illegible] هر کس [illegible] صورت است [illegible] عجب [illegible] دیگری را [illegible]

[illegible] جمال و به آرام [illegible] کم کرده [illegible] [illegible] این حکایت [illegible]

[illegible] این صورت [illegible] تعالی عشق [illegible] [illegible] عجوزه [illegible]

خیال دختر [illegible] و عجوزه [illegible] حیف است [illegible] [illegible]

[illegible] عجوزه [illegible] عجوزه [illegible]

[illegible] خانه [illegible] [illegible] [illegible] عشق [illegible]

[illegible] از دست اینها [illegible] [illegible]

[illegible] عشق [illegible] صورت [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

ورقم زنی

وقسم زن [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

جمال [illegible] جواب [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] دختر بزرگ [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] و همه عیال زن و دختران [illegible]

[illegible] **حکایت در ذکر احوال [illegible] خواجه محمد [illegible]** [illegible] خواجه محمد [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] عبدالرحمن [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] عبدالرحمن [illegible]

[illegible] عبدالرحمن [illegible]

[illegible] شاهزاده [illegible]

شاهزاده [illegible]

اموال خواجه [illegible]

[illegible] شاهزاده [illegible]

اموال خواجه [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

ذکر کیفیت اقالیم سبعه و بحور و انهار و ولایات

اقلیم اول منسوب بزحل است و اهل آنجا اسود اللون بود و ارتفاع قطب شمالی در آنجا دوازده درجه و ثلث است و حد اول آنجا نزدیک خط استوا از جهت مشرق و شمال متصل بجزایر یاقوت است پس بسمت جنوب بلاد چین و شمال جزایر … و وسط بلاد هند بگذرد و بحر فارس را قطع کند بجنوب بلاد عمان و وسط بلاد یمن بگذرد و از آنجا بحر قلزم را قطع کرده وسط بلاد حبشه بگذرد و از آنجا نیل مصر را قطع کند به بحر محیط منتهی شود و در این اقلیم سیصد و چهل شهر بزرگ و هزار شهر کوچک است و بیست کوه وسیع و سی نهر بزرگ و معظم این بلاد هند و ترکستان است و معموره آن را دوازده فرسنگ می گویند اقلیم دوم منسوب بمشتری است و رنگ اهالی آنجا میان سیاه و گندم گون باشد و ارتفاع قطب آنجا بیست و چهار درجه است و ابتدای آن از مشرق است و وسط بلاد چین و شمال … پس بوسط بلاد هند و قندهار و کابل و سند و جنوب بلاد کابل بگذرد و بحر فارس را قطع کند به بلاد … و وسط بلاد رقه و افریقیه و شمال بربر و طرف جنوب قیروان و وسط بلاد مراکش بگذرد و بساحل بحر اقصی تونس متصل گردد و معظم این اقلیم مکه معظمه و مدینه منوره است و سیصد و هفتاد شهر بزرگ دارد و کوهای کلان در هزار و هفتصد و کوه بزرگ هفده و دو نهر … اقلیم سیم منسوب بمریخ است و مردم آنجا گندم رنگ باشند و ارتفاع قطب در آنجا سی و سه درجه و ثلث است ابتدای آن از خط مشرق از بلاد چین است و بجانب جنوب یاجوج و ماجوج بگذرد و وسط بلاد هند و جنوب بلاد ترک و وسط بلاد کابل و قندهار و کرمان و سیستان و فارس و عراق و دیار بکر و شمال بلاد مغرب و وسط بلاد شام بگذرد پس بلاد مصر و اسکندریه رسد و وسط … بلاد قیروان و طنجه رسد تا بحر اعظم منتهی شود و صد و هفتاد شهر بزرگ و … هزار شهر کوچک و بیست کوه بزرگ و بیست رود عظیم دارد و معموره آن بلخ است و … هزار فرسنگ معموره این اقلیم است اقلیم چهارم منسوب بشمس است

و دریا را آنجا … و وسط معموره عالم است و ابتدای آن از مشرق از بلاد چین بود و از آنجا بلاد تبت و سمرقند و خطا و ختن آید و از آنجا بجانب کابل و کوه بلور و بدخشان و سمت جنوب بلاد یاجوج و ماجوج بگذرد و از آن بلاد ترک و بلاد هند و طخارستان و کابل و فارس و خراسان بگذرد و از آنجا بوسط بلاد عراق و دیار بکر و ربیعه بگذرد و بحر روم را قطع کند بجزیره قبرس و قسطنطنیه و شمال بلاد مصر و اسکندریه و مغرب افریقیه و افرنجه و طنجه بگذرد و بساحل بحر محیط متصل شود و دویست و یازده شهر بزرگ و چهار هزار شهر کوچک و بیست و نه کوه وسیع و بیست و نه نهر بزرگ دارد و ارتفاع قطب در این اقلیم سی و شش درجه و ثلث است و معموره آن خراسان است اقلیم پنجم منسوب بزهره است و مردم آنجا ابیض اللون است و ارتفاع قطب در آنجا چهل و یک درجه و ربع است و ابتدای آن از مشرق است بوسط بلاد ترکستان و ماوراء النهر و بحر جیحون را قطع کند و شمال بلاد خوارزم بگذرد و بخارا و ترمذ آید و … و از آنجا رفته بفارس و ری و عراق و بابل و آذربایجان و وسط بلاد اندلس و ارمنیه و روم و جزیره … بگذرد و بجنوب ممالک … و بحر … متصل شود و دویست و یازده شهر عظیم دارد و هزار و هفتصد شهر کوچک و سی کوه بزرگ و سی رود بزرگ دارد و معموره این اقلیم ماوراء النهر است اقلیم ششم منسوب بعطارد است و الوان اهالی این بلاد اسمر است و ارتفاع قطب در آنجا چهل و پنج درجه و ربع بود و ابتدای آن از مشرق و از آنجا بلاد یاجوج و ماجوج و … بگذرد پس بعضی از نواحی خوارزم و بلاد … و شمال قسطنطنیه و وسط بلاد … بگذرد و بجنوب بحر … و شمال … اندلس بگذرد و به بحر اعظم متصل گردد و دویست و … شهر بزرگ دارد و … کوه و سی نهر بزرگ اقلیم هفتم منسوب بقمر است و اهالی این بلاد اغلب ترک است … و ارتفاع قطب چهل و نه درجه و ربع است و ابتدای آن از مشرق است و از اراضی چین … در … گیلان تا ولایت … تا … و شمال بحر شام تا منتهی شود …

بحر اعظم متصل بود و یکصد و چهل و دو جزیره عظیم دارد و هزار نهر خورد و چهار صد و دوازده نهر و نه جبال دارد
و مواضع معموره داخل هفت اقلیم نیست ما ورای اقالیم گویند و عمارت آن پنجاه درجه و ثلث است و عرض شمالی
و بیشتر درجه و بعضی آخر اقلیم هفتم ده درجه و پنجه دقیقه گرفته اند و حساب الحساب بطلمیوس چهار صد و سی و انگه
فرسنگ و نیم است و بنا بر رای چهار صد و نوزده فرسنگ بود و در عمارات گذشته از شهرها و بلاد بر طرف
کناره دجله دارد و در بلاد بلغار انجا نهر الکبی است و ماهی بسیار بر کنار انجا بر دیگر نهر خورده
هست که انجا وحش بود و آفتاب در شمال آنجاست و روز نوزده ساعت باشد و بلاد انجا
شش ماه در حمام و زیر زمینها بگذرانند و روز دراز ایشان ساعت باشد و اما انجا هیچ بشر تمکن دارد
و عرض در آنجا نه بشر بود و در جنوب در ابتدای بلاد عظام رزد و دقیقه باشد در جزیره انها بال دارند و جزیره دیگر از
جانب جنوب ربع غلو انند بر نه و دیگر ربع بر نه و دیگر و چون ربع عرض مسکون باشد و چهار درجه
و روز نه ماه باشد و چون عرض نود درجه بر هر ربع در فلک است شش ماه روز باشد و شش ماه شب روز
یک سال باشد و در آنجا در فلک رحوی بود و مشرق یکی کرده و معدل النهار بر افق منطبق شود و قطب با سمت
الرای بر رای و مشرق و مغرب معلوم نیست و هر روز و عرض معلوم از زمین سالم است مگر که در هر سال در دو بار
و روقف زوال سمت رای برای و در زوال وقت صبح جز سایه ندارد و دیگر زیاده از زمین کلی است
اصفهان و در اکثر معموره آفتاب سمت رای نزدیک شود دور تابستان دو رتبه و در زمستان چه انکه
دور ترا اخط استوا بیشتر شود در میان است و روز به قدر است مدام در این اختلاف نیاید که ساعات
شب و روز باقی عشر رطل فصل در مساحت دریاها و عرض و طول و جزو تداول و زیاده دیگر آب است
با خلاف آن و لهذه کرا کرانه است و لقدرت کواکب بکشد فرو قمر در جانب از عظیم دارد و در فروبر
قمر و البعد المسند را امواج و تلاطم بهم آید و چون از این آرد غلو و مد را در این کتب و طایفه ترتیبه گویند علامت

با برگردانیدن که دارد و آب از جای خود حرکت که این را گویند و چون با برخود بر دارد و بجای خود بر گشت نیز ان را جزر گویند
بعضی کناره یکی بحر هند است ان را بحر اهند و فارس و عمان و حبش گویند طول آن از زمین جابلقا است تا بلاد اهل
حبشه دو هزار و نهصد و شصت و شش فرسنگ است و عرض او چهار فرسنگ و جا بار امیر ده از اقالیم خارج است
پنج شعبه از این دریا جدا می گردد از آن خلیج بربره و فارس و خلیج اهل و بحر اخضر و بحر اخضر و سیاه دو دریا هزار جزیره هست
و یکی و در برابر جابلقا هزار دریا است **بحر شام** از بحر شام و بحر افریقیه و دریای بزرگ گویند طولش از مشرق
تا مغرب است و هزار و پانصد فرسنگ است و عرضش کم و بیش شود و در بعضی جاها عرض او دویست فرسنگ رسیده و
شعبه از او جدا گیرد یکی را خلیج قسطنطنیه و دیگری را خلیج یونان گویند و در این دریا دویست و شصت و دو جزیره است
بحر مغرب بحر اقیانوس و طنجه و لوتا و بحر الکبیر خوانند و در این از اقصی جنوب از اراضی سودان است و کنار
سوس و بلاد اندلس و فارس بگذرد و بسمت بر شمال برود و بحر اقیانوس ایم است و در این بحر بحر
می شود و مجمع البحرین این دریاست و در اسکندر طوس تا زوال **بحر مغرب** بدان کرد و بعد از این بسر ریزد و دراز
در روزها رفتن از مغرب برگشتی بود در آنجا بزرگ کسی را عبور از آن البته دست و طول و عرض او معلوم نیست و جزایر بسیار است
از جمله این بحرها است **بحر طیس** آن را بحر ابرو و بحر الروس گویند و در قسطنطنیه بر زمین روس و صقلاب
منتهی شود و بنا بر رای قسطنطنیه بحر و اسست طول او چهار صد و سی فرسنگ و در دو شعبه دارد و یکی قریب بجزیره
رودان و دوم قریب خلیج تا قرب بلاد صقالیه و شمال منتهی شود و در این جزایر در جمله سواحل این
دریاست **بحر طبرستان** که او را بحر قلزم آن را دریای گیلان و گرگان و باب الابواب و خزر نیز گویند
طول آن از دراز دویست و پنجاه فرسنگ است از مشرق بمغرب رفته و این دریا محدودست و منتهی شود
بطرف دیلم و طبرستان و شیروان و خزر و منتهی شود بر خاک و اراضی در کوه و این دریا بنگال است

بحر بربر و آن از بحر زنج جزیره کوچک طول آن صد فرسخ است و عرض آن از جنوب تا شمال پنجاه فرسخ بود و جزیره

بربر از این سبب و این دریا است بحر اخضر در اقصی بلاد هند از بحر اخضر منشعب است و اطراف آن را جبال در آورده

این دریا را تنگ کرده و آب را از دریا زنج بر کوبد و بعضی گفته اند که زنگی این دریا تا آنکه غوصه در شمال در آن به معمور است

بحر اذریاتیس از خلیج شام است طول آن از طرف شمال صد و بیست و پنجاه فرسخ است و آنجا که متصل می شود دریای اکه

از زنجبار تا مغلاب و ... از خلیج قسطنطنیه تا آن راست بحر بنطس از بحر شام منشعب می شود و جزایر یونان

در این آب است ... کشتی ها ... مرکب برابر ... یونان ... هر چه ... از ... طرف ... اکثر

عرض آن ... و طول ... بحر الخزاف ... معلوم نشده ... [illegible]

بحر اندلس در مغرب بحر مغرب است و طول ... دو هزار ... بحر طنجه ... بلاد

... بحر ... جنوب ... دریا ...

... بحر بورداد از خلیج طیس است طول ... عرض ... فرسنگ است بحر فرنگ ...

... بحر خزر دریا ... [illegible]

... بحر الامی ... [illegible]

... بحر شمال ... [illegible]

بحر کاب ... [illegible]

... بحر مظلم بحری است بزرگ ... جزیره ... [illegible]

... [illegible]

و کثر

و بحر بسه در ... متصل گشته و از ذکر بحر روم پارس ... بحر بنطس است طول آن ... از مغرب ... و ... است

و عرض آن ... فرسخ ... قسطنطنیه ... مصر ... شام ... بحر خوارزم ... است ... فرسخ است

... دریا ... حیوانات ... است بحر ... بحیره ...

... بحیره طبریه ... است و ...

... بحیره ... بحیره ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... بحیره ... [illegible]

... بحیره قمه ... روم است ... [illegible]

... بحیره ... بحیره روم است طولش ... بحیره ...

... بحیره ... [illegible]

... [illegible]

... بحیره قیفان ... [illegible]

... بحیره ... [illegible]

چهار هزار ... بحیره ... [illegible]

بحیره ... بحیره ... در سمت جنوب ... [illegible]

و در جنوب آن کوه ... است ... آن را جبل القمر گویند ... [illegible]

دریوم متصل گشته بحر الازبه آن را بعضی گویند چون رنگ بحر سبز بود نیز نام نهاده اند طول آن چهل فرسنگ است بحر ازرق
بحر ازرق نیز در حد حبشه است و دور او در بلاد فرنگ است و سنگ زرد آنجا بسیار است بحر فرغانه و در آن بحر [illegible]
بحر صخره بحریست کوچک است در حد [illegible] دیگر گویند در دریا مانند [illegible] است چون خاک آن [illegible]
کل [illegible] و در [illegible] است که آب [illegible] گردد و یکی از ملوک امر کرد چهارده هزار کز [illegible] فرو بردند [illegible]
دیگر [illegible] و بحر [illegible] جهان [illegible] آب از [illegible] است چنان [illegible] عمیق [illegible]
بحر صحو و در آن [illegible] است و در [illegible] آن جزیره [illegible] است [illegible] بزرگ [illegible] و در آن بحر [illegible]
[illegible] است [illegible] در [illegible] که [illegible] در خواب [illegible] کرده اند [illegible]
بحر [illegible] در حد [illegible] است نزدیک [illegible] و این [illegible] است از حضرت [illegible]
[illegible] و [illegible] قبل دعوت [illegible] است [illegible] بحر [illegible] در [illegible]
[illegible] است بحر [illegible] در مغرب است که [illegible] در [illegible] در حد [illegible] است [illegible]
بحر [illegible] طول آن [illegible] و آب [illegible] است بحر [illegible] در [illegible] است [illegible]
است [illegible] است [illegible] آن [illegible] در [illegible] آب [illegible]
از [illegible] در [illegible] بحر [illegible] در [illegible] است [illegible]
بحر [illegible] در حد مغرب [illegible] است [illegible] از حضرت [illegible]
در [illegible] حضرت موسی [illegible] دریا [illegible] فرو رفته [illegible] در [illegible] دریا [illegible]
[illegible] بحر [illegible] در حد [illegible] است [illegible] بحر [illegible] است [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] در آن [illegible]

ازان

ازانجا مغلق است [illegible] و در [illegible] آن [illegible] در ذکر نهرهای بزرگ
[illegible] است [illegible] در عالم [illegible] است [illegible] نهر [illegible]
و نهرها [illegible] است فرات و دجله و جیحون و سیحون [illegible] و [illegible] و [illegible]
[illegible] است نهر [illegible] از جبال [illegible] است [illegible] است
نهر [illegible] است [illegible] بحیره [illegible] نهر جیحون [illegible]
از جبال [illegible] است [illegible] آب [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] در [illegible]
نهر [illegible] است [illegible] بحیره [illegible] نهر جیحون از [illegible]
[illegible] نهر سیحون از [illegible]
نهر [illegible] از جبال [illegible] است و [illegible] بحیره [illegible] نهر [illegible]
در [illegible] است [illegible] نهر [illegible]
[illegible] آن [illegible]
[illegible] نهر [illegible] در ولایت [illegible] است [illegible] از جبال [illegible] است [illegible]
و [illegible] نهر [illegible] است [illegible] از جبال [illegible] است نهر [illegible] آن را
نهر [illegible] و [illegible] نهر [illegible] از جبال [illegible]
[illegible] بحیره [illegible] نهر [illegible] از [illegible]
[illegible] نهر [illegible] ابتدای آن از [illegible] اقلیم اول است [illegible] بحیره [illegible]

نهر زنده رود نهر بزرگیست و از قهرای مرجان و سیرغان [illegible] نهر سنجه در ولایت [illegible] است و عجب آنکه [illegible]
نهر طاب قرب ملطیه است و از یک سنگ رخام یک چشمه خارج شود [illegible] نهر فرات از کوههای
روم خیزد و در دریای فارس ریزد [illegible] و در نزدیکی بغداد [illegible]
[illegible] کوفه رود نهر سلیمانی نزدیک بغداد است که به جانب سلیمان [illegible]
نزدیک شعب است نهر مهران [illegible] نهر سند از جبال [illegible]
مصر [illegible] نهر بغه رود از جبال [illegible]
[illegible] نهر هرات رود [illegible] نهر [illegible] از جبال غور [illegible]
[illegible]
[illegible] نهر ارس [illegible]
[illegible] نهر چاپور از جبال [illegible]
[illegible] نهر عمار
[illegible] نهر طبریه [illegible]
[illegible] نهر شاج [illegible]
[illegible] نهر [illegible]
[illegible] نهر [illegible]
[illegible] نهر دجیل [illegible] نهر [illegible]

نهر کاث

نهر کاث [illegible] نهر عیسی از فرات [illegible]
[illegible] نهر نیل [illegible]
[illegible] چشمه [illegible]
[illegible] چشمه لطف [illegible]
[illegible] چشمه باذغان [illegible]
چشمه بیان [illegible] چشمه طیبه آب [illegible]
[illegible] چشمه [illegible]
[illegible] چشمه [illegible]
[illegible]
چشمه [illegible] چشمه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چشمه [illegible] چشمه [illegible]
[illegible] چشمه [illegible]
[illegible] چشمه [illegible]
[illegible] چشمه [illegible] چشمه [illegible]
[illegible] چشمه دیلم [illegible] چشمه [illegible]

در حوالی اوست صاحب تحفه گوید در آن آب نقشها. چشمه گلت بعقوب طولی است چشمه دشته در حدود هکاری و کرات
و سهل است چشمه اردشیر گور را آن هم همان مزاج دارد چشمه نوح که بعضی گفته‌اند عمل نوح را آلوده دارد چشمه بیابان
در حدود هکاری است و منسوب بسلیمان عم هر بامداد تا نیم روز و در آن آب جوی ده شیر لکن که حاصل آن نیاز رحمت دارد
چشمه بانی در نزد جیرفت است آب کوارا چشمه موتیا در ولایت کیلویه رهیش چشمه حلیب در طرف است چشمه معلق
در نزد موراست چشمه راب در نزد رباط کو است و در اول نهاریست دخول هر دارد چشمه فرزند در نزد فخوراست
چشمه بقره در حدود بست هر که جرعه از و بخورد بقدر یک مثقال و نیم ثقل در ظرف به چشمه انگور در زیر بیخال است
هر درخت تاک که خشک شود از آن آب در بیخ وی ریزند برکه چشمه نهاوند در کشف کوهیست چون کسی نزد
او رود و قصه او کند بسیار گیرد و تصاعد آب نزاید چه بر بکو چشمه بین النهر در حدود بلاد است در میان کوه بر دور میان
این چشمه درخت بزرگ است و در هر سال چهار ماه از درخت غایب گردد و هیچ از ملوک حکم نمو با منبر و عطاب آن را
در زمین محکم کرده اند و وقت غیبت او آن زمین خراب و مچار گشته و درخت را بر کنده با خود قرار داد و مکار
باب تراه نه خبری دارد و رفت و آن کوهی که او از درخت اثر نماند چشمه عباد آب آباد در ولایت اوست
و تمام آن در نهایت گرم است و تخم دارد که گوید ماهی باشد در آنجا گفته‌اند چشمه بقر در قرب بلغ است
و یهود و نصارا را از آن تبرک است و اعتقاد ایشان است که حضرت آدم عم از آنجا بیرون کرده
چشمه بوازر در آذربایجان است و آب وی را در آنجا رنگ گشته با لوای مختلف چشمه منزب در آن دیار است
و صفت وی مقصد و مراد است و قسمت سر آن را اکثر نیک دانند و آب بخورند لو راست و قطره آن را در زمین آنجا
شیر و کورا دهی آن را نفعی است و هر گاه و از نفعی تر بر کند آب این زیاد که چشمه علاج در میان
قزوین و قوقان است هر معلولی از مرض برای و درص یا جراحات مستعمل برد بیند شفا یابد و سکنات آن را

از نیل ای بیرون کشد و خود خود را با آب کمتر فرو دارد و ملک او را از آن رود از آنجا جاری کند چشمه جر
در ده منجار است در تو داند د لهقان هر چیز را بجا افکنده که چشمه بسر در دیار حیل است نزد قلعه فیروز
و با زیر شیر مزیست چو آن را نمک در بشیر زهر فاتل گو چشمه ذهب در کوه پیشوای است اگر هزار درم نقره
و بیش از آن روز دیگر بیرون می آورند شهر را زیر دو باد و دیگر آنجا جواب کوید چشمه ملک در زمین جبال است
هر که خود را در او بشوید یا جامه با او بشوید از آن ابای بوی مشک می آید چشمه شمس در زمین قبچاق است قریه
اتی ب طلوع که بشرق رود انگو در ذکر چاهها است چاه قصر در مدینه خورده است گویند بشرم در آنجا آب را
انکرده حضرت مسیح رسول الله شفا دهد چاه زمزم در مکه معظمه است دکان دارد و خواص بسیار چاه یوسف نزدیک قریه
سنجان است در قرار بیت المقدس و یوسف را در آنجا انداخته بودند و آب وی او را نماست چاه توفیق در ارض مغرب است
تا روز هر که از آن چاه نگرد آن را بنظر در زیر او بیرون آید چاه ازرق در زمین طرابلس است هر که
از او بخورد احمق گردد چاه سامری چون شخص خام درو افکنند آواز بر آید و غور او ... که او چاه موعی
الیس مهلک است و قعر آن ... دور بر چو خون کند و لکو دور تر بر کنار شود هر چیزی که در وی افکنند
آید و باد و هوای نشه و زرد و از عمارتها دور افزاید چاه بهلی چون آهوی تشنه قصه آن آب را اگر آب
بالاید و چون اشجر با آب خوردن کشتی کرد دور اغرق نابه و غور در حجر انگشتان را دیدن را اندازد چاه عمرا
در حدود تبت واقع است هر کس نزدیک او رود ... گردد و ... عزب از زر کم و ... برد هر که بر او
و ... بسیار اکه ... قطع کند چاه سنگ آب بر کوه تبت است هر که خواهد تعبیر ... بر او
تیر دو وی خواند و آن چاه بر قریه ای در ... است چاه بابل مشهور است ... است بیعقوب ...
که در دوران محبوس است چاه دماوند ضحاک ... که در آنجا محبوس است و ملائکه آن بر وی ... در آنجا

گوگرد دارد در چاه بئر العلم جنب امیر ۲ جنبانی در آن چاه جنگ کرده است چاه بدر حضرت رسالت پناه ص
با کفار قریش [illegible] آن چاه [illegible] روایت [illegible] چاه [illegible] از
آنجا [illegible] بیرون آمد [illegible] عذاب عظیم زده با چاه [illegible] چاه اصفهانی
در [illegible] است و در وقت [illegible] مسحور کرده [illegible] چاه قیروان در [illegible]
[illegible] بچاه [illegible] زنده یا مرده بیرون آورد [illegible]
سنگ [illegible]
[illegible] چاه صنع در دیار [illegible] است آب آن [illegible] هر کام [illegible]
[illegible] چاه قیصور در دیار [illegible] است
[illegible] چاه عبد الرحمن در [illegible] فارس است [illegible]
[illegible] چاه مسیح در [illegible]
مصر است [illegible] حضرت عیسی ع [illegible] چاه زرد
[illegible]
آب [illegible] چاه مبارک در [illegible]
[illegible]
چاه [illegible] در [illegible]
شرح [illegible]
[illegible]

مضحکات و هزلیات

مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

محمد ملا کشته که دیگر قوه و قدرت ندارد بسال اعضاء خود را بیرون آورده گفت باین بنا و این عمله خود را کنی
دیگر زحمت مده **مضحکه** یکی با زوج خود دعوا میکرد دعا زاری و باغ زن او بطوری که ابرو باز کجا از شب
بی کار مرد خود را بسط میکند و دیوار کنه گفت این چه کار است ای گفت چه از این معلوم کرده‌ای که بیرون
آیند چون کم بود در چه کار که بیرون **مضحکه** کسی دختری داشت و در جای باو طلاق داد گفت با مقدار کنیم
دختر گفت فردا بر بام میروم مرد گفت نمی گذارم با هزار زاری دختر گفت در آن وقت چه میکنی مرد گفت
دیگر را بدیوار میزنم و فرو میکنم پیدا از علمه حیض عذر و هرگاه که برود که مرد آمد که این را نقیح اخلاقیه
و هر وقت که شوهر طاقت نیاورد در رفت دیگر هم با هزار زاری کار را تمام که دختر را بر نام این زن
بعد دختر مجمع بروی است و از آنجا که مرد نیز ریش خود را برکنده فریاد که دختر گفت متوجه شده است
شوهر مرد گفت هرگاه برنده ای انقدر دیگر شوم امیه بریک گیرایکه دارم بر وقت کوبم **مضحکه** ممبر
اصفهانی شب جمعه بمنزل رسید خلاف فرشته دید که دوزخ و زن آن را بیع بعزم زیارت بر آینه دیدن
عجب بیک با اسرا حسرت بنه شود و در خانه زن آن چه کنیم گفت خانم حاجت شتم در روی حق را دانم
معلوم دارد که خیرات دار کنت باب جمعه است خواستم با زوج برست بو به دلار بسم الله
مضحکه ارتباط بزرگ بمجلس پیش گفت ملک در رفته بود حالا هم بود با او دیده از زنان اند مرد مرد
مکن تبقال کم است از راه گفت خانم تو از این جمعه است بار زوج برات از رخترین بره چه کند که با
که گو زن بالا گفت ز کجا رفت بیرون آمدن یکی را با زوج هزار داد دادم دیگر تیار را بخواب بره
مضحکه کسی از شعبه سیال کرد حلوا به حکم از زنا بر شده است که این علما بسیار از زنان و عشرت

عجب بدارد **مضحکه** و غلطی گفت هر کجا بیت در وقت نا لگد زدند در افترت او را بدوری و بیم را رفتن
معروف بالا داده ش طرفی در میان برد و گفت الا این را میخواهم زیرا که گفت آن در کار نیست که در بغداد بکند
مرا بخر نیاز **مضحکه** کسی با شتر عوض بگذارد شتر بغیره بیرون و در دنبال خود نمیخواهد و شتر نمیداند که چه انفعال گفت آدمی ترا کشته
چه انیز مرد گفت همه نیزه کرده را در دنبال احمد گفت میان محبوب **مضحکه** با دست بکو نمحنی زدند و بیرون
بالا با گفت چرا با او دیگر عقب که مراد بره باشد باد شاه در خانه و زن چه اسب گوید **مضحکه** کسی کسنه بود
و ذکر او و بر او در گفت این چه صحبت گفت در این گفت و تعلق او راه اهل گفت چرا بادوست باطوالت
که ماهی بانکیم **مضحکه** و فقیر کیسه پر الو دیناه و در مولای گفت چرا پایه است به بر گفت سکم بس بادر کوال
بیاه است و در دیگر دست از این که گفت عجب اینقدر نزد گفت این را حسن دارد تا باید بکو
مضحکه قطبی و عقل شتر بلند میداد طبع برد که داده بود و در وقت چه کار دل را بزند هر روز شتر بلند سر و
طبق را بلند به است با حالت با زبر را بیرون که داد الطبل آهسته میزند گفت و چند ای زن و طالب طاهر بخوابم
چه تقصیر دارم **مضحکه** زالی که را خیلی بود قمر پائیکه از زودنه شوهر خدم که در توسیع هم تیر زجاره هر وقت ادای کن
تا روز شوهر بر حق رفته بود هر کسی زن ریش خود را آورد و در زیر رحمت که برگرد شوهر رجال که
بلوند چک را در کسی میبرد حق بدی زن گفت زر در جایی بیا دو عقد کرد ما بکی که دلاک در رفت
دیده کسی بیت باز با هر رفت بکی نه را ما هم ملکه را گفت دیگر رحیمی است و طلاق بیت **مضحکه**
لوطی زیر که گو از افاده دو درپا بنی پرده لالا را که دو زنی هم تو میبرد هم بود از آنکه را را تمام گو دو پلیه
که دور بر حواست دیده رفته داد و قرار بکه در آن خلاف کشیده بود هر کسی را که دختر گم میراه و به مان
بسلامت منتظر بود تا وقت برایکه و چشم رفت رفتن هر آدمی باکوزه بود دست و زور زاده

و وضع حمل نماز خواندن اما زود رجوع خواب شیر را از پستان در شد و کودکش [illegible] ایستاده و [illegible] دیده [illegible]
گرد خود بخود گفت [illegible] از [illegible] بمیرد **مضحکه** روزی صاحب [illegible] آمده در دکان [illegible]
رسید و [illegible] علاوه [illegible] فیه [illegible] کرد [illegible]
[illegible] نگو در کار [illegible] آورد و مردکه [illegible]
که در دکان [illegible] گفت [illegible] خواب [illegible] تمام [illegible] خواهی خورد گفت
[illegible] خورد [illegible] خواهم خورد [illegible] **مضحکه** زنی
[illegible] خورده [illegible] دولت [illegible] است [illegible]
[illegible] پیرم [illegible] ازدواج [illegible]
[illegible] گفت [illegible] است [illegible]
[illegible] است زنی [illegible] دارد [illegible]
[illegible] دارد [illegible] مردانه [illegible]
[illegible] دیگری [illegible] گفت [illegible] زنی [illegible]
[illegible] **مضحکه** [illegible]
[illegible] زنان [illegible] است [illegible]
[illegible] خود [illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible] خلاصه [illegible]
تمام [illegible] گفت [illegible]

معلوم

معلوم که دختر [illegible] گفت [illegible] **مضحکه** [illegible]
در [illegible] خورده و آب [illegible] گفت [illegible]
[illegible] آب [illegible] دختر خواست [illegible] آب بخورد گفت [illegible]
[illegible] اسم [illegible] گفت [illegible]
دختر [illegible] آب [illegible] گفت [illegible]
بگذار **مضحکه** روزی [illegible] ریش [illegible]
گفت [illegible] **مضحکه** دو نفر [illegible] گفت [illegible]
است [illegible] دیگری [illegible]
[illegible] است **مضحکه** زنی [illegible] ریش [illegible]
زن گفت [illegible] است از [illegible]
[illegible] ریش [illegible] گفت [illegible]
[illegible] **مضحکه** زنی [illegible]
[illegible] زنی [illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] زنی [illegible] گفت [illegible] **مضحکه** [illegible]
[illegible] خواست [illegible]
[illegible] خواب [illegible]

به حاجت خانه خواست قضای حاجت بر در دو شب است داده که جهان را به درگاه و روز دارد کند با هزار معرکه در دراز دارکه
گرد راه صد از دو بار داشتم گردن نیامد که نزد کرد گفت دست را به زر بردن بیرون آید گفت از ابریشم بکیره دست در کوی دارد
میریزد مضحکه دهقانی گدی باید از شهر ایشان یاد داشت خر را پا در خود جهان برد و درد روقت خوردن بار برگ
میوه در آورد رکیب تیش این گفت را در میان تغار انگور از نیست در اسب این دو حلوا از نیز کمش از این همه
خبر است بجای این گفت دختر خورد دو بحث خانه تا روزی که ایشان به خانه ای آورد دور کوسه کرده چنانچه
ریش گرد گفت خود این نیست چه چیز برای خر را باد در بر بز خم در کوه حاجت خانه کرد خود را از لحاف در بیرون
دور دو گفت مهمان حسن هم در این نیست احیای هم از این مضحکه کاو قصر برادش به تقاز روی کشته به برکت دادند
رفقای حکایت را به که گفت او تقصیر من داشتم برد بر قبا زرق کشته به تیغ بگم را به زنه مضحکه نادر شاه را در آمد
و از بغداد بکاب قصر لولو گفت هر کس این کاسه را بر دیگ آب درده تا ل لقمه افتاد است حریف مشت و مکمل
دیگر و گفت تصرف کردم شنیدم فاتحه نیز گفته بکاب و مانی هم اسلام است از آن جهه بالای نفر و بسته و داشته امروز مرا بخشیده
بنده علیم اندم بردم مضحکه میرزا فتح کمر در دور نزد بر دو جو در نقل کوه دو روز در ربع الدوله ملک اسحر دو رابع
نشسته بودیم و با الدوله دوازده لقمه داشت ملاحظه کردم ما بر دو جو در چشم زد است و معلوم گشته را به سیم لعل از آن جهت گردد
بر ده در دولت دو طاق داری هر یک قبضه دارد و درد دفعت زنست و او را رانی سر نهاد که میوه تصور کنم
و لکوه از ده لقمه زن از طلاق را به نیم مرتبه کرم خواهش با دغده بر ام دو کفشم به حجت شوهری جوز به سیر
مضحکه کمتر زورت جاجم بعد حرف زنی دا بر تو در راه گفت او را خجه من در سر گفت کشت کی زان آدم
خلوت و معامله خوبی حاجم گرفته دولت هم برده بیش از من شده و رضا که او را زور نمیخواهم بالاتر از صلاحیت ای طور آن
کردگاه و در خواست حاجم را برداشت و بنای رستن که زنان گفت حاجی را هم گفت ای آی گه نیز امکان ورزش را ابرام ساله

تو مرا کوری

تو مرا کوری بابا بچه ترا که این دختر زنان عطار به گفت بکشم با این همه بپیش حاجم را بزد خواهد بود از آن کار زنان بر دادیم پرده
زن خواست بکار زود گفت این عروس پیش رقم را کور کی کار را تا بابا بازی حاجم را بکمر زن بکام برهم خورد حاکم
و حاجم را کمک است در رفت زن کمر در این حلوا خورد این بالا دارد است و در عهد هم کشید با این مرد رفت و در دم در گشت
تا خواجه در آنکه گفت مرد که این چه کار را در آری گفت این خانم یک حاجم برده است او کسی لوکسی نه حاجم را این همه
و زن پول چه از مرد دیگر مرا عطار بستم ار کاسی داده تو هم تا جوان زن که در دعوا که او از چه حاجت انگار مردم را به
بر به زن خود حاجم را آورده در دکان و گفت چه ترا چشم به سلام امروز تو را بنام نروز گرد گفت خانم خودم سر دکان سر امروز زودم
فردا بردم حاجت بلاد است مضحکه لکزی بر چشم خود از زنان خود که مهمانش گفت به این دخترک است خوا ازان
خطاب بکنی گفت که دم دیدم وزنان دانست مضحکه ایام ماه رمضان که بود با زن خواب و در نیمه شب لطفش رواداشت
که یکی ماه در این بیرون لحاف رفت برد شوهر گفت درد قدر چه است پس زن گفت مادر خواهی مثل سر از شانه
از آفتاب در آید و بود گفت ای زن لکو در این کم خواهم بود برده بودم مضحکه که ملای از شهر اول یک بار
مرحومت علم انگشت بکول لا کور لا گفت بر راست چه بکنی علم گفت لا بنجه نه اسم ولا است خیال کردم امام است
مضحکه عرب شامی از کوچه سر رفت دیده و بچه است حلق با را بگیرد خیال جرات کرده دهان ترا دور در صدر
نشسته طعام آورد از صدر رسید نه دیده تا زمین گذارند خیال کرده که این هم نخود چرا است یعنی آدم میش
سر ہمی در رفت برای تا بوده در دست که او را این زیر جامه اش نشسته خصه این به الوالکم عقب این پدر ده لو
از خانه عرب گفت عرب چه جای گیره که این ہم قد به دست او نیز از حسی تا رای گفت لام گفت بال اگر
و حرکت کرده صلاح ہم عرب که کل مقبوض فی الباب الحراب مضحکه یک عرب کیمی گر لیر را
بو این کیمیا قراقه بگوید بر ده کیمیا بیا موزد که در عرض دار است که و بنای گفتگو کرد بر به او چه گفت از این کیمی خط

بلیتره کیه ای نیک باشیم و الا عمل درست نمی آید هر نحوی که دل می کند و عملی که علاج ذنوب او را کارگر بود
هر شب ملا گفت خوب باد کرد روی کوی نیک چیز رنود عمل کیمیا است گویی در این باب مضحکه ملا نصر الدین
روزی جنی ملا با پارسه نو و مهمان گشت اگر دل دکر است ملا پیش حضرات از عقب آمد تا خانه ملا پیش آمد شد
بالاخانه در راه است رفت رسید نو درزد تر از خانه گشته همراه ... گفته آخر با نگاه آمد و گفت از ما دله چون
اصرار کرده بالاخره خود کش از بالاخانه سر برون آورد گفت چه می گویند در خانه نیست ابرام چه ضرور است مضحکه
ملا روزی گفت بار کرده برد و دارد که آورد با رکرده بافر تر کرد و تو این راه فراز آن راه برد م بجانب هر کدام ایستم
لکن عقب بنره مهمانی بر جا با دخترا و دیگه و آنکه گفت ز نظر نوکر بیامد است زنی گفت نه گفت رجوب برد پس زنی گفت
چه طور لنگی ندارد کوه هر کدام از راهی آمدم و هر کس پس ای ایلچیانی بر چلاکر نیامد مهمانی از برد م نیک چیز
سیب زد برش گفت ای پیری خوراد و بار از دست ملا حکایت آورد و خبر او را روز نصفه بار دخل نیست عیال
لقمه هم در آب اینجا و هم بول افتد مضحکه زن آن که شد ملا روزی کیر در دکان رود پول در جیب حلال
در طرف بیامد بقال گفت دیگر طرف دارای کرم است این ز م کاسه برای یک و در جیب است اما رز بقال چیزی مرده دارا
رکیت و او آورده بار زن گفت است جای است گفت و در آن روز هم دارد علاج که دارم رشت و از حرص نام
مضحکه شبی ملا زنی در خواب بود از گریه ورزد بست برای گفت صاحبان آن بود بگذار گفت نگم گوشه
اینجا برت بردار و کوزه بگذار گفت نه اینها مرا نیست به چیز ازو اینجا خوب است و رفت و رزد دو حلیم و زنی که
گرد گرده بود آن گفته از جنب با دو دیرتر حیا بود و زد را حس از کجا گفت و عقب فریاد شرم جای از جای خوده ملازم کیت
ملا خود را کوزه نقیه و زد بیاده را و قصه و به کوه ار رسید است بالا آمد دیر را طاقچه برجا هم کله شد در جست خود را در آن گنج بر

وزن را گم می کنند کار دیگر بود بلکه باکی ورزد زن آن راه از دوگس باید در پای ملا بیاده در چه بوده اش
کس هر روز ملا را از دست خانه ای بیا برد بنگر خود که تا زنجیر ان بردم مضحکه ملا شب ان را با ارض عظیم الاولاد ملا که ماه گرد بود
در پیش تعریف برای عجب خوش نفس است زن در کنار بود به آن کار دیگر زبان را دیگر کرد و نکوه برد حلیم که زن نیزد بالا بی
متوجه آنها و زنان بیان ملا را از ملا نیابی جای گرفته و زن کار زن گفت و تعریف ملا را از ملا نیست چگونه خوب است
ملا اسرار زیر با ملا برای آورد در کشته ملا با این رئیس دلشم و روغن می گویم مضحکه زن ملا را از دو قدر حیم بکر د
رفت و بکل جای کار کش درآورد و بحرمت خواست به ملا زد حلیم را فرا موش کند باری حاجی بکورزد دیگر بر ش
اینطرف آن طرف کسی که گفت هم بود پس شد مثل حلیم است ای که گفت ملا دیدم گفته هم بیاید گفت حلیم را در که هم بود دم مضحکه
زنند سوی خود را از ده فرار بعد از طرف که شد چیزه باور دوی و حاجب کار دوی گفت این تمیت برم یک نیکو
کم و کمی ندیم که آن که ره بخرید این قدر حسب شد و داور از ز و در آن ملا رسید به گوشه اوه زبا دکنه این ملا که بارسید
سیب و جنازه دهن بعد بر کله زنده گرمی خرفر زیاد با تمیز را ببخوانم احمق که آن را که حق دیدن را که کمیت در رفت کار رسید
برانشه را عروس ملا برده فرده و می کوید و زحمتی که چو بکاری کار ... لیفی و پاد و این داده رحم چنین است داده ز نقیض بیاده از آن
رقص کار می رفت کار الصاد در رسید در بکش هیبت شده چه از حکایات خبر دار آن که از دادم در رشت قدر حیه از ان روی
رو ده تا گرفته این را الصبر ملا که آن کار این کرد گفت بار که تو راکه در آن تری و حکایات ملا را بعد از گرد و فر کم
راه رد بجاره و چنین می رفت تا رسید که ربات ما در کار کار از اینجا دزد میوه برده بود و در آنجا با دزد گیش
دزد نه کار دیدند که در حالت دزد رسید صحن شد و گفته او خانه خواب جستجو را برد و برد برد در قدم شدیم
با زاهد کار ملا است و چه کار کنند و این نام شد دیده و مرد خانه این دیگر کرد و بردند در آن شش درم گم
تو اکه آدم در این حلاوه بجای خلاف و چرا راست است که به رفت و در زده که گم و هیچ را در
خواب کنید و خرات نمیزم و باهم هم بگویم حلاوه در حالت یک جانه برده و رحمان حق و وعده او که پر

تا چاشت مضحکه مردی زیرک یکی را دید خرش صورت نقش افزاینده بکوه حکیم برد دکان در ورق شعر نقش ال... ورق
رطوبت دماغ حلال شده و بازآمده مادر محبس بالا طبیب کو و قرص و کباب بود گفت طبیب مرا برد در کوه و طبیب او مادر گفت تو سر
کیر نخسته و دماغ و دیدار مرد در حق نیز برکف بود او مردم حکیم می‌شد تر نیکو بود روز بالای کوه نظر کرد دیده
ابر و آب برف کرده است و باران شده مرد گفت خواب بودی حکیم باز نباشد نیک است مضحکه زنی بود در آن
وقت شهر را امید بیمار بود بالای کوه رفت در گفت ای مردم خوب نگو میخواهم بقرار رجا کو و می دزد او جوانی طبع شد
مرکب شود صبر نجات تا بی کهنه گفت مردم گوشت میخواهم تو هر کس با حالت بالای کوه چه کنم و اشکال را کرد
گفت اینها را هم شیر کور دل است مضحکه زنی در برابر زن و دختر را دید که و گفت این موضع را الذینه زن حامل تر
شوهر گفته شد و طفل را چه انشی کرد گفت نه چه خبر بود زن و روی دختر کمر گیرد باز مضحکه رو بایی دید دراز کرد
رو شبه ظاهر است که گرگی را دید که و حکایت گفت گرگ را عقل از سر در رفت با بهانه شود با روباه آمده و گرسنه
گرگ گفت بو بری چرا تو نخورده و نمیخوری ره باو گفت نی روزه ام گرگ دفعه آن و حقیقت دختر که در او افتاده و دنبه زد
شد که از انکار رو باه نیز خورد الله گرگ گفت چرا میخوری گرگ تو روزه بود گفت ماه را دیدم گرگ گفت لی
عید هم وقت است رو باه گفت عید وقت آن صاحب شد مضحکه شخصی دست پسر خود را دیده پرسید
دیر که بود ای زن فرزند دیده قسم خورده نه گفت زن دروغ زده قسم خورده با آنکه نه تو را دید ایمان ...
برای گفت ما دادی داد و برای آن که هیچ نه ده با صاحب خانه نفسی بر زد کیسه را طلب شد
مضحکه مکی یکی از مصلحان بالای دیده در و خانه گله ها را طلوع کرده زد در است را هم که رشیق و بله با زن بود با کرد و چه نماز
آنها را بشکست دیر شده زیرک را هم وصل رسید و چه را الله و که مردی محصل را به آمد و آن گفت از تن خانه بود که دم ایشان را

صادق

و از زیر او را تو مردی با آنکه تا یک هفته برگرد زیر جهه که مضحکه یک علام خود برای طلب ترکانه بود در وقت بازآمد کا
تا دیب دارد و ریش که و گفت ای رب کیست که حجت بالا که در رفته باید زن یاد عرض کار رود کار دیده و دید
الف تا قبر زر چه روز از آدم دروغ رسیدی که آن را به حکیم قرار رفت مغز و رقاص دعا را حکیم آن را جبر کرد و علم
و تا بوته و در دار روی آن رفت و آورد گفت حاجت کیست و دادرس کردم گفت خود کفش هر وقت او که در بر دین چه
کار رود در آن جمعی تمام کن و دادگر دیدم و طبیب را جبر کرده بعد رقاص برای تنور کرد و سر کردم و بحال و علم و عمر دادگر را
در اکو مردی بر دار زن و دیر مضطر گو حال تو دم انام و دلال مضحکه شخصی بر بود و رنش و جواب معیوب بود شهادت
و با دم خود سر دو هر که دزد گفت ای مرد درد این هر گریه که از رفیق برای دزد گفت تو گفت
انام برده است هر کس بعد با شهود را مرد بر گشت و نه رفت آنکه دزد گفت ادا کردم دو را که وقت که بر سر دل
و قرار رکوب رفیق و برای آنکه دزد گفت ما هم بار دزد روز را که انعام رفت که جای زر او بخوار رفت نزد دبات
عمر کار کردی دزد گفت تعلیم دادن کن تو گفت چو شاه قیچی زهر را بقیع که بکند را بقیع و یکشنبه و تا حال
ده خورشاه تیغ تنه و در زر دلکم ای بار زر دل رفت مضحکه کاوی که تو کردی بکار فرو رفت از دوش گرفت آنکه
گفت باد کردی بردی پنهان باز دیگر گفت زور زده کاو در کل حلال شد با دیگر نشد و دیا گفت کاو برون
آنکه گفت هر دو بلال بس زهر چه طور بیرون آمد مضحکه یکی عروس کو و در جای حمام زنان دراز زن را دیدش
رفت گفت قرار است هم حرکت مکن در دماغ بگیرم بیرون آمد مضحکه دزدی به خانه کسی رفته بود دیگ الاکس در دیگ
همسایه دیگ کو زه او هر سه بوی عف سر کرد دزد گفت صاحب خانه را انگشت موم که دیده زن را در گوشه الی
میخورم مدام است حرکت دیگ همه به هم می‌خم که الا از طعام داد و در وقت کی صاحب آن کی است جور دیگ
کوزه که تر آید ظاهر است در عجب بعیب کوی خود در چرا میزاری تو هم مضحکه زنی عزب است در دم بحوایش
بغیر یار باقی در ده و حال حیثیت نشد که سبب بود بر سر هم خلاصه حالت است برای آن کو هم ... زده اوغ

نا آموزوده است مضحکه منت است و طلبه بوق [illegible] از ایشان است و [illegible] بود که
از هر نوع [illegible] داشت [illegible] قرار [illegible] بیچاره [illegible] تجارت [illegible]
[illegible] روزگار [illegible] عرب [illegible] عازم [illegible]
[illegible] بوق [illegible] بود [illegible] ولایت [illegible]
[illegible] هزار بوق [illegible] ده [illegible] بود [illegible] بوق
مردم [illegible] دیگر [illegible] دیوانه هر روز [illegible] بوق [illegible]
[illegible] فلانی بوق زد مضحکه [illegible] خود [illegible]
مردم [illegible] گفت [illegible] فلانی
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مضحکه [illegible] قرآن [illegible]
[illegible] قرآن [illegible]
[illegible]
[illegible] قرآن [illegible]
[illegible]
مضحکه [illegible]
حضرت [illegible]
[illegible]

[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
مضحکه [illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible] حضرات [illegible]
[illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible]
مضحکه قال [illegible] فلا مضحکه

مرد محققی بود مشهور [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **مضحکه** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

یا کار برای

یا کار برای [illegible]

[illegible] **مضحکه** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مضحکه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **مضحکه**

[illegible]

[illegible] **مضحکه** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کمترین دیگر اگر [illegible] زر و [illegible] خورد [illegible] گفت [illegible] بهای [illegible]
[illegible] روز [illegible] بام [illegible] رفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کار [illegible] است [illegible] گفت [illegible] مضحکه
روزی [illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
مضحکه روزی در [illegible] اصفهان [illegible] زیرکی [illegible] زیرکی [illegible] امتحان زیرکی [illegible]
[illegible] زیرک [illegible] گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]

زیرک

زیرک را [illegible] زیرک [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] زیرک [illegible]
[illegible] گفت [illegible] زیرک [illegible]
[illegible] مضحکه [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مرا فرستاده [illegible] در گوشه [illegible] است [illegible]
[illegible] حکیم [illegible] آورده در حیرت و تعجب شده [illegible] حکایت [illegible]
در [illegible] **مضحکه** [illegible]
برد وقت خواب در خانه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **مضحکه** روزی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **مضحکه** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مردم [illegible]

مضحکه

مضحکه [illegible] نگاه [illegible] حکایت [illegible]
[illegible] **مضحکه**
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
مضحکه یک [illegible]
[illegible] همه مردم [illegible]
مضحکه [illegible] زن [illegible] زن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
مضحکه روزی [illegible]
[illegible]

مخلف زائیده اند بازنخوات کو گفت هر راست اینها همه باعث دو رنگ زائیده و اند کور
عرض کرد که دادات نشوم وقتی که در چشم داد و به بابا گاو را شده و گفت این هم اگر آنکه دیگر آمد دیگر
نزدیک بود که چنین شد و آدمی سپرده بودم که ورزش ترجیه باشد و نه او آنها خوب باشد بنظور شده با
نزدیک شد منقوش کو تقصیر مرت مضحکه وقتی تاجری کاکا یا بخیر معروف مشتری حالا از زر بیه
جاب نمیدانم گفت و این کاکایاه چهار نفر را جواب میدهد چنین رسیده و با شهرت مشتری گشت در بر د
زرقد در صحرا چهار نفر قرار گذاشته های ایرا ابرده و آن علم را دوست بسته همه یک یک ایرادی گرفته
تا میر را مجلس در آورد که کاکا شده که حلق نمود به بازویش می گسلد و همه ایرادی وردوان را انسخه وهاب را الاس آورد
و جاب این هم این را الاس می آورد و الحاصل آن را آن آوردند و حکایت میکند و این جواب چهار نفر را
سیه هر در صورت تیکه چهار نفر ایرا لکانیه را الاس گرفت را ابره می چهار نفر را از نگاه باد درم جاء ایرا
لکانیه تا این تعبرت آید و جواب چهار نفر بر هر رشادت و نیز همه در اینجا است و چهار نفر گاو که بکار میخورد
مضحکه وقتی یکی از عجم و عرب با بازنده از عرب آشنا شده بنای مقاربت گذاشته و از در معامله گرفت وقدرس
شد و ملاحظه آورده دید در نکته پرش آید از عقب با خود میزد و گفت فهم یا ابن الکلب دین ترویج است مرد
گفت بیچاره لا اله الا الله ترویج ملکانا و لن اشرح زن گفت است و لکن مرد است
کدام با هر بر میریدم ترسیده قرار آرام گرفت و سالک شد و نشکند گفت پس چرا میبردی گفت آخر تو هر مسلم زنی
مضحکه گفت لا حاجة بالله بر کیه الطرق امر شمرد و عمل آنها لاقه زنی گفت لعمری لا تقم ابدا
روزی تا جر شده زنی جاییکه رفت یکا کاکایاه خود سپرده اگر شری چیزی برده از دین شده بود بش
کاکاکو

کاکاکو لامن از بهر قرار لعنتیم گفت بخرار کاکایاه خود بجود جواب کو گفت خوب من از روز بجهاز
دو من دو زیاد و چهار من بر آل و هشت بر منزل و شانزده بیست دینار شود و کو قلعه را رکار
مرده ای بود جهان کو و عجب معاملات قیمه شده از قرار ملاحظه ای کاکا آمد و گفت کاکاجانی
از آنها شده بعد شانزده من بن بره کاکاکیشه دیدار مشتری رسیده و قیمت چه شده گفت بیست دینار مرد
مشتری انگشتری مفضض کم بیاری در انگشتر دست آن در آورده دید کاکا گفت این انگشتر الماس را
نگه دارد تا بار دیگر بیایم و پولش را با در رفت و رفت کاکا آمده دیده و خیلی از شده ورد دست
و تحلیل کرد بار دیگر آمد گفت بر بیا و بچه وزن چهار آورده ملاحظه کم بود من دو راه و چهار تنگ
بر آل بیست دینار در چه بود و عوضش بیاید انگشتر را ملاحظه کرد گفت این الماس است دیگر وقتی بیست دینار را
بیا و رو دل کاری بیچاره دیده معامله از انگشتر و انگشتر فرق بهم انداخته بر بیاری نمی ارزد کاکا گفت نه شده
قوت کرد از تقاضا بود برداشته زد بسر کاکا و سرکاکا شکسته و خون ریخته رو بیاه با حول دارد الوده
و صورت الوان در رنگ برنگ کرد و خنده اش گرفت کاکا گفت ابله می خندی نفع را
مضحکه ملاحظه کن باز باید منفعت سر مرا ای تکی خنده ات میگیرد
آورده که در حجره و گله از جو میکشد کیف پر مرده از جو بکار زد و به با الله آمده و گرفتش تا بانی شد
بنزد آن را دید و خنده میکرد گفت ریش چرا میخندی گفت کوفت به الله با ای خنده کو گفته گفت
خوب یکه فوقه کرد آن به الله می خندی پس تو که همه کوفت به او انگار را با مرضه کنیم بعض نفقه
طبعیت رعایت رفاقت باو دارد مضحکه ظرافی با در خود گفت ما نه گره میخوری یا میدیری کرد داری
باورش گفت چرا من اگر تو باورت ندارم که خوردن ماده و پس از اقرار معلوم میباشد دارد

[illegible] عمر [illegible]

نقلست [illegible] کلیات [illegible] شعر [illegible]
[illegible] از دیوان [illegible] همه [illegible]
[illegible] عالم [illegible]
[illegible] در [illegible] سبز در [illegible] هر روز [illegible]
[illegible] در [illegible] سبز در [illegible] هر روز [illegible]

برگ [illegible] هر که [illegible] برست
[illegible] دهن چون [illegible]
[illegible]
تو [illegible] دانه [illegible]
[illegible] از دل است
[illegible] با [illegible] است
[illegible]
[illegible] هرگز [illegible]
رنگ [illegible] است
[illegible] بود [illegible]
تو [illegible] خیال در [illegible]
[illegible] هوشیار
پس [illegible] کار
[illegible] بهاران
[illegible] باشم
[illegible] باشم
حیف [illegible] باشم
[illegible] باشم
از [illegible] شدم
[illegible] مجبوب [illegible]
[illegible] زلف [illegible]
[illegible] عنبر عنبر
شب فراق [illegible] است
[illegible] عشق [illegible] است

[illegible]

[illegible] نتیجه
[illegible]

یک [illegible] از [illegible] بردن
تازه بهار [illegible] زرد شد
ای [illegible] گل [illegible]
[illegible] حسن [illegible]
هر [illegible]
بنشینم [illegible] گیرم
چشم تو [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible]
دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نبود
[illegible]

دیدار [illegible] است
دیگ [illegible] شد
[illegible] دار
[illegible]
[illegible] بیش
[illegible] گیر
[illegible] است
[illegible] خویش
[illegible]
[illegible]
[illegible] گوزد
[illegible] گوزد
[illegible] بود
[illegible] تا شیر بود
[illegible] جعفر [illegible]

[illegible] جعفر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

عزم دیدار تو دارم جان بلب آمده است · باز گردد یا برآید چیست فرمان شما
شوخ چشم پیک غمها باز زده برد · عرض حالش کار برد بار و بنو حرف زده بود
بره نوشته دین دست نی را حلّی منه · چه گویم ترسا ای رقیب ستم
اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مارا · سمرقند و بخارا را
اگر آن کس شیرازی قصد آرد دل مارا · بخال هندوش بخشم سمرقند و بخارا را
خجل آن کس که رفت و کار نساخت · کس رحلت زد و بار نساخت
از دیر زاده حلّی [illegible] · از شهر حسن [illegible] · رفتیم ارد [illegible] · رفتیم از [illegible] · اگر مزاح [illegible] · [illegible] زدند اولاد [illegible]
همین چه را امر ابهرا [illegible] حام الدوله [illegible] میرزا آقا [illegible]
کربلای رضا [illegible] همواره [illegible] را [illegible] میخوانند

هیدا

٨

عبارات و کلمات [illegible] مشهور و معروف [illegible]

کان شیئی [illegible] المآء ولا ارضی · کان خوب [illegible] · کل نفس ذائقة الموت · کان شیئی [illegible] · کان [illegible]
ولا امرنا الّا واحدة کلمح بالبصر · [illegible] · نصف نصف آخر [illegible] · [illegible] معراج [illegible]
[illegible] · خواهش [illegible] · [illegible] امتحان · اتمام [illegible] · [illegible] · وکلبهم باسط ذراعیه بالوصید
[illegible] فیه الاشارة · [illegible] · الحکم [illegible] · این یکون [illegible] ذالک [illegible]
[illegible] تیر [illegible] خود [illegible] · [illegible] السیم · [illegible]
[illegible] خوانده [illegible] · الخبر [illegible] · قرة [illegible]
[illegible] · [illegible] · اکثر [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible] ذالک [illegible] · [illegible] · قصة [illegible] · [illegible]
[illegible] · خمیس [illegible] · [illegible] · [illegible]
[illegible] · فلانه [illegible] · قال [illegible] · [illegible] قبل الوقت · [illegible]
[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible] میرزا [illegible]
الناس دین ملوکهم · [illegible] · [illegible] · معراج [illegible] کوکب [illegible]
[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible] السلام علیکم [illegible] · آب [illegible]
[illegible] · [illegible] · [illegible] · روضهٔ خوانی
جمعیت [illegible] · فلانه [illegible] · قریب [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible] · کاهی [illegible] · ما هو خوب
[illegible] · شهر [illegible] · [illegible] · [illegible] · کمال [illegible]
[illegible] · العلم [illegible] · [illegible] · فلانه [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible] · [illegible]
فلک و جهان [illegible] فلک و جهان · معبر [illegible] · [illegible]
[illegible]

معجزات چهارده معصوم علیهم السلام

معجزات پیغمبر ص ۱۳۱	معجزات حضرت امیر ع ۱۰۲	معجزات حضرت فاطمه ۱۴	معجزات امام حسن ع ۱۶	معجزات امام حسین ع ۵۰
معجزات امام زین العابدین ع ۳۰	معجزات امام محمد باقر ۲۹	معجزات امام جعفر صادق ۵۵	معجزات امام موسی کاظم ۲۹	معجزات امام رضا ع ۴۶
معجزات امام محمد تقی ع ۲۸	معجزات امام علی نقی ۴۵	معجزات امام حسن عسکری ۳۵	معجزات حضرت صاحب الامر ع ۳۵	[illegible] علیه الرحمه

در عهد حضرت آدم علیه السلام الی نوح ع ۱۲۰۰	در عهد نوح ع الی ابراهیم علیه السلام ۱۱۳۰	در عهد حضرت ابراهیم ع الی ایام موسی ع ۵۶۵
در عهد موسی ع تا ایام حضرت داود ۵۶۰	در عهد داود ع الی ایام عیسی علیه السلام ۱۳۰۵	در عهد عیسی ع تا ایام حضرت محمد ص ۳۰۰

در عهد [illegible] ... [illegible] سلطان ناصر الدین شاه ... ۶۳۳۵

سن بعض انبیاء مشهوره گوستریل

آدم علیه السلام ۳۳۵	حوا ۹۳۱	شیث ۱۱۲	نوح ادریس ع ۳۶۵	نوح علیه السلام ۱۳۵۵	هود ع ۸۰۷	صالح ۵۷
ابراهیم ۱۷۵	اسحاق ۱۲۵	اسمعیل ۱۸۰	یعقوب ۱۴۶	یوسف ۱۲۵	موسی ع ۱۲۰	هارون ۱۲۳
سلیمان ع ۵۳	داود ۱۴۰	زکریا ۹۹	عیسی علیه السلام ۳۳	حضرت محمد ص ۶۳		

سوره قرآن مجید ۱۱۴	آیه کلام شریف ۶۶۶۶	عدد کلمات قرآن ۷۰۳۸۹	حروف قرآن ۳۲۱۵۸۰	[illegible] ۲۰۰
[illegible] ۱۰۰	[illegible] ۱۱۹۰	[illegible]	[illegible] ۱۰۶۰	[illegible] ۷۰۰

[illegible] ... مطبع [illegible] ۲۷۰۰

دلمه [illegible] ... [illegible]

کوا کراس دریا قورە دی برا دایک خوک بابا
قبا برهنی شوار جوراب برادر مادر خواهر عمو
سرین زیرس بوتا گلک رونی آمین دارا رودن
مکا انگور همه دانه خربزه روغن [illegible] ریش
سبد چادر جشم قاپاک کان کُن [illegible] جلو
سبک [illegible] برنج کاول [illegible] [illegible]
بایک برانم کوه قوز قیدم دیک قوش دم دم [illegible]
بیتال [illegible] کوش کس کولی دخر حایه [illegible] جارتربه
چلک همگول بوس [illegible] الکا ب
رحت عسل نمک تخم مرغ بارز

[illegible]

کاظم مجتهد زاده
Казымъ Муштеид-заде
(Тавризъ)

کاظم مجتهد زاده
Казымъ Муштеид-заде
(Тавризъ)

معجزات

سواد رقعه ... چهار رکعات ...

از مرحوم میرزا ... که به آقا رزاق بیگ دنبلی ... نوشته ...

امروز جواهر موجودات . و نفوس مخلوقات . در جهان . و ذرات مجامع کمال و رتبه . و فرزانه عوالم اکوان و ارض
سراسر سپهر ... . با تسبیح و تهلیل ... . توجه عقول و دانش . و صنایع ابداع و تکوین . عرصه زمین را بفروغ وجود
سلاطین . قهرمان الماء و الطین . آرایش و زینت عالم است . مختبر رحمت . و مظهر رأفت . ابواب جنس و راحت
دو دریای سرور و بهجت . بر چهره کل جهانیان گشاده . جهان جان است . در زمین ایران . شاهنشاه اعظم . مالک
رقاب امم . خسرو ترک و عجم . خاقان ... . برکت ... خسرویت ... . اقبال ... خلق
عرش جلال است . کرسی اقبال . آفتاب جمال . ماهتاب کمال . مهر بی زوال . پایه عظمت . سایه حشمت .
پایه شوکت . زینت دولت . رزم را نصرت . بزم را راحت . دولت را شکوه و رحمت . ... آرام
و سکونت . طبع را رحمت . ... را ... . را ... . را ادب . ملک را
... . زمین را ... . انجم را ... . مردم را ... . را آیینه ... .
... . که کار ... . را ... .
جهان جهان ... ...
... . عالم ... ...
... ... الملک ... القیام . سبحان الله ... ...
... ... الحضرت است . و ... ...
... ...
... ...
... ...
... است . ... را
... . است . ... الدهار .

چون شهزاده جهان . و خلاق انس و جان . ... روان و ... ... است . و ... ...
... جان . ... جهان . ... کامران
و کامکار ... .
صاحب ... عظیم . و مالک ... ... از اخلاق ... ...
... ... اکرم . خاقان ... ...
... ...
روز روز ... ... است . ... ایوان ... ...
... ... است . ... در ... ...
... ...
شهزاده ... ... در ... ... شهزاده
آزاده . ... تازه ... ...
شهزاده ... ...
در ... ... دولت ... .
این ... عبدالرزاق . ... در ... ...
دولت . ...
با ... ... دولت ... ...
... ... دولت ... ...
... ... دولت ... ...
... ...
... .

سایه‌گستر احیای نفوس. و نظام بخش ارکان سپهر گردون. هویدا و پدیدار و ناپدید و دانسته. به پادشاه جهان و فاتح اقالیم کیهان
فروغ عقد مجد و همه روح مطهر. فیروز بخش نقش گیتی. جهان قدر. رب والا. یمین سایه اقدس. و لوای نخل جعفری پروردگار
سلطان محمد شاه قاجار. ادام الله ظلال اقباله. و لازال افضاله. بر مفارق الانام. الی یوم القیام. بشارت ارادت حضرت
عباس میرزا که در سریر کامکاری ابهت اساس که یارای همت و احاطه الوکس بار آنها. نیابت سلطنت و بیدار در پهن جهان
بیان جهانداران معز و مکرم فرمود. و بعد از پادشاه گیتی آرا خسرو جهانگیر سلطان مغفور پرور محمد شاه قاجار که نقش رایت
در ولایت جهانبخشی و هر پیشرو نمود و نما. بال ظلال بنده رحمت بود. و در مدت سلطنت اعظم ملک اوفر پایدار و
محروسه. چون جسم را حرارت عزیز روان. و جان را عزیز دانایی. و دل را نور ایمان. و بدن را جان. و چشم را روشنایی دیده
بینا است. بر اورنگ نشیمن اقبالش بر گزید. و موکب انجم لشکرش را او را بر ثریا برد. رخصت توقف داد. و ولایت تبریز را
در ایشان بازگشاد. طاغیان و یاغیان ایشان را به دم تیغ گذرانیده. ولقد فرعون را بی ادب فرموده و با زر ابهام. نه پا بر افلاک و نه رعیت را
نهایی. و نه کار را قوامی. و نه غرامان رکاب را مقامی. و نه قبضه دهکار و درهم. نه طالع مملکت را دستی. و نه ارباب و اولاد را مدار
و کار. گذراند. و در میان پیکار. و بنظام کار روزگار در شمار آید. نظم امور رعیت و سپاهی از هم ریخته. و شیرازه کتاب ملک و قلت
از هم گسیخته. پنجگاه هر عجب بی نام هر شان. در تاراج ایل و زر دستان. آتش بیداد از هر سو افروخته بود. و بنیاد امور ملک
خراب خانه ها سوخته. حضرت نایب السلطنه. در حسن صورت و معنی آیت رحمت ایزدی. و مکانت در صورت
احسن التقویم. برابر. و ولادت او با ایمان و کمال ایمان و دانش با ذات پاک. ملک زاده ایست که کتاب عشرت. صاحب الهامات نیک
فطرت و فرشته سیما. نور چشم سلطنت. و دیده بادیه جهان بانور. رام حضور و شیوه ظلم و جور. و لازم است عمر را به آن
تا اکنون فرصتی نیافت و زین و بیخ افزونی است. جمعی مصلحت بوده. با وجود قدرت باری ایشان به عرض ارباب مدارا و بخشیدن ذکر قهر و
دیدن صله ارم کو داراد. رحمتش بر خضیت جمله خلق الله. و قصور رحمت بر کمال جان ما از نظر باز دارد. غیرت دینش سلیمان وار
بیخ ازار هر ظالم و گرفته. و در بحر جلادت و نزول نواب از دو فوز تو آن حصار. جمعی و جرگی بیافته. و عشق در عطار بر
نهاده دار. و دلش در رحمت بحر زخار. انگارات در عزوات شفقتی نفیس و تقوی با توبه و ثوب غنی اسال. و غیرت جلادت سکندر رایات

سنه

سنه. الحمد دولت بغرق فزوالی ساپرش برقرار. و ایوان کوکب نیز فروش رنگ بگلش. بیشتر سالش جمیل و متلاشی
شکر اثر و رکاب زر اعانت دیانت مردم زر دل پیوسته. آدمی را در هر ناموری خویش که می‌خورد. و با پروانه از بال‌های
آتشین سپس بر ریخته. در هم نخل احتیاط مکرر از اشک و از آب سیه بیاب بگذرد. و از جام زرنیاری در کف نیارد. و زنان را ره
ناله از سر گریبان کشیده. و از خوف سیاست در گوشه بیخوابی نوشیده. جز نیستی در هوا ابرار و همراه ازاد ولایت مقام داشته.
زنان ماه و گاه و خوار اگر که در خود را ضعف پایدار و در ادای لازم بوده. و گاو و چون بلایی زیر پا و مال اردو باز رنجش. در میان اره
می کنید. کسی را یارای آن نه که گذر راه از آن. و آنچه مردم پوشیده. یا که قیمت پرسش برای نگه داشته. تا عجز و رنج ناتوانی دارات و کار خود را
که منزل خود بود. و جفا طلایت و چو پایه خجسته رعونت. و از تماشای ستم طول. بیکار در دولتی بیکار. به طبع دیوانه دینار
زیاد و ضیاع روز کرده. با سکه به کمال زیانی. در جنبه ولایت آذربایجان. بایه در میان برد. در مرتبه سال بیک
اتابک ذهنی و تمامی. و خوان گنجور پیروز جشن. و گر چه به مقامات جنگ روزی بیت بالاتر فراوان پدر بانی
و چه در ستان. با زر کتاب دولت از عالم نهاده. و در روز بازی که در هوا مار رو شمشیر جنگ و نیزه بوده. لعنت و نفرین
و عزت خسروی و بالکنه تمام. با پایه کمال کاهی در آرام. و گاهی در گنجه و سپردن. در میان انوار ریاض ملاحظه فضل الله
خاقان ثانی انتظام عوام بصحرای کرم مرغان. و هر نوع ساکنت برال است منعطف مرحمت. و بالاجمله محل قرار بر دیگان حرم را
از عراق و دیار ابکه. با ذره‌بکمال سعی فرمود. بیان کیفیت سلسله جلیله قاجار و ذکر اوضاع و اطوار ان زمره نامدار
بخوبی و از تیغ سپر و چهار گشاده بگردد. و از زمان دراز قپچاق خان مغل سلف اسیره ای است. و هلاکو خان حلال و قاجار را از جمله
از جمله ایست و آلوس بلاد ترکستان ز همت ایشان روزگار بجز بی گذر انند. در بدایت حال ایشان این برادر ارجمند
بزرگ و عقلا دور رسم ترک و ماتم نام آور برادر بزرگ ایل که مرسوم قاجار در ان ایام و هر طایفه جمهور طایفه قاجار رفتند
اغام چنانکه از ترک سلاجقه را باسم سلجوق بیک سلاجقه و اغوز خان را اغوز خانی و چنگیز خان و جغتای را جغتای خان و چنگیز
و دیگر خان را اسکه ها و ملک را باسم اوشیر خان و سر چهارم اغوز خان است. میخوانند و در زمانی که اغوز خان از ترکستان عزم
تسخیر ایران نموده این طایفه در موکب او کنگان دیره گذارند تا اینکه برود و در هر محل ایشان را یسلاق و قشلاق بود تا
مملکت ایران در دیار بکر و اخلاط و معینی گذرانیده. بود و زر حبیب اغوز خان ترکستان طایفه بنی بلاق ما در ان جهت داشته

برطرف شان شد و سلسلهٔ نسب و دودمان بزرگ و شهامت و دلاوری قزلباش و به امارت و استقلال استوار
در زمان سلطان حسن بیگ ترکمان از دیار بکر با فوج باکمال آمده و در اتفاقات اولاد او سلطان یعقوب و الوند میرزا در الکای آن بلاد
آذربایجان و عراق و فارس از ترکمان و امرای ایشان حکمرانان که از بدو نوبت سلطنت شاه اسمعیل صفوی رسید امرای بزرگ او
اکثر از طایفهٔ قاجار بود چون شاه اسمعیل در گذشت شاه طهماسب صفوی بر تخت سلطنت متمکن گشت بدستور سابق مراسم شهامت
و امارت این طایفه چنانکه رسم بود در ممالک ایران به هر طرف از اعیان ایل امیر معظم و در هر شهر و ولایت دارای و اورنگ
چون نوبت سلطنت به شاه عباس صفوی رسید از کثرت استقلال ایل اندیشه نمود که حقیقت ایل را متفرق و متزلزل سازد و به بهانه
اینکه آن طایفه شهامت و دلاوری معروفند و به ولایت دوری و بلاد دست معروف جمعی را بسرحد همان که پاینده و در برابر اوزبکیه
بازدارد جمعی را گنجه و دربند و ایروان فرستاد جمعی را در بلاد روم چون مامور فرمود و جمعی را در استرآباد متوطن که در مقابل ترکمانان
و حفظ ثغور باشند نامزد فرمود و در اواخر عهد سلسلهٔ صفویه که محمود افغان از قندهار خروج کرده در اصفهان تاج سلطنت ایل صفویه را منتزع کرده و حرم
برشاه و دیگر وارثان سرحد محمد خان ... از ایل قاجار ... در بلاد استرآباد به خانه ... اطاعت ... کرده ... وارد استرآباد
بعزم قتال و دفع محمود به کمال جمعیت و بیاره تا فوت ... دلیرانه نمود و امراء دولت صفوی را به شکست ... چنین
نوشته و دلیران ... طایفه حکمران ... بسته ... و محمد خان ... در ... ایل ... به امداد دولت استقلال ...
کشت و هرگاه در اراده این طایفه ... [illegible] ... و به ... دولت صفوی ...
و برنجش ... [illegible] ... در کار ایل ... محمد خان ... و دیگران از اصفهان
بسترآباد برگشت و ... محمود افغان اصفهان را ... [illegible] ... سلطان ...
پس از تسخیر اصفهان امرای ... [illegible] ... از اصفهان برون ...
جمله توانه کوچ از اصفهان برون ... محمد خان ... [illegible] ... و رقیب کار ملک و اورنگ ...
و در مقابل این حادثات نادر شاه ... [illegible] ... و دولت ... اقبال ... دولت شاه
طهماسب بود چون نواب محمد خان را ... [illegible] ... رعایت ... الحال ... جمعی از امرای
تو ... در ... هزار ... نواب محمد خان را ... [illegible] ... نظر داشت ...

امرا

امرا که ... [illegible] ... قرار ... و ... افغانان ...
... و ... روسیه ... [illegible] ...
خواهش ... نواب ... حسن خان ... محمد خان ...
برده ... در میان ترکمان ... نادر شاه ... و چون نادر شاه ... هزار ...
تسخیر ... [illegible] ... در میان ترکمانان ...
راجع ... ایل ... [illegible] ... و عراق ... آذربایجان ...
... [illegible] ... نادر شاه ...
دلیرانه ... [illegible] ... گیلان ...
... [illegible] ...
طاهر ... [illegible] ...
شش هزار ... [illegible] ...
سرور ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...

در ایام رضا بهجت حفظ ولایتهای ارض و سما در آغوش عنصر محمد شاه ترک دارا دارات که مرآت [illegible]
هجده هزار [illegible] هزار و صد [illegible] جهان را از زر تو و جهت [illegible] نمود و در آن فرجه داده دولت
[illegible] قرارت [illegible] بر بازوی مبارکش [illegible] عوام [illegible] عالم [illegible]
با کمال [illegible] دل [illegible] و خوانند و کار [illegible] کارها [illegible] فرق [illegible]
[illegible] در هم و دینار [illegible] ماه [illegible] آن [illegible] تازه [illegible]
[illegible] طلب [illegible] و [illegible] نواب [illegible] خبر [illegible] از
[illegible] **سال وفات خاقان مغفور محمد شاه بعد از فوت کریمخان زند بر حسب اجمال از قرار سیاق**
این کتاب تا زمان انجامش [illegible] کریمخان زند در روز پنجشنبه سیزدهم شهر صفر ۱۱۹۳ هزار و صد و نود و سه هجری [illegible] از [illegible]
[illegible] در گذشت خاقان مغفور محمد شاه [illegible] از [illegible] علیمرادخان [illegible]
[illegible] و [illegible] قدوم [illegible]
[illegible] عزم [illegible] خاقان مغفور [illegible] کریمخان زند با برادران [illegible] جعفرقلیخان [illegible]
و بعضی از خوانین [illegible] در [illegible] از شیراز [illegible] را [illegible] علیخان [illegible]
در طهران [illegible] در [illegible] اصفهان [illegible]
و برادران دیگر [illegible] مصطفی قلیخان و مرتضی قلیخان در استرآباد [illegible] فوت کریمخان [illegible]
[illegible] خاقان مغفور [illegible] و بعضی [illegible] و نفاق [illegible] برادر [illegible]
[illegible] ترتیب داده و جمعی [illegible] خاقان مغفور [illegible] برادر دیگر [illegible] رضاقلیخان [illegible]
آنحضرت [illegible] خاقان مغفور جعفرقلیخان را [illegible] مرتضی قلیخان [illegible]
[illegible] و [illegible] کرامت [illegible]
[illegible] از [illegible]

محمدزاده

محمدزاده ره [illegible] مرتضی قلیخان [illegible] هزار و [illegible]
[illegible] رضاقلیخان [illegible] جعفرقلیخان [illegible]
[illegible] خاقان مغفور [illegible] مصطفی قلیخان [illegible] جماعت [illegible]
[illegible] استرآباد [illegible] خاقان مغفور [illegible] طهران [illegible] خاقان مغفور
[illegible] رضاقلیخان [illegible] خاقان مغفور جعفرقلیخان [illegible] رضاقلیخان [illegible]
[illegible] برادر [illegible] خاقان مغفور [illegible]
[illegible] طهران [illegible] جعفرقلیخان را [illegible] مامور [illegible] برادر [illegible]
[illegible] جماعت [illegible] رضاقلیخان [illegible]
بجماعت [illegible] خاقان مغفور [illegible]
[illegible] خاقان مغفور [illegible] طهران مرتضی قلیخان و رضاقلیخان [illegible] جعفرقلیخان
[illegible] برادر [illegible]
در استرآباد [illegible] رضاقلیخان مامور [illegible]
مغفور [illegible] مرتضی قلیخان [illegible] مصطفی قلیخان را [illegible] خاقان مغفور [illegible]
[illegible] جعفرقلیخان [illegible] مصطفی قلیخان [illegible] رضاقلیخان [illegible]
[illegible]
سنه هزار و صد و نود و پنج هجری [illegible] خاقان مغفور را
[illegible] جعفرقلیخان و مرتضی قلیخان [illegible] خوانین قاجار [illegible]
[illegible] رضاقلیخان [illegible] احوال [illegible]
[illegible] عراق [illegible] زند [illegible]
[illegible] شیراز [illegible] زند [illegible] از شیراز

بجز آنکه کرکیف دو در مشهد مقدس وفات یافت القصه بعد از فرار رضا قلیخان خاقان مغفور برادران را بی قرار مراحم مورد
نوازش ساخت تا مرتضی قلیخان که رابطه اتحاد این دو آن قسمی یافت که هیچ وقت ترک خدمت خاقان مغفور با دو خان ... سالک ...
برادران بالکلیه مراتب اتفاق و یگانگی دارند و صدق و صفا ... که هر باشیم و گروه از وجود دشمن خاک را پاک کردیم با زمعنی
اتفاق و یگانگی صورت نپذیرفته مرتضی قلیخان در میان فرنگ به آباد گریخت و دولت و قطع طریق کرد در جعفرقلیخان
قاجار را با مر خاقان مغفور ... امور ... گرا گرفته و خاقان مغفور مرتضی قلیخان را در قلعه ساری ... از جعفرقلیخان
نیز ... برادر ... مرتضی قلیخان بعد از گریز ... و جنگ ... اموال ... از ... آمده
آمده و برادر را ... که خاقان از جرایم او گذشت و استرآباد و ... را با ... که ... از ...
نمود ... امور ... و ساری با مر ولایت ... پرداخت ... از ... و ... طهران و ... امیر ...
الحمد لله سالک طریق ... و ... خان عرب ... و ... از ... قبول جعفرقلیخان و ...
... سیر ... خان ... و ... رسید ... مرتضی قلیخان با جمعی از
قاجار ... خاقان مغفور مرتضی قلیخان را امر ... نمود ... توجه نموده ...
برگشت ... مرتضی قلیخان ... رفته ... از ... و ...
... مرتضی قلیخان را ... روز ... استرآباد ...
... خاقان مغفور ... رفته ... خان ...
... خاقان مغفور ... دیوانه ... و انجام ... و ...
کوران ... را ... و ... و ... جعفرقلیخان ...
سال دیگر ... طهران توجه ...
تعیین نمود خاقان مغفور جعفرقلیخان را ...
احوال از اصفهان ... رفته و ... با ... احوال ...

کهم

کهم ... از ... و ... رفته ... اصفهان ...
و ... تا ... تسخیر ... و استرآباد ... طهران ...
و ... با جمعی ... تسخیر استرآباد ...
حدود ... مرتضی قلیخان و مصطفی قلیخان با خاقان مغفور ...
... محمد ظاهر خان ... استرآباد ... خاقان مغفور ...
... استرآباد ...
عظیم در میان ... عظمت ... محمد ظاهر خان ...
...
...
و در ... سنه ۱۱۹۹ ... استرآباد ...
... طهران ...
... سنه ۱۲۰۱ ...
... اصفهان ...
... جعفرخان ...
خاقان مغفور جعفرقلیخان را ...
... خاقان مغفور ... طهران ... سنه ۱۲۰۲
جعفرقلیخان ... لطفعلیخان ...
... لطفعلیخان ...
... خاقان مغفور ...
... سنه ۱۲۰۳ ...
... لطفعلیخان ... خاقان مغفور ...
... خاقان مغفور ...

در یک شب و چهار روز [illegible] عمارت و تاراج [illegible]
[illegible] مصطفی خان حاکم قلعه [illegible] حاکم [illegible]
[illegible] حکومت [illegible] عالم [illegible]
غرة ذی‌قعده [illegible] هزار [illegible]
[illegible] العراق [illegible]
با سپاه [illegible] حضرت [illegible] خاقان مغفور [illegible]
خاقان مغفور [illegible]
[illegible]

[illegible] درین [illegible] عالم [illegible]
[illegible] خاقان مغفور [illegible]
[illegible]

فرمود و خود با جمعی از لشکریان صادق خان [illegible] که [illegible] چون با دارالسلطنه
ارس [illegible] از [illegible] بود و [illegible] و [illegible]
[illegible] تصرف [illegible] چون [illegible]
در [illegible] صادق [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible]
خونریزی و [illegible] زخم [illegible]
[illegible] بزرگ [illegible]
[illegible] تاج [illegible]
[illegible] قطعه [illegible]
[illegible] نقش [illegible]
این [illegible] امرا [illegible]
[illegible] اطلاع [illegible]
[illegible] الممالک [illegible]
[illegible]
[illegible] گشته [illegible] خان [illegible] شاهزادگان [illegible]
[illegible] شاهزادگان [illegible]
[illegible] شاه [illegible]
[illegible]
[illegible] میرزا [illegible] منصوب شده بود
[illegible]

با میرزا

با میرزا المعروف [illegible] طهران [illegible] ناچار [illegible]
اطلاع [illegible]
[illegible] اکبر برادر [illegible] در قریه [illegible]
[illegible] طهران [illegible] در [illegible]
و در همان [illegible] حضرت [illegible] ارادت [illegible]
[illegible] سنه ١٢١٢ [illegible]
[illegible] شاهزاده عباس میرزا [illegible]
[illegible] محمد شاه [illegible] در سنه ١٢٥١ [illegible] ١٢٦٤
[illegible] در سنه ١٢٦٤ [illegible] جلوس [illegible] اعلیحضرت [illegible]
[illegible] محمد شاه [illegible] امیر [illegible] میرزا تقی خان
[illegible]
[illegible] وزارت [illegible]
[illegible] قریه [illegible] با اولاد [illegible]
١٢٨١ [illegible] از طهران [illegible] معصومه [illegible]
وفات یافت در سنه ١٢٨٢ میرزا [illegible] وزارت [illegible]
و در [illegible] صدراعظم [illegible] وزارت [illegible]
[illegible]
[illegible] فرانسه [illegible]
[illegible] از راه دریا [illegible]
[illegible] سنه ١٢٩٥ [illegible]
[illegible]

در ظهور حضرت قائم عجل الله فرجه

آنحضرت در میان رکن و مقام ظاهر شود و سیصد و سیزده ۳۱۳ نفر با چهار نفر از پیغمبران که حضرت عیسی علیه السلام باشد که نزول از آسمان
کند و با الیسع و حضرت ادریس و حضرت الیاس علیهما السلام و قصه او انبیاء و پیغمبران از قرار تفصیلات
و ۳ نفر از اولاد حسن ابن علی است و ۱۲ نفر از اولاد حضرت امام حسین علیه السلام است و ۳ نفر از مکه معظمه و ۳ نفر از مدینه
و ۲ نفر از شام و ۱۲ نفر از یمن و ۳ نفر از دور باکان و ۳ نفر از عروه و ۳ نفر از بنی حیه و ۳ نفر از بنی تمیم
و ۲ نفر از بنی ... و ۱۷ نفر از بغداد و ۳ نفر از اولاد عقیل و ۳ نفر از واسط و ۱۷ نفر از بصره و ۱۷ نفر از کوفه
بصره و ۶ نفر از ناحیه بصره و ۳ نفر از فراه و ۳ نفر از ... و ۳ نفر از ری و ۱۲ از قم و ۱۳ نفر
از نواحی قم و یکنفر از اصفهان و ۳ نفر از کرمان و یکنفر از مکران و ۳ نفر از موالیه و ۳ نفر از مرو و ۵ نفر
از ... و ۳ نفر از قزوین و ۳ نفر از ماوراء النهر و ۳ نفر از حبشه و ۱۲ نفر از کوفه و ۳ نفر از نیشابور
و ۲ نفر از سبزوار و ۱۷ نفر از طوس و ناحیه آن و ۳ نفر از دامغان و ۳ نفر از خاور و ۳ نفر از کوپایه
و ۳ نفر از مصر و ۱۷ نفر از شیراز و ۱۲ نفر از طبرستان و ۳ نفر از حلب و ۳ نفر از ... ۳۱۳ نفر

[illegible]

تولد حضرت حجت ...
وفات شیخ محمد حسن ... اعلی الله مقامه سنه ۱۲۲۸
وفات سید مهدی بحر العلوم سنه ۱۲۱۲
وفات ابن سینا سنه ۴۲۸
وفات سید مرتضی علیه الرحمه سنه ۴۳۶
وفات علامه شیرازی علیه الرحمه سنه ۷۰۱
وفات شهید ثانی اعلی الله مقامه سنه ۹۶۷
وفات جلال الدین قزوینی سنه ۷۳۹
وفات شیخ ... سنه ۹۷۰
ولادت ... شوال سنه ۱۸۰
ولادت ... ۲۶۱
وفات ابن جوزی علیه الرحمه سنه ۵۹۲
وفات ... سنه ۳۹۳
وفات شیخ بهاء الدین علیه الرحمه سنه ۱۰۳۰
وفات علامه مجلسی علیه الرحمه سنه ۱۰۷۰
وفات جوهری علیه الرحمه سنه ۲۹۲
وفات ابو نصر فارابی علیه الرحمه سنه ۳۳۹
وفات ابو العلاء معری سنه ۴۴۹
وفات علامه حلی علیه الرحمه سنه ۷۲۶
وفات امام رازی سنه ۶۰۶
وفات محیی الدین عربی سنه ۶۳۸
وفات ابن فارض سنه ۶۳۶

وفات محقق طوسی سنه ۶۷۲
وفات محقق ... علیه الرحمه سنه ۶۷۶
وفات جابر ... علیه الرحمه سنه ۶۴۶
وفات ... سنه ۶۸۷
وفات قطب الاقطاب ... علیه الرحمه سنه ۱۲۵۹
وفات حجة الاسلام ... ۱۲۶۱
وفات آقا میرزا ... مرحوم شهر محرم الحرام سنه ۱۲۶۹
وفات میرزا ... مرحوم تبریزی ۱۲۳۱
وفات ... سنه ۱۲۲۱
وفات والده ... سنه ۱۲۳۶
تولد جناب ... سنه ۱۲۱۸
وفات جناب شیخ ... سنه ۱۲۳۲
وفات ... مرحوم ... سنه ۱۲۶۱
وفات بحر العلوم ... سنه ۱۱۷
جناب شیخ احمد مرحوم ... ۱۲۴۱
۲۲ ... سنه ۱۲۳۱
وفات مولوی رومی ...
وفات شیخ ... ۷۲۵
وفات شیخ بهائی ۱۰۳۰
وفات ... ~~...~~ ۱۱۳۴
واقعه کربلا ... ۶۱
بنای مسجد ... ۲۳۴
وفات جناب ... ۱۲۵۹

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

تاریخ تولد [illegible] سنه ١٢٣٠ [illegible]

[illegible]

[illegible]

وفات ار[illegible] ١٧

تولد چنگیزخان [illegible] سنه ٥٤٩
وفات اردشیر [illegible] سنه ٥١٩
تولد اسکندر [illegible] سنه ٥٢٦٥
وفات آقا محمد خان قاجار [illegible] سنه ١٢١١
وفات [illegible] خان [illegible] مراغه سنه ١١٩٩
وفات [illegible] خان سردار [illegible] سنه ١١٩٧
جلوس [illegible] سنه ١١٦٠
وفات کریمخان [illegible] شیراز [illegible] ١١٩٣
وفات [illegible] ١١٦١
وفات [illegible] خان [illegible] سنه ١١٩٩
جلوس نادر [illegible] سلطنت سنه ١١٤٨
وفات [illegible] سنه ١١٩٨
جلوس [illegible] فتحعلی شاه قاجار سنه ١٢١٢
جلوس [illegible] سنه ١١٦٠
وفات کریمخان زند در شیراز سنه ١١٩٣
[illegible]
[illegible] سنه
[illegible] سنه ٧
[illegible] سنه ٤٢
[illegible] سنه ٥٠
[illegible] سنه ٦٠
[illegible] سنه ٩٥
وفات [illegible]
وفات [illegible] سنه ١٥
وفات [illegible] سنه ١٢٣
[illegible] ١٢٦٧

زلزله اولی تبریز [illegible] سنه ١١٣٣
زلزله ثانیه تبریز [illegible] ١١٩٣
گرفتن عبدالله پاشا [illegible] تبریز را سنه ١١٣٨
[illegible] سنه ١٢٧٠
[illegible] سنه ١٢٦٩
[illegible] ١٢١٦
[illegible] ١٢٦٩
[illegible] ١٢٧٢
گرفتن روسیه تبریز را [illegible] سنه ١٢٤٣
[illegible] ١٢٤٨
[illegible] ١٢٦٨
وفات [illegible] سنه ١٣
[illegible] سنه ٢٣
[illegible] سنه ٣٥
وفات [illegible] سنه ٦٦٣
[illegible]
[illegible] ١٢٢٩
[illegible] ١٢٧٧
[illegible] ١٢٧٧
وفات [illegible] سنه ١٢٦٣
وفات مرحوم محمد شاه قاجار [illegible] سنه ١٢٥٣
گرفتن [illegible] قلعه [illegible] سنه ١١٧٦ ١٢٨٠
محاربه عسکر ایران با ترکمان در مرو [illegible] ٩
وفات [illegible] ١٢٩٣

[illegible]

تاریخ ... [illegible] ... ۱۲۴۶ ... ۱۰۰

در ۱۲ ... ۱۲۸۸ ...

تاریخ سفر اقدس در زیارت کربلای معلی ... با والده مرحوم
و جناب ... میرزا ... سمیع ... در سال هزار و دویست و ... ۱۲۵۰

تاریخ سفر اقدس در زیارت ... [illegible] ... ۱۲۵۵

تاریخ سفر ... مقدس ... جناب ... العلماء
از ... جناب اعظم ... شیخ مجتهد ...
هزار و دویست ... [illegible]
جناب ... ۱۲۶۱

تاریخ ... [illegible] ... ۱۲۶۲

تاریخ سفر در زیارت ... ۱۲۷۳
از راه ... [illegible]
... [illegible]
و از آنجا ... [illegible]
... [illegible]
و از ... راه ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
و ... [illegible]

تاریخ رفتن ... [illegible] ... دولت ...
... [illegible] ...
در ... [illegible] ... ۱۲۶۷

تاریخ ... [illegible] ... ۱۲۵۵

تاریخ ... [illegible] ... ۱۲۷۰

در ایام وزارت ... [illegible] ... ۱۲۶۲

تاریخ سفر ۳ ... در ماه محرم ۱۲۶۴
جناب ... اعظم ... و وزارت
... ایران ... کرده بودند

تاریخ ... [illegible] ... ۱۲۸۱

تاریخ

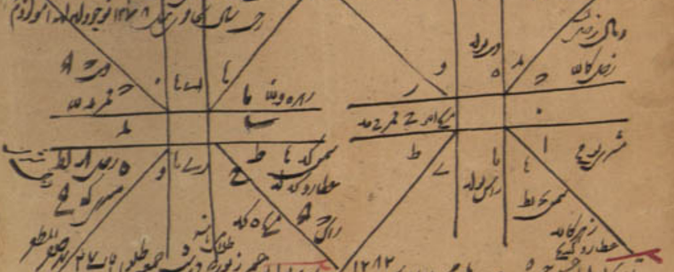
فهرست

مجموعه‌ای است [illegible]

در اوقات [illegible]

کتاب [illegible] در ده ورق اول	[illegible] در ده ورق ثانی	[illegible] در ده ورق ثالث	[illegible] در ده ورق رابع و خامس
[illegible] در ده ورق سادس	[illegible] در ده ورق سابع	[illegible] در ده ورق ثامن	[illegible] در ده ورق تاسع
[illegible] ۱۲۷۴ [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

تاریخ تولد نور چشمی [illegible] ۱۲۸۳

تاریخ تولد [illegible] ۱۲۸۳

تاریخ تولد [illegible] ۱۲۸۵

۱۲۷۰

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

[illegible]

بوج عربی

اگر تو نام نویسی و نام نویسی از این طرف [illegible]

اگر تو نام نویسی

کار و بار بابت بلاغیه طلای مزاج [illegible] و [illegible] داری

مظهر دعای [illegible] و [illegible] دای [illegible] صفای [illegible] علی [illegible]

[illegible] حالت [illegible] ساخت [illegible] سراب [illegible]

و [illegible] میرود [illegible] دارد [illegible]

[illegible]